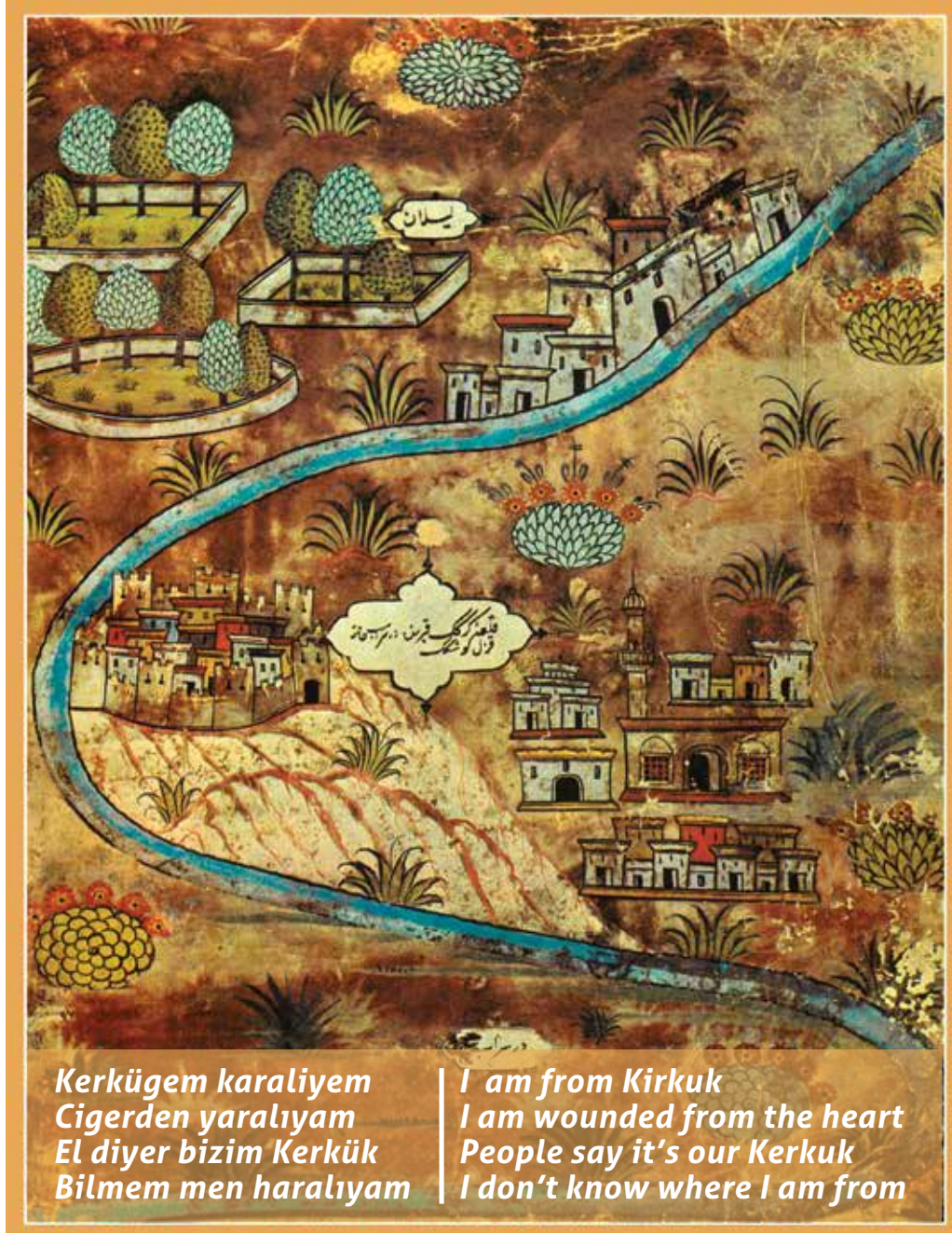

AYDIN

Kerkük Kalesi'nin Ardında BEHIND KIRKUK CASTLE

HAKİMİYET
MİLLETİNDİR

- 06** 30 Ağustos Zaferi'ne giden 'Çiğiltepe'ye selam olsun
All Hail to 'Çiğiltepe' going to 30 August Victory
- 08** Ölümsüz kahramanlar... İyi ki varsınız!
The heroes of immortality... So glad we have you!
- 12** İstanbul Aydın Üniversitesi 'Yılın Üniversitesi' seçildi
Istanbul Aydın University 'is chosen as "The University of the Year"
- 14** Geleceğin anahtarı yeni mezunlara emanet
The key to future is entrusted to the new graduates
- 18** Medyanın ve sanatın en iyileri
The best of media and arts
- 20** Türk Dünyası, 'Altay Toplulukları Sempozyumu'nda buluştu
Turkish World meets in Altay Communities Symposium
- 22** 15 Temmuz Şehitleri'ne saygı
Respect for the Martyrs of July 15
- 23** Delightful ile evrensel dostluk buluşması
Delightful and the meeting of universal friendship

- 24** Anne ben fenomen oldum!
Mom! I became a Phenomenon!
- 25** Bu festivalde para değil, kitap geçiyor
Not money but books count in this festival
- 26** Ünsal Oskay'ın ardından (2009-2017)
Following Unsal Oskay (2009-2017)
- 30** Kendini kadavra olarak başışlayan ilk anatomi profesörü...
The first anatomy professor who donated his body as a cadaver... Mehmet Yakup Tuna
- 34** İAÜ'nün sumo robotçuları...
IAU's sumo robot experts
- 38** Başarı için önce aile desteği şart
Family Support is the precondition of success
- 42** Kandahar'dan NASA'ya bir başarı hikâyesi
A Success Story from Kandahar to NASA
- 46** Kerkük Kalesi ve ardındakiler
Kirkuk Castle and its hinterland
- 52** Anadolu'nun 'Türk Yurdu' gerçeği
The reality of Anatolian 'Turkish Homeland'
- 56** Doğu Akdeniz'de enerji oyunu
Energy game in eastern mediterranean
- 60** Sınır-aşırı bir basın fotoğrafçısı...
A cross-border press photographer...

- 64** Genç cumhuriyetin tanıtım elçisi...
Karadeniz Vapuru
Promotional embassy of the young republic...
Black Sea Ship
- 66** Haliç'i pat patladık
We took a boat trip through the Golden Horn
- 72** Ödevleri ziyafet olanlar...
Those whose homework is to prepare a feast...
- 76** Yeşilçam'a tutkun bir yaşam...
A life devoted to Yeşilçam...
- 78** Beşiktaş'ta mütevazı bir duruş...
Ertuğrul Tekke Camii
A modest stance in Besiktas... Ertugrul Lodge Mosque
- 82** Ödevler konuşuyor
Homeworks are speaking
- 86** Narmanlı Yurdu kedisi
Cat of the Narmanlı Student Hostel
- 88** Dostluğa dair
About Friendship
- 90** Kendini gerçekleştirme zamanı
It is time to realize yourself

ÇOCUĞUN MUTLU DÜNYASI

Yaşama dair güzellikleri sorguladığımızda; vicdanımız huzurlu bir şekilde cevap verebiliyorsa eğer, geleceğin dünyasına zarar vermeden geçiyoruz demektir. Çevremize baktığımızda deniz mavinin en koyusunu, gökyüzü yağmurun en bereketlisini, orman yeşilin en derinini ve çocuklar gülümseyişlerin en sınırsızını yansıtabiliyorsa; doğru-mutlu-huzurlu ve en önemlisi bizlere armağan edilen bir dünyada insanca yaşıyoruzdur. OYSA Kİ DÜNYA NORMALİ KAYBETTİ. Ölüm, savaşlar ve açlıklar bunun gibi sayılamayacak kadar olumsuzluklar yerleşti zihinlerimize. Üzülerek belirtiyoruz ki ölümü ve sevgisizliği kabullendik.

Etiket Sanayiciler Derneği olarak; 2016-2017 Eğitim Öğretim Yılı'nda, yarışma tamamıyla, öğrencilere ve eğitimcilerle normalin ışıltısını, mutluluğun güzelliklerini, insanca barış ve huzur içinde yaşayabilmenin güzelliklerini, etiket tasarımlarındaki imgelerinde vurgulamalarını istedik. İnsan evrensel; çocuk, hem evrensel hem de savunmasız korunmaya muhtaç bir yaşamdır. Bizler, küçük bir çocuğun dini, dili, ırkı olmadan duygularını beklentilerini ve gülümseyişlerindeki yalın sevgiyi anlatabilmeyi ve hatırlatmayı diledik.

Dünyadaki her çocuk oyundaki neşeyi, ailesinin yanındaki güveni, bahçede koşmanın özgürlüğünü, uçurtmasındaki sınırsızlığı, toprakla oynamanın yaratıcılığını, eğitimdeki bilimi, ülkesindeki barışı, sevginin huzurunu, arkadaşları ile olmanın tadını (v.b.) hak eder. Özünde mutluluk işlenmiş çocuklarımızın dünyaya taşıdıkları güzellikleri tasarımlarımızda işleyelim. Çünkü çocuklar, dünyadaki en kutsal izlerimizdir. Görevimiz; bu izlerin gülümseyişlerindeki yıldızları, başka insanların kalplerine takarak anlayışlı bir dünya yaratmaktır.

Normali hatırlayarak; bir çocuğun gözlerinde ve yüreğindeki mutluluk, sizce nasıl olmalıysa en duru şekilde çizimimizi hayal edelim ve hep birlikte izleyelim.

Küçük yaşlarda büyük kahramanların mutluluk çizgisi olmanızı sabırsızlıkla bekliyoruz.

EDİTÖRDEN
FROM THE EDITOR

Genel Yayın Yönetmeni / Chief Editor
Yrd. Doç. Dr. / Assistant Professor Özgül YAMAN

THE HAPPY WORLD OF THE CHILD

When we question the beauties of life; If our conscience can respond peacefully, this means that we pass without harming the world of the future. When we look around if we see the darkest blue of the sea, the most abundant rain in the sky, the deepest greenery of the forest, the children can reflect the most limitless smiles; this means that we live in a world which is presented to us and is correct -happy-peaceful and, what is most important, humane.

HOWEVER THE WORLD LOST THE NORMAL LIFE. Uncountable problems like deaths, wars and hunger are settled into our minds. We regret that we accepted death and lovelessness.

As Label Industrialists Association; With our competition theme for the 2016-2017 academic year, we asked the students and educators to emphasize the glitter of the normal, the beauties of happiness, the beauty of living humanely, peacefully and peacefully in the images of their label designs, with the competition theme, students and educators. Man is a universal being while the child is both a universal and defenseless being that needs to be protected. We wanted to describe and remind a little child's feelings, expectations and the simple love in his smiles without regard to his religion, language and race.

Every child in the world deserves the joy of playing child games, the sense of confidence near his family, freedom of running in the garden, the limitlessness of his kite, the creativity of playing with the ground, the knowledge in education, the peace in his country, the peace of mind given by love, the joy of being together with his friends etc. Let's inscribe in our designs the beauties carried by our children, who have a happy life, to the world who are treated with happiness in our world in our designs. Because children are our most sacred traces in the world. Our mission; to create an understanding world by attaching the stars in thee smiles of these traces.

Remembering the normal; let's imagine you drawing the happiness in the eyes and heart of a child as you think it must be and then let's alt watch it. We impatiently expect you to be the line of happiness of big heroes in small lives.

BAŞKAN'DAN / FROM THE CHAIRMAN
Dr. Mustafa AYDIN

KELEBEK ETKİSİ

ABD'li matematikçi ve meteorolog Edward Norton Lorenz, ünlü 'Kaos Teorisi'nde, yaygın olarak 'Kelebek Etkisi' olarak bilinen bir çıkarım ortaya koyar. Lorenz'in teorisine göre; Amazon Ormanları'nda bir kelebeğin kanat çırpması, ABD'de bir fırtınanın oluşmasına dahi sebebiyet verebilir. Bilimsel bir yaklaşımla 'Kelebek Etkisi' teorisi, bir sistemin başlangıç verilerinde yapılacak küçük bir değişikliğin büyük ve öngörülemez bir sonuç doğurması anlamına gelmektedir.

Bu etkinin doğruluğunun kanıtlanmış olduğunu söyleyemeyiz. Ancak hayatım boyunca küçücük adımların büyük sonuçlar doğuracağına inananlardan biri oldum. Daima önüme büyük hedefler koydum. Her zaman daha iyinin olabileceğini düşündüm ve mükemmelle ulaşmanın arayışında oldum. 22 yıl önce elimizi taşın altına koyduk ve eğitim yolunda küçük bir başlangıç yaptık. Aldığımız her karar, bir sonraki hamlemizi daha da büyüttü. 1995 yılında özel sektördeki faaliyetlerimize başlarken ortak paydamız eğitim ihtiyaçlarıydı. Buradan hareketle başladığımız dershanecilik, yayıncılık alanındaki faaliyetleri de beraberinde getirdi. 2003 yılına geldiğimizde

BUTTERFLY EFFECT

In the 'Chaos Theory', the famous US mathematician and meteorologist Edward Norton Lorenz makes an inference something commonly known as the 'Butterfly Effect'. According to Lorenz's theory, flapping a butterfly's wings in the Amazon Forests can even cause a storm to develop in the United States. To illustrate in a scientific approach, the theory of 'Butterfly Effect' means that a small change in the initial data of a system gives a great and unpredictable results. We cannot say that the validity of this effect has been proven right now. But, I have been one of those who believe in that tiny steps will have great consequences in my life. I have always set big goals in front of me. I always thought that everything could be better and I was looking for the perfection. Every single decision we make has made our next move even bigger. We shouldered the responsibility about 22 years ago and made a small beginning on the way of education. Our common stakeholder training needs were the beginning of our activities in the private sector in 1995.

Our classroom training started from this point and followed the activities about the field of publishing. When we arrived in 2003, the infrastructure of

ise Türkiye'nin ilk vakıf meslek yüksekokulu olma özelliğini taşıyan Anadolu BİL Meslek Yüksekokulu'nun altyapısı oluşmuştu. Tabii tüm bunlar olurken, kar topu gitgide büyüdü. Anadolu BİL olarak devam eden bu hareket, bizi İstanbul Aydın Üniversitesi olarak Türkiye'nin en büyük vakıf üniversitelerinden biri olma yolunda ilerlememizi sağladı. Bizler durmadık, hedeflerimizi daha da büyötmeye koyulduk. Yolculuğumuzun başında yalnızdık. Ama zaman içinde networkümüz çığ gibi büyüdü. Anadolu BİL'den İstanbul Aydın Üniversitesi'ne giden bu yol, dünyanın ilk 100 üniversitesi arasında olma hedefini de önümüze koydu. Bugün yurt içinde 80 bini aşkın çözüm ortağımız bize eşlik ederken, uluslararası yükseköğretim arenasında da 500'e yakın üniversite ile işbirliği gerçekleştirerek üniversitemizin vizyonunu uluslararası bir seviyeye taşıdık.

Bugünkü hedeflerimiz ilk günkü mütevazı hedeflerle kıyaslanamayacak kadar büyüdü ve katbekat farklılaştı. Üniversitemiz yükseköğretim alanında ortaya koyduğu değerlerle etki alanını her geçen zaman içinde daha da artırmıştır. Bu etki sadece kendi içimizde değil, tüm ülke yükseköğretim alanına sirayet etmiş, çitayı yukarıya taşımıştır.

Bu noktadan hareketle, bizlerin 20 yıl içinde izlediğimiz bu yolun gençlerimize ilham kaynağı olacağına inanıyoruz. Her yıl üniversite hayalleri olan milyonlarca genç var ülkemizde. Ve çoğu gencimiz yıl boyunca çalışıp çabalayıp nihayetinde hayatlarını etkileyecek olan sınavlarda ter döküyor. Aldıkları puanlar hayatlarının şekillenmesine yol açabileceği gibi, yaptıkları seçim onların yaşam dünyasına da form veriyor. Bu karar hem kendilerini, hem gelecek yaşantılarını ve tüm bunların toplamında toplumu ve ülkemizi de dolaylı olarak etkileyebiliyor.

Neil Armstrong'un Ay'a ayak basarken söylediği o ünlü sözü hepimiz biliriz: "Benim için küçük, ama insanlık için büyük bir adım." Sokrates'ten Farabi'ye, Konfüçyüs'ten Evliya Çelebi'ye, İbn-i Rüşd'ten Leonardo Da Vinci'ye, Guttenberg'ten Albert Einstein'a yüzlerce fikir insanı, insanlık tarihine yön vermiş büyük işlere imza atmışlar.

Lorenz'in teorisinden hareketle, her bir insanın yaşam döngüsü içinde yarattığı bir etki var ve bunun da yeni yeni sonuçları beraberinde getirdiği/getireceği kaçınılmaz bir gerçek. Unutulmamalıdır ki, bugün atılan her bir adım, yarının büyük adımlarının bir işaretidir.

Anatolian BİL Vocational High School, which is the first foundation vocational high school of Turkey, was created. Of course, while all the things happened above, the snowball went and it became bigger. This move that continues as Anadolu BİL has directed us to become one of the largest foundation universities as Istanbul Aydın University. We did not stop but also, set our goals even higher and more. We were alone at the beginning of our journey. But over the time, our network grew like a snowball. This path from Anadolu BİL to Istanbul Aydın University made it necessary for us to create a new goal ahead of being inside of the world's top 100 universities.

Today, we have over 80 solution partners in Turkey. Also, we have reached a point of where the vision of our university as an international level by cooperating with almost 500 universities in the field of international higher education. Our current goals are too big when it is compared with the humble goals of the first day, and differentiated so much more. Our university has increased

its influence more and more with the values that it has revealed in the field of higher education.

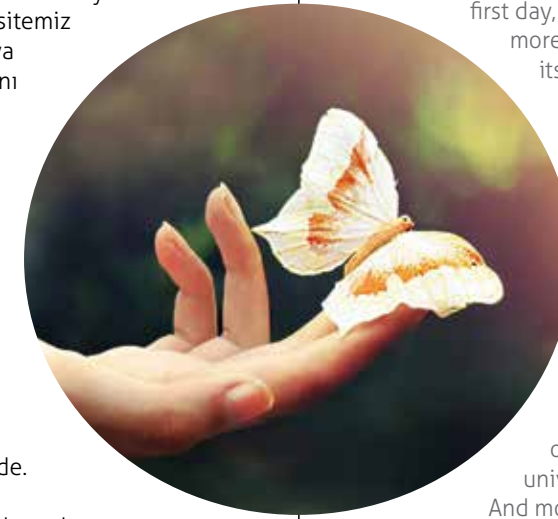
This visionary effect is not only within ourselves but also spreads throughout the country about the higher education area. From looking this point of view, we believe in that, this path we have seen in 20 years will be an inspiration for our youngsters. There are millions of young people whose dream are university each year in our country.

And most of them are sweating in exams which will be milestone for them for their

future work and their life style throughout the years. The scores they got can lead to the shaping of their lives, and the choices they make form their own world of life. This decision can directly affect themselves, their families and future lives and totally all of them indirectly effects the society and our country.

We all know the words of Neil Armstrong when the first tread to the Moon: "That's one small step for mankind, one giant leap for mankind." From Sokrates to Farabi, Confucius to Evliya Çelebi, İbn-i Rüşd to Leonardo Da Vinci, Guttenberg to Albert Einstein, and etc... hundreds of intellectuals have made great strides in human history and steered the mankind. Acting on Lorenz's theory, each person has an impact on the life cycle, which is an inevitable fact that it will bring new results.

It should not be forgotten that every step taken today is a sign of the great steps of tomorrow.

30 AĞUSTOS ZAFERİ'NE GİDEN

'ÇİĞİLTEPE' YE

Selam Olsun

ALL HAIL TO 'ÇİĞİLTEPE' GOING TO 30 AUGUST VICTORY

**30 Ağustos Zaferi, ardında bir sürü kahramanlık hikayeleri bırakmıştır...
Tıpkı Kurtuluş Savaşı'nın seyrini değiştiren Çiğiltepe'de yazılan destan gibi...**

**30 August Victory has left many stories of heroism behind of it...In just the same way as
Çiğiltepe epic, written there, which transform the process of the War of Independence...**

Anadolu işgal edilmiş, Anadolu'nun kurtuluşu için milli mücadele başlamıştı... Büyük Taarruz'un ikinci günüydü. Yunan ordusu tarafından işgal edilen Dumlupınar yakınındaki Çiğiltepe, Sincanlı Ovası'ndan Dumlupınar'a kadar tüm yolların önünde çok stratejik bir konumdaydı ve mutlaka geri alınmalıydı. Ve başkomutan Mustafa Kemal Paşa, muharebenin kaderini etkileyecek en kritik mevkiilerden olan Çiğiltepe'nin düşmandan temizlenmesi emrini vermişti... I. Dünya Savaşı'nda Çanakkale Cephesi'nde üstün kahramanlıklar gösteren Türk edebiyatının önemli isimlerinden Ziya Paşa'nın oğlu Reşat Paşa, henüz onu tarihe 'Çiğiltepe' kahramanı olarak kaydedecek soyadını

Anatolia was invaded and the national Anatolia struggle for the liberation was started... It was the second day of the Great Attack. Çiğiltepe, near Dumlupınar, occupied territory by the Greek army, was in a strategic position in front of all the roads from Sincanlı Plain to Dumlupınar, so, it must to retrieve. Meanwhile, Commander-in-Chief Mustafa Kemal Pasha gave the order of cleaning the enemy of Çiğiltepe, which is one of the most crucial places that will affect the fate of the battlefield... Reşat Pasha, the son of Ziya Pasha, one of the most important figures of Turkish literature who showed outstanding heroism in World War-I have not receive the last name of 'Çiğiltepe'

almamıştı. 57'nci Tümen komutanıydı. Ordunun farklı kademelerinde görev almış, Balkan Savaşı'nda da savaşmıştı.

27 Mayıs 1922 sabahı... Bağımsızlık mücadelesinin simgesi olan 'Ya istiklal ya ölüm!' sözlerini kendine şiar eden Reşat Paşa, Mustafa Kemal ile yaptığı telefon görüşmesinde Çiğiltepe'yi yarım saat içerisinde geri alma sözü verir. Trablusgarp ve Balkan Savaşları'nda, 1. Dünya Savaşı'nda Çanakkale Cephesi'nde, sonra Muş ve Bitlis'in düşman işgalinden kurtuluşunda büyük başarılar göstermiştir Reşat Paşa. Hemen tümenindeki askerlere emir verir ve Çiğiltepe'yi yarım saat içinde kuşatır. Ancak Çiğiltepe'nin önemini çok iyi bilen Yunan Başkomutanı General Nikolaos Trikopis ciddi bir direniş gösterir... Sözünü tutamadığını düşünen Reşat Paşa, kendini başarısız hisseder ve bunu onur meselesi yapar. Silahını kafasına dayar ve hemen orada yaşamına son verir...

Ne var ki, Paşa'nın ölümünden 45 dakika sonra Başkomutan Mustafa Kemal'e bir telefon gider "Çiğiltepe alınmıştır komutanım! Yüzlerce ölüsünü bırakan düşman Sincanlı Ovası'na doğru kaçmaktadır, arz ederim...!"

Sözüne bağlı ve şerefli bir vatanseverdir Reşat Paşa... Komutanlarının ölümüne şahit olan askerler, Çiğiltepe'yi geri almak için gözlerini dahi kırpmadan şehadete koşar. Ölümünden sonra TBMM tarafından 'Kırmızı Şeritli İstiklâl Madalyası' ile onurlandırılır Reşat Paşa... Ailesine de 'Soyadı Kanunu' ile birlikte Mustafa Kemal Atatürk tarafından 'Çiğiltepe' soyadı verilir.

30 Ağustos Zaferi'ne ulaşılmasında Çiğiltepe'nin alınmasının büyük önemi var. Aradan geçen bir asır sonra bize bu zaferi yaşatan Reşat Paşa'yı ve Çiğiltepe şehitlerini saygıyla anıyoruz...

Çiğiltepe'de şehit düşen Miralay Reşat Paşa ve askerlerin anısına Afyon Sandıklı'da bulunan 'Çiğiltepe Şehitliği'nde, Reşat Paşa'nın bronz bir büstü bulunur.

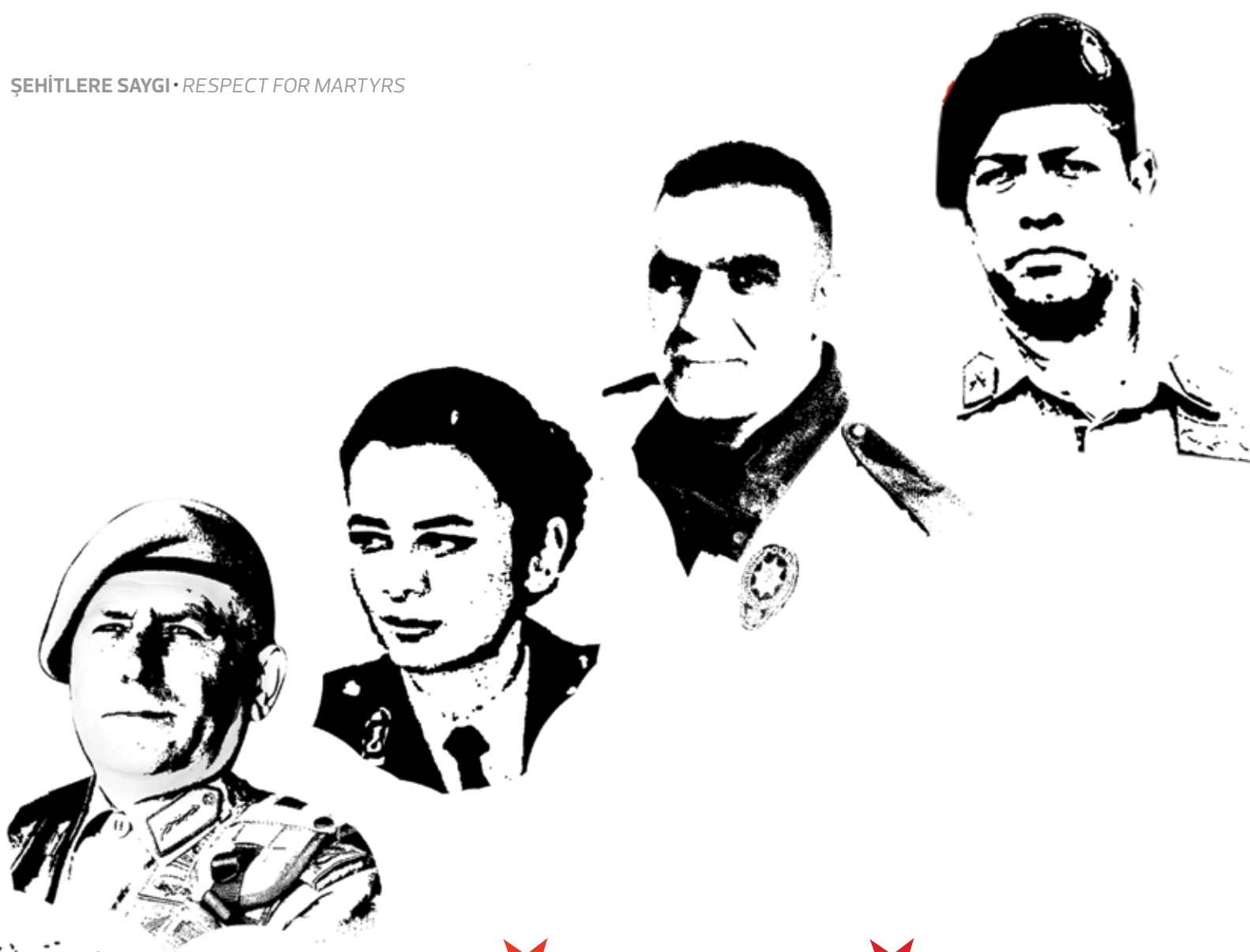
Miralay Reşat Pasha, martyr in Çiğiltepe, and a bronze bust of Resat Pasha in 'Çiğiltepe Şehitliği' in Afyon Sandıklı, commemorating the soldiers.

hero that will be known by everyone in the future. He was the 57th Division Commander. He worked at the different levels of Army and crusade in the Balkan War. On the morning of 27th May, 1922... Reşat Pasha, who took words of "independence or death!" which is the symbol of the struggle for independence on as a duty and promised Mustafa Kemal to retrieve

Çiğiltepe within half an hour on a phone speech with him. Reşat Pasha showed great success in the Tripoli, Balkan Wars, First World War on the front of Çanakkale then in the liberation of the enemy occupation of Muş and Bitlis. He gives order immediately to the soldiers of division unity and encircles Çiğiltepe within half an hour. However, Commander-in-Chief Nikolaos Trikopis was aware of the importance of the Çiğiltepe shows a serious resistance... Reşat Pasha thought that he could not keep his promise, felt unsuccessful and takes it in an honorable bound. He puts his gun on his head, shots and end to his life on there... However, 45 minutes after the death of Pasha, a call goes to Commander-in-Chief Mustafa Kemal is "Çiğiltepe was taken in

command. The enemy has left hundreds of dead and run to the Sincanlı Plain, I submit...!"

Resat Pasha is a true and honorable patriot... Soldiers who witnessed the death of their commanders run the martyrdom without breaking their eyes to regain Çiğiltepe. After his death, he was honored with the "Red Strip Medal of Independence" by Parliament TBMM... Mustafa Kemal Atatürk gives the surname of "Çiğiltepe" by 'surname law' to his family. About reaching the 30 August Victory, Çiğiltepe is very important. After a century passed, we respect Resat Pasha and Çiğiltepe martyrs who gave us this victory...

ÖLÜMSÜZ KAHRAMANLAR... *İyi ki varsınız!*

THE HEROES OF IMMORTALITY... SO GLAD WE HAVE YOU!

Bir asır önce 'Çanakkale geçilmez' dedi bu halk... 15 Temmuz'da 'geçit yok' dedi darbecilere... 15 Temmuz sonrasında demokrasi nöbetini Maçka'da tutan Eren Bülbül de ekmeğini ve ununu çalan teröristlere 'Dur!' dedi... Karadeniz'in ne darbecilere ne de terör örgütlerine asla yuva olamayacağını gösterdi ve sonsuzluğa uçtu...

A century ago, people of this country said "Canakkale is impassable"... On July 15, the same people said "no pasaran" to the coup plotters ... "On the 15th of July, Eren Bulbul, who stood watch for democracy in Macka after July 15, said "Stop!" to the terrorists who stole his bread and flour...He showed that Black Sea would never be a nest neither for coup plotters, nor for terrorist organizations.

Tarih 15 Mayıs 1919'u gösteriyordu. Saat sabah 07.30 sıralarıydı. 31 yaşlarında koyu renkli takım elbiseli bir gazeteci, Konak Meydanı'nın Kordonboyu kısmında bekliyordu. Saat 09.00'a doğru, Pasaport Limanı'na Yunan gemileri çıkarma yapmaya başlamıştı. Yunan askerlerinin yürüyüşleri başladığı esnada, "Olamaz! Böyle ellerini sallaya sallaya giremezler!" diyerek işgali içine sindiremeyen bir gazeteci, revolver silahı ile düşmana, o tarihi kurşunu sıktı. Mondros Ateşkes Anlaşması sonrası, ülkemizin işgalinin başladığı yıllarda, İzmir'de düşmana ilk kurşunu atarak İzmir'den Aydın'a, Denizli'ye, Balıkesir'e ve oradan Anadolu'ya direnişin dalga dalga yayılarak başlamasına vesile olan, Kurtuluş Savaşı'nın ölümsüzleşen sembol isimlerinden biridir gazeteci Hasan Tahsin.

Tarih 11 Ağustos 2017... Maçka'nın dağlarında bir ağıt yükseldi... Bir annenin feryadı yankılandı Köprüyanı Köyü'nün ucunda, ormanın tam dibinde ...

"Hangi yaralarımı diyeyim
Hangi yükümü tutayım
Aldın da tomurcuk gülümü
Çıkardın da bir gözümü..."

Daha 15 yaşındaydı Eren Bülbül... Henüz lisedeydi... Yaşıtları gibi hayalleri vardı. Okul harçlığını biriktirmek için çalışırdı.. Yaylada ot keser, odun taşır, fındık toplardı, mevsimlik işçilik yapardı... Yoksul bir yaşamın içinde mütevazı ve bir o kadar onurlu bir hayat sürerdi Eren. 12 kardeşiyle aynı sofrada bölüşürdü ekmeğini, paylaşırdı yoksulluğunu... Tıpkı Karadeniz gibi kıpır kıpırdı içi... Deli doluydu... Onu bulduğunda ölüm, 15 yaşında bir çocuktü. Silah da yoktu elinde. Tek silahı cesareti ve vatanseverliği idi... Tıpkı Anadolu'yu Anadolu yapan yüzlerce kahraman gibi, Karayılan gibi, Hasan Tahsin gibi, Ömer

The date was May 15, 1919. It was around 07:30 in the morning. A journalist about 31 years of age in his dark suit was waiting in the Kordonboyu section of Konak Square. Towards 09:00, the Greek ships has begun landing the Passport Port. At the beginning of the march of the Greek soldiers, a journalist, who was unable to accept the occupation saying "No! They can not invade our country simply by shaking their hands like that!" fired that historic bullet with his revolver gun at the enemy. Journalist Hasan Tahsin is one of the immortal symbol names of the Independence War who, by firing the first bullet at the enemy in the years when the invasion of our country began in the aftermath of Mondros Armistice treaty, gave rise to the spreading of resistance from Izmir to Aydın, Denizli, Balıkesir and finally to all over Anatolia.

It was August 11, 2017... A requiem ascended to the sky from the mountains of Macka...The cry of a mother echoed at the end point of the Village Koprüyanı, just in the bottom of the forest...

"Which of mine wounds should I tell
Which of my loads should I hold
You took away my rose bud
You took my one eye off..."

Eren Bülbül was only 15 years old ...He was a high school student yet...He had dreams like his peers. He was working to earn his pocket money. Eren cut grass in the highlands, carried wood, picked up nuts and worked as a seasonal worker...He had a poor and modest but honorable life. He shared his bread and poverty with his 12 brothers and sisters in the same room... Just like the Black Sea, he was flippy and restless...Death found him when he was 15 years old. And he was a kid. He had no weapons. His only weapon was his patriotism...Just like the hundreds of heroes who made Anatolia what it is, like Karayılan, like Hasan Tahsin, Ömer Halisdemir he did not want to see terrorists patrolling in Macka and Zigana. He wanted the Black Sea to be in peace together with his 12

Halisdemir gibi istemezdi Maçka'da, Zigana'da kol gezsin terör belası. Hayvanlarını otlamak isterdi dağlarında... Annesiyle, 12 kardeşiyle barış içinde olsun isterdi Karadeniz... Ne zaman bir şehit haberi duysa buna üzülür ve "Ben de askere gidip şehit olacağım" diyebilecek kadar cesurdu, vatanperverdi... 15 Temmuz'da da darbeye karşı Maçka'da yapılan direnişin ön saflarında demokrasiyi savunmuştu. Ağabeyi Erdoğan Bülbül'ün deyişiyle "Kendi küçük ama vatan aşkı büyüktü" Eren'in.

Tek istediği 'İyi ki varsın Eren' denmesiydi. Köylülerin yardım için ailesine verdiği un, şeker, yağ, çay ve kuru gıda erzağını çalanları yakalamaları için jandarmaya haber vermişti... Ardından jandarmaya yardım ederken terör kurşunları bulmuştu onu. Askere gitmemişti henüz... Ama şehadet mertebesine Jandarma Başçavuş Ferhat Gedik ile birlikte yükselmışti daha 15'inde... "Vatan için canım feda!" dedi mavi gözlü çocuk ve gitti... Tüm Türkiye gözyaşı döktü ardından... 80 milyon, minnettarlığını sunmak için, Karadeniz'i düşmana teslim etmediği için; 'İyi ki varsın çocuk', 'İyi ki varsın Eren!' diyerek, bir yıl önce vefat eden babasının kabri yanında sonsuzluğa uğurladı onu Çanakkale'de cephede savaşan 15'lilerin ağıdıyla...

"Hey onbeşli onbeşli
Tokat yolları taşı
Onbeşliler gidiyor
Kızların gözü yaşlı"

Bir asır önce 15'lik kahramanlarla 'Çanakkale geçilmez!' dedi bu halk... 15 Temmuz'da darbecilere 'Geçit yok!' dedi... 15 Temmuz sonrasında demokrasi nöbetini Maçka'da tutan Eren Bülbül de teröristlere 'Dur!' dedi... Ve Karadeniz'in ne darbecilere ne de terör örgütlerine asla yuva olamayacağını gösterdi Maçka'nın 15'lik askeri...

Ömer Halisdemir

Fethi Sekin

Aydoğan Aydın

Songül Yakut

Eren Bülbül

siblings and mother...Whenever he heard a news about a martyr, he regretted it and was courageous and patriotic enough to say "I will also go to the military and become a martyr"...On 15th of July, he defended democracy at the forefront against the coup d'etat. His brother, Erdogan Bulbul, said, "He was a small but his love for his motherland was big."

All he wanted was to hear people say 'We are so glad that we have you'. He had informed the gendarmerie to catch the thieves who had stolen the sugar, oil, tea, and dry food that the villagers had given to help his family... And then the bullets from the guns of the terrorists found him while he was trying to help the gendarmerie. He hadn't done his military service yet. ... But he reached martyrdom already in his 15 together with the Gendarmerie Sergeant Major Ferhat Gedik. "I lay down my life for my motherland" said the blue-eyed boy and passed away... People all over Turkey shed tears for him.. 80 million Turks said a farewell to this little hero towards eternity nea the grave of his father, who had died a year ago, singing the requiem for 15 years old boys who fought in the front in Canakkale War, to show their gratitude to him for not surrendering the Black Sea to the enemy, saying "So glad we have you"...

"We hail you, boys with 15 years of age
Roads of Tokat are stony
15 years old boys are going away
Girls are crying"

A century ago, these people said "Canakkale is impassable" with their 15-year-old heroes... The same people said "No pasaran" to the coup plotters" on July, 15 ... "Eren Bulbul, who held the democracy watch in Macka after 15 July, said "Stop!" to the terrorists". He showed that the Black Sea would never be a nest for neither coup plotters nor the terrorist organizations. Macka's soldier of 15 years...

Çanakkale'den, İzmir'den, Aydın'dan, Samsun'dan, Sakarya'dan, Antep'ten, Maraş'tan, Urfa'dan, Niğde'den, Elazığ'dan, Tokat'tan, Malatya'dan, Trabzon'dan binlerce kahramanı olan ve bitmeyecek bir vatan sevgisiyle doludur Anadolu. Tarihi kahramanlar ve kahramanlık hikayeleriyle dolu bir ecdadın torunları. İçeride dışarıda ülkenin birliğini ve bütünlüğünü tehdit edenlere karşı dimdik durabilecek bir halkın timsalleri. Ölümüne kucak açan bir milletin torunlarının mayasında var kahramanlık hikayeleri... Düşmana karşı yek vücut olmuş Anadolu'nun iman ve vatanseverliğinin doruk noktasının bir ifadesidir sanki... Mehmet Akif'in sonsuzluğa uğurlanan Çanakkale Şehitleri için yazdığı o eşsiz şiir gibi...

"...
Asım'ın nesli...diyordum ya...nesilmiş gerçek:
İşte çiğnetmedi nâmûsunu, çiğnetmeyecek.
Şühedâ gövdesi, bir baksana, dağlar, taşlar...
O, rükû olmasa, dünyâda eğilmez başlar,
Yaralanmış tertemiz alnından, uzanmış yatıyor,
Bir hilâl uğruna, yâ Rab, ne güneşler batıyor!
..."

Bu vatanın birliği, beraberliği, dirliği için gözlerini dahi kırpmadan ölümüne 'Merhaba!' diyebilme cesaretini gösterebilecek, bir karış toprağı dahi düşmana vermeye asla rıza göstermeyecek koca yürekli insanlar... Çanakkale'de dövüşen 15'liler... Karayılan... Hasan Tahsin... Demirci Efe... Ömer Halis Demir... Fethi Sekin... Aydoğan Aydın... Songül Yakut... Eren Bülbül... Ve binlerce isimlessiz kahraman... Hepinize selam olsun... İyi ki varsınız!

Anatolia is filled with an unending love for homeland as proven by thousands of heroes from Canakkale, Izmir, Aydin, Samsun, Sakarya, Antep, Marash, Urfa, Nigde, Elazig, Tokat, Trabzon etc. People of Anatolia are the grandchildren of historical heroes and ancestors filled with stories of heroism. stories. They are the example of a people that can stand upright against those who threaten the unity and integrity of the country. The stories of heroism exist in the very nature of the grandchildren of a nation that embraces death... They are the expression of the peak point of the faith and patriotism of the Anatolian people who united against the enemy. .. like the unique poem written by Mehmet Akif for the Canakkale Martyrs who were sent to eternity .

"...
The generation of Asım..., as I was saying, was a real generation:
Look he did noit and will not let his honor trampled.
Look at the bodies of martyrs, mountains, Stones...
Heads do not bend themselves to nothing in the world,
He is wounded at his clean forehead, he is lying on the ground,
My God, how many suns are setting just for the sake of a crescent!
..."

Big hearted people who are brave enough to say "Hello!" to death without even twinkling in order to protect the unity and peace and harmony of their homeland and would never consent to give even a bit of their land-d to the enemy. 15 years old youngsters. who fought in Canakkale...Karayılan ... Hasan Tahsin... Demirci Efe...Omer Halis Demir...Fethi Sekin...Aydoğan Aydın...Eren Bulbul..And thousands of unnamed heroes ...We Hail you all...Glad that we have you!

İSTANBUL AYDIN ÜNİVERSİTESİ

'YILIN ÜNİVERSİTESİ' SEÇİLDİ

ISTANBUL AYDIN UNIVERSITY 'IS CHOSEN AS
"THE UNIVERSITY OF THE YEAR"

Ekovitrin Dergisi tarafından bu yıl 16'ncı kez düzenlenen 'Yılın Starları Anketi'nde, İstanbul Aydın Üniversitesi 'Yılın Üniversitesi' seçildi. Bu yıl 463 bin 150 kişinin oy kullanıldığı 'Yılın Starları Anketi'nde, İstanbul Aydın Üniversitesi, kendi kategorisindeki rakiplerini büyük farkla geride bıraktı. WOW Airport Hotel'de düzenlenen ödül töreninde, İstanbul Aydın Üniversitesi adına ödülü, Mütevelli Heyet Başkanı Dr. Mustafa Aydın ve Rektör Prof. Dr. Yedigâr İzmirli, 59'uncu Hükümet Sanayi ve Ticaret Bakanı Ali Coşkun'un elinden aldı.

Prof. Dr. Yedigâr İzmirli, yaptığı teşekkür konuşmasında ödülü üniversitenin tüm idari ve akademik personeli adına aldığını ifade ederek oy kullanan herkese teşekkürlerini sundu. Dr. Mustafa Aydın ise, "İstanbul Aydın Üniversitesi sadece Türkiye'de değil dünyada sayılı üniversiteler arasında girdi. Bugün Tıp Fakültesi'nden Diş Hekimliği Fakültesi'ne, Mimarlık Fakültesi'nden Hukuk Fakültesi'ne, toplam 16 fakülte ve yüksekokuluyla, 40 binin üzerinde öğrencisiyle, çok ciddi akademik ve teknolojik alt yapısıyla, sosyal iklimiyle, eğitim öğretimdeki kalitesiyle, bütün çalışmalarını ulusal uluslararası kuruluşlar tarafından akredite edilmesiyle Türkiye'nin yükseköğretimde parlayan yıldızı diyebiliriz" ifadelerini kullandı.

Istanbul Aydın University was selected as the 'Year's University' by the Ekovitrin Magazine in the 16th annual 'Star of the Year' Survey. Istanbul Aydın University, with its 463,151 votes cast in its "Star of the Year" Survey. In the award ceremony held at WOW Airport Hotel, the award given to Istanbul Aydın University was received by the Chairman of the Board of Trustees, Dr. Mustafa Aydın and Rector Prof. Dr. Yedigâr İzmirli from the Minister of Industry and Trade of the 59th government, Mr. Ali Coşkun on behalf of the university.

Rector Prof. İAÜ Dr. Yedigâr İzmir presented his appreciation to everyone who voted by expressing the award in the name of all the administrative and academic personnel of the university. On the other hand, İAU Chairman of the Board of Trustees Dr. Mustafa Aydın said, "Istanbul Aydın University has become one of the few distinguished universities not only in Turkey but also in the world. Today, with a total of 16 faculties and higher education schools, more than 40 thousand students, very serious academic and technological infrastructure, social climate and quality in education and teaching and accreditation by national and international institutions we can call it the shining star of Turkey in higher education".

İstanbul Aydın Üniversitesi, bünyesinde eğitim verdiği lisans ve ön lisans bölüm ve programlarında eğitim alan 8 binin üzerinde öğrenciyi, nitelikli bilgi ve uygulamalı eğitim altyapısıyla donatarak iş hayatına uğurladı.

Istanbul Aydın University has bid farewell to more than 8 thousand students ,who have been trained in their undergraduate and associate degree departments and programs and equipped with qualified knowledge and applied education infrastructure, to their business life.

AYDIN 14

MAYI - İSUL 2017

AYDIN 15

MAYI - İSUL 2017

GELECEĞİN ANAHTARI YE Nİ MEZUNLARA EMANET

THE KEY TO FUTURE IS ENTRUSTED TO THE NEW GRADUATES

2003 yılından bu yana Türkiye ekonomisi için nitelikli insan gücü yetiştiren İstanbul Aydın Üniversitesi (İAÜ), 12'nci dönem mezunlarını, Türkiye'nin ekonomik kalkınmasına katkı sağlamak üzere iş hayatına uğurladı. 11 Haziran'da Florya Halit Aydın Kampüsü'nde düzenlenen mezuniyet törenine, İçişleri Bakanı Süleyman Soylu'nun eşi Hamdiye Soylu, İAÜ Mütevelli Heyet Başkanı Dr. Mustafa Aydın, İAÜ Rektörü Prof. Dr. Yedigâr İzmirli başta olmak üzere üniversitenin tüm akademik kadrosu, mezun olan öğrenciler ve aileleri katılım gösterdi.

Istanbul Aydın University (IAU), which has developed qualified manpower for the Turkish economy since 2003, has bid farewell to its 12th term graduates to business life in order to contribute to the economic development of Turkey. The graduation ceremony held in Florya Halit Aydın Campus on June 11 was participated by Interior Minister Suleyman Soylu's wife Hamdiye Soylu, IAU Board of Trustees Chairman Dr. Mustafa Aydın, IAU Rector Prof. Dr. Yedigâr İzmirli as well as all the academic staff, graduates of the university and their families participated in the graduation ceremony held in Florya Halit Aydın Campus on June 11.

'Anahtar elinizde'

Renkli görüntülere sahne olan kampüste öğrenciler mezuniyet coşkusu yaşarken, törende konuşan Dr. Mustafa Aydın, geleceğin cumhurbaşkanlarının, başbakanlarının, bakanlarının, genel müdürlerinin, müsteşarlarının, iş insanlarının, sanatçıların yetişmesine katkı sağlamış olmaktan büyük gurur, kıvanç ve mutluluk duyduklarını söyledi. "Siz bugün elinize çok kıymetli bir anahtar aldınız. Ancak bu anahtarı kullanarak kapıları açmayı yine siz kendiniz başaracaksınız" diyen Dr. Aydın, "Yaşam boyu birer

'The key is In your hand'

While students were experiencing enthusiasm of graduation in the campus which was the scene to colorful images, IAU President of the Board of Trustees Dr. Mustafa Aydın who made a speech said: " We are very proud, elated and happy to contribute to the education of the future presidents, prime ministers, ministers, chief executive officers, undersecretaries, business people and artists" and added: "You have received a very precious key in your hand today. By using this key you will be able to open the doors yourself. He gave the message

öğrenci olarak kalmanız ve sürekli kendinizi yenileyip geliştirmeniz gerektiğini hiçbir zaman unutmayın" mesajı verdi.

Medeniyetin mimarları

Prof. Dr. Yedigâr İzmirli de mezuniyet töreninde yaptığı konuşmada, İstanbul Aydın Üniversitesi'nin eğitim verdiği gençleri çağın gereklerine, ulusal ve uluslararası rekabete, dünya gerçeklerine göre yetiştirdiklerini belirtirken, "Her alanda gelişmiş, istikrar içinde büyüyen, güçlü, demokratik ve müreffeh Türkiye'nin mimarları sizler olacaksınız. Teknolojik yeniliklere ve değişimlere açık olmalısınız. Bu şuurla, kendi değerlerimizi evrensel değerlerle bütünleştirmiş genç nesiller olarak, dünyanın her ülkesinde ses getiren başarılarla imza atacağınızı ve Türkiye'yi medeniyet yarışında daha ileri seviyelere taşıyacağınızı inanıyorum" dedi.

'İşin iyisini değil, en iyisini yapacağız'

"İstanbul Aydın Üniversitesi eğitim hayatımızın en önemli basamağı oldu" diyen İAÜ Fakülteler birincilerinden Sibel Gülmez, şunları söyledi: "Bundan sonra yapmamız gereken, ülkemizi ve üniversitemizi, ulusal ve uluslararası alanda en iyi şekilde temsil etmektir. Rüzgar nereden eserse essin, geminin rotasını doğru belirlemek için çabalayacağız. Mesleki bilgimizi öne çıkararak ülkemizi bilimsel, teknolojik, sosyal ve kültürel yeniliklerin öncüsü haline getireceğiz. İşin iyisini değil, en iyisini yaparak, ülkemiz için değer yaratacağız."

"Never forget that you must remain as a student throughout your whole life and must renew and develop yourselves".

Architects of civilization

In his speech at the graduation ceremony. Prof. Dr. Yedigâr İzmirli said: "You will be the architects of strong, democratic and prosperous Turkey, developed in all areas and growing in stability. You must be open to technological innovations and changes. With this consciousness, I believe that you will realize achievements resounding in all the countries in the world and carry Turkey to even higher levels in the civilization race as the new generations who have integrated our own values which universal values."

"We will not do a good job. We will do the best"

"Istanbul Aydın University education was the most important step of our lives," said Sibel

Gulmez, one of the students who ranked first in their faculty in IAU. "After that, what we need to do is to represent our country and our university in the best manner at the national and international level. From wherever the wind blows, we will strive to determine the correct course of the ship. By putting forward our professional knowledge, we will make our country the pioneer of scientific, technological, social and cultural innovations. We will create value for our country, by not doing our job good but doing it in the best manner."

'İAÜ mezunu olmaktan gurur duyuyorum'

Fakülteler birincilerinden Aysu Güzel de yaptığı konuşmada, "Üniversitemin bana verdiği eğitimle mesleki anlamda çok yetkin bir hale geldiğimi düşünüyorum. Üniversitemi seviyorum ve gerek hocalarım gerek arkadaşlarım ve içinde bulunduğum ortam beni her açıdan olumlu etkiledi. Bize son derece kaliteli bir akademik eğitimin kapılarını açan, her türlü imkanını bizler için seferber eden İstanbul Aydın Üniversitesi'ne teşekkürlerimi sunuyorum. İAÜ mezunu olmaktan çok büyük bir gurur ve mutluluk duyuyorum" dedi.

'Kazandığımız bilgiyi paylaşacağız'

"Mezuniyet bir son değil.

Üniversitemizden kazandığımız bilgiyi, kültürü, değerleri; insanlarımıza, ülkemize ve dünyamıza ulaştırmak için yeni bir başlangıçtır" diyen meslek yüksekokulları birincisi Mert Oğuz Kaba, şunları söyledi: "İstanbul Aydın Üniversitesi, bizleri kısıtlayan değil; bize neyi, nasıl yapacağımızı öğretten ve yaşatan bir üniversite. Teorik bilgilerin yanı sıra, yerinde uygulama sistemi ile seçkin kuruluşlarda teorik bilgilerimizin pratiğe dönüşmesini ve mesleki uygulama becerileri kazanmamızı sağladı" diye konuştu.

200'ü aşkın uluslararası öğrenci mezun oldu

Uluslararası öğrencilerin Türkiye'de en fazla tercih ettiği vakıf üniversitesi olan ve geçtiğimiz yıl Türkiye İhracatçılar Meclisi tarafından en fazla eğitim hizmeti ihracatı yapan ikinci üniversite seçilen İstanbul Aydın Üniversitesi, bu yıl 4 bin 500 uluslararası öğrencisinin 200'den fazlasını mezun ederek, küresel üniversite vizyonunu gösterdi.

Bu yıl dereceye giren yüksekokullar ve fakülteler birincilerine ödülleri verilirken yaş kütüğüne mezuniyet plakası çakıldı. Tören, Sağlık Bilimleri Fakültesi Hemşirelik Bölümü mezunlarının andı, bayrak devir teslimi, İstanbul Aydın Üniversitesi andının okunması ve kep atma seremonisinin ardından sona erdi.

'I am proud to be a graduate of IAU'

"I think I have become very competent in the professional sense with the training that the university has given me. I love my university and my environment, including my teachers and friends has affected me positively from every angle. I am very grateful to Istanbul Aydın University, who has opened doors to a very high quality academic education and has mobilized all kinds of opportunities for us. I am very proud and happy to be graduated from IAU," said Aysu Guzel, one of the students who ranked first in their faculty in IAU.

We will share the information we gain

"Graduation is not the end. It is a new beginning to forward the knowledge, culture and values we gained from our university to our people, country and world" said Mert Oğuz Kaba, who ranked first in the vocational colleges and added "Istanbul Aydın University is not an institution that restrict us but a university that teaches us what to do and how to do it. In addition to theoretical knowledge, the on-site application system has enabled us to transform our theoretical knowledge into practice and to acquire professional practice skills".

More than 200 international students graduated

Istanbul Aydın University, which is the foundation university most preferred by international students in Turkey and selected as the second university that exported the highest number of educational services by the Turkish Exporters Assembly last year, has graduated more than 200 out of 4 thousand 500 international students this year and displayed its vision of being a global university in this way.

Graduation plates were struck on the age tree while the rewards of the students of the higher education institutions and faculties who ranked first were awarded. The ceremony ended after the oath of the graduates of the Faculty of Health Sciences/ Nursing Department, handover of the flag, the reading of the Istanbul Aydın University oath and the closing ceremony.

Dr. Mustafa Aydın
İAÜ Mütevelli
Heyet Başkanı

Sevgili öğrencilerim,
Başarınızın arkasındaki en büyük güç, şüphesiz ki, anne ve babalarınızın dualarıdır.

Değerli velilerimiz,
İstanbul Aydın Üniversitesi mezunları, birer ateşböceği gibi yurdun ve dünyanın dört bir yanına dağılarak insanlığa hizmetlerde bulunacaklarsa, bu başarının en büyük pay sahibi sizlersiniz.

Dear students,
The greatest power behind your success is undoubtedly the prayers of your parents.

Dear parents,
If this graduates of Istanbul Aydın University will spread all over of Turkey and the world like a firefly and provide service to humanity, be sure that you will have the biggest share in this achievement.

13. İLETİŞİM ÖDÜLLERİ

MEDYANIN VE SANATIN EN İYİLERİ

THE BEST OF MEDIA AND ARTS

İstanbul Aydın Üniversitesi öğrencileri, gelenekselleşen 'İAÜ İletişim Ödülleri' töreninde 44 ünlü ismi ödüle layık gördü...

Istanbul Aydın University students awarded a prize to 44 famous figures in the traditional 'IAU Communication Awards' ceremony...

2017 İAÜ İletişim Ödülleri ve Sahipleri / 2017 Winners of IAU Communication Awards

Anadolu Eğitim ve Kültür Vakfı (AKEV) Onur Ödülleri:

Anatolian Culture and Education Foundation (AKEV) Honorary Award:

Türker İnanoğlu, Aysen Gruda, Cüneyt Arkin

Yılın En İyi Yarışma Programı:

The Best Contest Program of the Year:

Kim Milyoner Olmak İster / Who Wants to Be a Millionaire- Murat Yıldırım

Yılın En İyi Haber Sitesi / Best News Site of the Year: Milliyet.com.tr

Yılın En İyi Doğa Dergisi / Best Nature Magazine of the Year: AVFEST

Yılın En İyi Reklamcısı / Best Advertiser of the Year: Abdullah Koçoğlu

Yılın En İyi Kadın Programı / Best Female Program of the Year:

Zahide Yetiş'le

Yılın En İyi Sağlık Programı / Best Health Program of the Year:

Kendine İyi Bak / Take care of your self

Yılın En İyi Haber Programı / The Best News Program of the Year:

Hayatın Şifreleri / Codes of Life

Yılın En İyi Tiyatro Oyunu / Best Theater Play of the Year:

Deli Kadın / Mad Woman

Yılın En İyi Sosyal Sorumluluk Projesi / Best Social Responsibility Project

of the Year: Eğitimde Yola Devam / Just Keep Rolling in Education

Yılın En İyi Spor Adamı / Best Sportsman of the Year: Vedat Akgün

Yılın En İyi Gazetesi / Best Newspaper of the Year: Hürriyet

Yılın En İyi Haber Kanalı / Best News Channel of the Year: CNN Türk

Yılın En İyi Anchorwoman'ı / Best Anchorwoman of the Year:

Nazlı Çelik (Star TV)

Yılın En İyi Anchorman'ı / Best Anchorman of the Year: Erhan Çelik (TRT)

Yılın En İyi Radyo Kanalı / Best Radio Channel of the Year: Power FM

Yılın En İyi Dizisi / Best Series of the Year:

Diriliş Ertuğrul / Resurrection Ertugrul

Yılın En İyi Çıkış Yapan Oyuncusu / Player Who made the best

Breakthrough of the Year: Burak Deniz

Yılın En İyi Çıkış Yapan Şarkısı / Song Which Made the Best Breakthrough

of the Year:

Gece Gölgenin Rahatına Bak-Çağatay Akman

Yılın En İyi Spor Programı / Best Sports Program of the Year:

Beyaz Futbol

Yılın En İyi Magazin Programı / Best Magazine Program

of the Year: Magazin D / Magazine D

Yılın En İyi Spor Kanalı / Best Sports Channel of the Year:

NTV Spor

Yılın En İyi Çıkış Yapan Rap Sanatçısı / Best Rap Artist of the Year:

Tankurt Manas

Yılın En İyi Polisiye Dizisi / Best Police Series of the Year:

Arka Sokaklar / The Back Streets

Yılın En İyi Spor Özel Ödülü / Best Sports Special Award of the Year:

Son Sayfa / Last Page

Yılın En İyi Akşam Haberleri Sunucusu / Best Evening News Presenter

of the Year Server: Erhan Yılmaz (TGRT Haber)

Yılın En İyi Sosyal Medya Fenomeni / The Best Social Media

Phenomenon of the Year: Veysel Zaloğlu

Yılın En İyi Çıkış Yapan Düeti / The Duet of the Year Who Made the Best

Breakthrough:

Net-Bilge Nihan

Bahadır Tatlıöz

İstanbul Aydın Üniversitesi (İAÜ) tarafından her yıl geleneksel olarak gerçekleştirilen 'İAÜ İletişim Ödülleri' sahiplerine kavuştu. Bu yıl 13'üncüsü düzenlenen ve İAÜ öğrencileri arasında yapılan geniş kapsamlı bir anketle belirlenen farklı dallarda 44 ünlü isme ödülleri verildi. Renkli ve eğlenceli anlara sahne olan törende ödül alan isimler, öğrencilere keyifli anlar yaşattılar. Törende Anadolu Eğitim ve Kültür Vakfı (AKEV) Özel Ödülü alan Türk sinemasının efsane isimleri Aysen Gruda, Cüneyt Arkin ve Türker İnanoğlu'na öğrenciler büyük ilgi gösterdi. Arkin ve Gruda'yı salona girişlerinde büyük coşkuyla karşılayan öğrenciler, Yeşilçam'ın çınarlarını dakikalarca ayakta alkışladı.

"IAU Communication Prizes" traditionally organized by Istanbul Aydın University (IAU) every year were awarded to the winners. This event was organized for the 13th time this year and prizes were awarded to 44 celebrities from different branches determined through an extensive survey conducted among IAU students. IAU organized and conducted an extensive survey among students in different branches designated awards were given 44 famous names. Students enjoyed cheerful moments together with the award winners during the ceremony which was very colorful and amusing. Students showed great interest for legendary names of the Turkish cinema like cinema Aysen Gruda, Cüneyt Arkin and Turkey Inanoglu who won the special awards of Anatolian Culture and Education Foundation (AKEV) Students met Gruda and Arkin with great enthusiasm in the entrance hall and applauded the old stars of Yesilcam for minutes on foot.

TÜRK DÜNYASI 'ALTAY TOPLULUKLARI SEMPOZYUMU'NDA BULUŞTU

TURKISH WORLD MEETS IN ALTAY COMMUNITIES SYMPOSIUM

İstanbul Aydın Üniversitesi öncülüğünde düzenlenen 'Altay Toplulukları Sempozyumu' 200'e yakın bilim insanının katılımıyla Florya Halit Aydın Yerleşkesi'nde gerçekleştirildi.

'The 'Altay Communities Symposium' organized by Istanbul Aydın University was held at Florya Halit Aydın Campus with the participation of 200 scientists.

İstanbul Aydın Üniversitesi (İAÜ), bu yıl 6'ncısı düzenlenen 'Altay Toplulukları Sempozyumu'na ev sahipliği yaptı. Organizasyona, Korea University of International Studies, Türk Tarih Kurumu, TÜRKSOY, Türk Dünyası Belediyeler Birliği ve İstanbul Esnaf ve Sanatkarlar Odaları Birliği de hem destek hem de katılım sağladı. Florya Halit Aydın Yerleşkesi'nde yapılan sempozyumda; Türkiye, Özbekistan, Kırgızistan, Azerbaycan, Tataristan, Kazakistan, Kuzey Kıbrıs Türk Cumhuriyeti, Türkmenistan'ın yanı sıra, Rusya, Kore Cumhuriyeti, Japonya, Ukrayna, ABD, İran, Hindistan, Çin gibi ülkelerden gelen akademisyenler de katıldı.

Aynı yurdun çocukları bir arada

Sempozyumun açılışında konuşan İAÜ Rektörü Prof. Dr. Yedigâr İzmirli, "Altay beşiğinde sallanmış, hayvanlarını aynı yaylalarda otlatmış, atlarına aynı

İstanbul Aydın University (IAU) hosted the 6th Altay Communities Symposium this year. The organization was supported and participated by Korea University of International Studies, the Turkish Histor Society, TÜRKSOY, the Union of the Municipalities of the Turkish World the Istanbul Chamber of Tradesmen and Artisans. At the Symposium held at Florya Halit Aydın Campus; academicians from countries like Turkey, Uzbekistan, Kırgızistan, Azerbaycan, Tataristan, Kazakistan, Turkish Republic of Northern Cyprus, Turkmenistan as well as from Russia, Korea Republic, Japan, Ukraine, USA, Iran, India and China also participated.

Children of the same homeland come together

Speaking at the opening of the symposium, Rector of IAU, Prof. Dr. Yedigâr İzmirli said, "We were very proud and happy to bring together the grandchildren of the families who swung under the Altay cradle, grazed their animals in the same highlands, and gave their horses

sulardan su vermiş ailelerin torunlarını bir araya getirmekten büyük bir gurur ve mutluluk duyduk" dedi. İAÜ Fen Edebiyat Fakültesi Dekanı Prof. Dr. Şuayip Karakaş da, Altay bölgesini Türk kökenli ve Türkî kavimlerin binlerce yıllık ata yadigarı yurdu olarak tanımlarken; İAÜ Fen Edebiyat Fakültesi Tarih Bölümü Öğretim Üyesi Prof. Dr. İlhan Şahin, "Altay, tarihsel süreç içinde kültürel ve uygarlık değerlerini veren, kaynayan bir kazandır" dedi.

'Benzer köklerden geliyoruz'

Korea University Graduate School of International Studies Rektörü Prof. Dr. Han-Woo Choi, "Altay kökenli kavimlerden Türkler ile Koreliler ve Japonlar gibi birbiriyle etkileşim halinde olmuş kavimler arasında birçok benzerlikler söz konusu" derken; Korea University Graduate School of International Studies Öğretim Üyesi Prof. Dr. Byung-Il Kim, "Altay köklü halk ve toplulukların kültür ve uygarlık değerlerini ortaya koymaktır. Altayist halklar arasındaki bağlar akademik ve bilimsel anlamda ortaya konmazsa diğer bağları ortaya koyamayız. Köklerimizden benzer olduğunu bilmek gerek" dedi.

Türk Tarih Kurumu Başkanı Prof. Dr. Refik Turan, "Altay kökenli kavimler, tarihin her döneminde dünyayı şekillendirmiş, tarihin gidişatını değiştirmiştir" diye konuşurken; Gazi Üniversitesi Öğretim Üyesi Prof. Dr. A. Bican Ercilasun, Türkler ve Türkî kavimlerin ilk ataları Olcay Han'dan bu yana konar-göçer bir yapıya sahip olsa da, yerleşik hayata çok da uzak sayılmadıklarını belirtti. Sakarya Üniversitesi Türkiyat Uygulamaları ve Araştırma Merkezi Müdürü Prof. Dr. Yücel Öztürk, konuşmacıların çoğunluğunun yurt dışından katılım göstermesi, Türk orijininin büyüklüğünü, derinliğini ve yok edilmezliğini gösterdiğini söyledi.

'Bugünün yanıtı geçmiştedir'

İAÜ Eğitim Fakültesi Öğretim Üyesi Prof. Dr. Halis Ayhan, bugünün sorunlarının yanıtlarının geçmişte olduğuna dikkat çekerken, İAÜ Fen Edebiyat Fakültesi Tarih Bölümü Başkanı Prof. Dr. Abdulhaluk Mehmet Çay, "Altay bölgesinin tarihini, coğrafyasını ve kültürünü derinlemesine ortaya koymadan dünya tarihinin yazılması mümkün değildir" dedi.

'Geçmiş bilmeden geleceğe yürüyemeyiz'

"Toplumlar, geçmişlerini tanıdıkları sürece geleceğe yürür ve milletler yarışında öne geçer" diyen İAÜ Mütevelli Heyet Başkanı Dr. Mustafa Aydın da, sempozyuma ilişkin "Türk ulusunun geçmişi de, yeni nesillere ilham verecek nice olaylarla doludur" dedi.

Üç gün süren sempozyum, 11'i paralel toplam 44 oturumda yapıldı. Etkinlik, 200'e yakın konuşmacının Türk dünyası özelindeki kültürel, sosyal, ekonomik, siyasal yaşam izlerine ilişkin hazırladıkları bildirilerin sunumuyla dolu bir paylaşım içinde geçti.

the same water." Dean of IAU Faculty of Science and Letters Prof. Dr. Suayip Karakas also described the Altay region as a homeland of people of Turkish descent and Turkic tribes which was inherited from their ancestors thousands of years ago. Lecturer in IAU Faculty of Arts and Sciences Faculty, History Department, Prof. Dr. İlhan Sahin said "Altay is a boiling cauldron that spreads values of culture and civilization within the historical process".

'We come from similar roots'

Rector of Korea University Graduate School of International Studies Dr. Han-Woo Choosing said: "There are many similarities between the tribes of Altaic origin and the tribes that have interacted with each other like the Turks, Koreans and the Japanese"; Prof. Dr. Byung-Il Kim lecturer at Korea University Graduate School of International Studies said: "Altay reveals the cultural and civilization values of well-established peoples and communities. If the links between the Altaic peoples are not revealed in academic and scientific sense, we can not reveal other ties. We need to know that our roots are similar."

President of the Turkish Historical Society Dr. Refik Turan said: "Tribes of Altaic origin shaped the world and changed the course of history throughout history while Prof. Dr. A. Bican Ercilasun, lecturer in Gazi University stated that although the first ancestors of the Turks and Turkic tribes had a nomadic structure since Olcay Khan, they were so far away from settled life. Prof. Dr. Yücel Öztürk, Director of Sakarya University Turkic Studies and Research Center, said that the fact that majority of the speakers participating in the symposium were from abroad showed the greatness, depth and indestructibility of the Turkish origin.

'Today's answer is in the past'

Member of the Faculty of Education of IAU, Prof. Dr. Halis Ayhan pointed out that the answers of today's problems are in the past, while the head of the Department of History of the Faculty of Arts and Sciences, Prof. Dr. Abdulhaluk Mehmet Çay said, "It is not possible to write world history without revealing the history, geography and culture of Altay region in depth."

'We can not walk towards the future without knowing the past'

"As long as they know their past, the societies will move forward in the future and get ahead in the race between the nations" said Mustafa Aydın, President of IAU Board of Trustees. Mustafa Aydın also said, "The past of the Turkish nation is filled with many events that will inspire new generations".

The three-day symposium took place in a full-fledged presentation of the reports prepared by nearly two hundred participants about the traces of cultural, social, economic and political life in the Turkish world in a total of 44 sessions, out of which 11 were paralel.

15 TEMMUZ ŞEHİTLERİ'NE SAYGI

RESPECT FOR THE MARTYRS OF JULY 15

Istanbul Aydın Üniversitesi, 15 Temmuz Şehitler Köprüsü'nün yanında açılan ve 250 şehidin anısına yapılan 15 Temmuz Şehitler Anıtı'nı ziyaret ederek demokrasi şehitlerini rahmetle andı.

Istanbul Aydın University commemorated the democracy martyrs by visiting the Memorial of July 15 Martyrs, which was opened next to the Bridge of July 15 Martyrs and built in memory of 250 martyrs.

15 Temmuz 2016'da meydana gelen hain darbe girişimine ilk andan itibaren en büyük tepkiyi veren kurumlardan biri oldu İstanbul Aydın Üniversitesi. Geçtiğimiz yıl gerçekleştirdiği etkinliklerle Türk milletinin yanında dimdik bir duruş sergileyen İAÜ, hain darbe girişiminin yıl dönümünde, Cumhurbaşkanı Recep Tayyip Erdoğan'ın da katıldığı bir törenle açılan 15 Temmuz Şehitler Makamı'nı ziyaret etti.

İAÜ Rektör Yardımcıları Prof. Dr. Ömer Özyılmaz ve Prof. Dr. Orhan Canbolat'ın öncülüğünde gerçekleşen ve üniversitedeki tüm fakültelerin dekanlarıyla meslek yüksekokulu müdürlerinin katıldığı ziyarette şehitler için dualar edildi.

250 ŞEHİDE 250 SERVİ

15 Temmuz Şehitler Köprüsü'nün Anadolu Yakası çıkışında yer alan Şehitler Makamı, beş kemerli beşgen yıldız tasarımına sahip. Yaklaşık 130 metrekare alana sahip abidenin ortasında mukarnaslı bir havuz bulunuyor. Anıtı giden yolun etrafına, 15 Temmuz şehitlerini temsilen 250 adet servi ağacı ve gül dikildi. Ağaçların önüne çakılan metal plaka üzerinde her bir şehidin adı ve yaşı bulunuyor. Şehitlerin bilgileri, anıtın içindeki kitabede de yer alıyor.

Istanbul Aydın University was one of the institutions that showed the biggest reaction from the first moment against the treacherous coup attempt that took place on July 15, 2016. IAU, which exhibited a stance by the Turkish people with the events that it realized last year, visited the 15th of July Martyrs' Office, which was opened with a ceremony attended by the President Recep Tayyip Erdogan, on the anniversary of the treacherous coup attempt.

Prayers were said for during the visit which was organized by Vice Rectors Dr. Omer Ozyılmaz and Prof. Dr. Orhan Canbolat participated by the deans of all faculties at the university and vocational college directors.

250 CYPRESS TREES FOR 250 MARTYRS

15 July The Martyrs' Office, located at the exit of the Anatolian Side of the Martyrs Bridge, has an arched pentagonal star design. There is a pool with stalactite in the middle of the monument which has an area of about 130 square meters. Around the road leading to the monument, 250 cypress trees and roses were planted to represent the 15th of July martyrs. Name and age of each martyr is inscribed on a metal plate stuck in front of the trees. Information about the martyrs is also given on the epigraph inside the monument.

DELIGHTFUL İLE EVRENSEL DOSTLUK BULUŞMASI

DELIGHTFUL AND THE MEETING OF UNIVERSAL FRIENDSHIP

Istanbul Aydın Üniversitesi'nin her yıl uluslararası öğrencilere yönelik gerçekleştirdiği 'Delightful Istanbul' programına dünyanın dört bir yanından katılan uluslararası öğrenciler medeniyetler arası dostluk köprüsü kurulmasına katkı sağlıyor.

International students from all over the world who participate in the "Delightful Istanbul" program organized by Istanbul Aydın University for international students every year, contribute to the establishment of an intercultural friendship bridge

Istanbul Aydın Üniversitesi Uluslararası İlişkiler Direktörlüğü bünyesinde yer alan Uluslararası Kısa Dönem Eğitim Programları Koordinatörlüğü'nün düzenlediği 'Delightful Istanbul School'un 2017 yaz dönemi programı başarıyla tamamlandı. Bugüne kadar 50'yi aşkın ülkeden 500'den fazla öğrencinin katıldığı Delightful Istanbul School programına bu yıl Fas, Pakistan, Kazakistan, Endonezya, Güney Kore, Fransa, Malezya, Çin, İngiltere, Hindistan, Hollanda, Portekiz, Almanya, Moldova, Suudi Arabistan ve Türkiye olmak üzere 16 ülkenin 25 üniversitesinden 70 uluslararası öğrenci yer aldı.

Gönüllü kültür elçileri

Dünyanın en seçkin akademisyenlerinden, dijital pazarlama ve sosyal medyadan robot geliştirmeye, DNA'nın keşfinden moda tasarımına, web tasarımından liderlik eğitimine kadar yedi farklı konuda eğitim alıyor. İngilizce olarak verilen derslerde, bilimsel düzeydeki bilgilerin pekiştirilmesi hedefleniyor. Üstelik bu derslerin, AKTS sayesinde kredi olarak kullanılması da mümkün. Programa katılan öğrenciler, iki hafta boyunca düzenlenen kültürel ve tarihi turlarla İstanbul'un önemli yerlerini yakından tanıma fırsatı buluyor. Delightful sayesinde öğrenciler Türkiye'yi ve İstanbul'u daha yakından tanıırken, birer gönüllü kültür elçisi olarak ülkelerine dönüyor.

The program "Delightful Istanbul School 2017 summer semester" organized by the Coordination Office of Short Term Education Programs subordinated to International Relations Directorate of Istanbul Aydın University has been successfully completed. More than 500 students from more than 50 countries have participated in Delightful Istanbul School program up to now and 70 international students from 25 universities of 16 countries, Morocco, Pakistan, Kazakhstan, Indonesia, South Korea, France, Malaysia, China, England, India, Holland, Portugal, Germany, Moldova, Saudi Arabia and Turkey participated in this program.

Voluntary Cultural Embassies

Students participating in this program are trained by the most distinguished academicians of the world in seven different branches ranging from digital marketing and social media to robot development, from DNA discovery to fashion design, from web design to leadership training. In the courses given in English, it is aimed to consolidate the information at the scientific level. Moreover, it is also possible to use these courses as credit through AKTS. Students participating in the program find opportunities to get to know the important places of Istanbul with cultural and historical tours organized throughout two weeks. Thanks to Delightful, students get to know Turkey and Istanbul closer and return to their countries as voluntary cultural ambassadors of our country.

ANNE BEN FENOMEN OLDUM!

MOM! I BECAME A PHENOMENON!

Sosyal medyada son dönemlerde oldukça aktif bir profil çizen vakıf üniversitelerinden İstanbul Aydın Üniversitesi (İAÜ), bu çizgisini son derece renkli bir etkinlikle taçlandırdı. Üniversitenin Florya Halit Aydın Yerleşkesi'nde gerçekleştirilen 'Anne Ben Fenomen Oldum!' etkinliğinde, sosyal medyanın fenomen isimleri, etkinliğin ilk günü itibarıyla İAÜ öğrencileriyle bir araya geldi. Konserler ve Doğa Sporları Kulübü'nün düzenlediği yarışmalarla öğrenciler sınav öncesi stres attı.

Etkinlikte, milyonları peşinden sürükleyen Gökhan Tevek, Yasemin Sakallıoğlu, Anıl İlter, Cem İşçiler, Bülent Mert, Muzaffer Kuytu ve Ömer Şentürk gibi isimler, sosyal medya kullanımının ipuçları, gelişen medyada sosyal medyanın konumu ve yeni medyanın gelişimi hakkında görüşlerini paylaşarak öğrencilerin sorularını yanıtladı. Etkinlik aynı zamanda İstanbul Aydın Üniversitesi'nin sosyal medya hesaplarından canlı olarak yayınlandı.

Istanbul Aydın University (IAU) which is one of the foundation universities displaying a quite active profile in the social media has crowned this line with an extremely colourful event. During the event titled "Mom, I Became a Phenomenon" that took place in Florya Halit Aydın Campus of the University, the phenomenal figures of the social media came together with IAU students on the first day of the event. Students blew off steam with concerts and competitions organized by the Club of Sports of Nature before the exams.

In the event, celebrities who have millions of followers such as Gokhan Tevek, Yasemin Sakallıoğlu, Anıl İlter, Cem İşçiler, Bulent Mert, Muzaffer Kuytu and Omar Senturk shared with the students their views on using social media, social media's position in the developing media and development of the new media and answered the questions of the students of Istanbul Aydın University. The event was also broadcast live through social media accounts of Istanbul Aydın University.

BU FESTİVALDE PARA DEĞİL, KİTAP GEÇİYOR NOT MONEY BUT BOOKS COUNT IN THIS FESTIVAL

İstanbul Aydın Üniversitesi Müzik Kulübü'nün düzenlediği '1 Kitap Kap Projesi' festivalinde toplanan 3 bin kitap, kütüphanesi olmayan köy okullarına bağışlandı.

3 thousand books collected during the 'Snatch a Book Project' festival organized by the Istanbul Aydın University Music Club were donated to village schools without libraries.

Istanbul Aydın Üniversitesi Müzik Kulübü'nün sosyal sorumluluk projesi çerçevesinde maddi durumu iyi olmayan okullara kütüphane kurulmasını amaçlayan ve bu yıl dördüncüsünü düzenlediği '1 Kitap Kap Festivali', çeşitli eğlenceler, konserler ve etkinliklere sahne oldu. Üniversite bünyesinde öğrencilerin oluşturduğu Fotoğrafçılık Kulübü, Sürdürülebilir Mühendislik Kulübü, Kalite ve Verimlilik Kulübü, Ar-Ge Kulübü, Hemşirelik Kulübü, Bilişim Kulübü, Tiyatro Kulübü, Engelsiz Aydın Kulübü, Çevsür, İEEE Öğrenci Kolu, Motor Sporları Kulübü, Spor Kulübü, Toplumsal Duyarlılık Kulübü'nün de destek verdiği etkinliğe girişler paralı biletlerle değil; öğrencilerin bağışlamak üzere getirdiği kitaplarla sağlandı. Festival kapsamında ünlü sanatçılar Zeynep Uluğ ve Dodan da, öğrencilerle birer söyleşi gerçekleştirdi ve mini bir konser verdiler.

3 bin kitap köy okullarına

"Ülkemizde, kütüphane şöyle dursun, bir kitabı bile olmayan yüzlerce köy okulu var" diyen İAÜ Müzik Kulübü Başkanı Ahmet Raşid Kılıç, "Biz de bu okulların gelişmesine bir katkıımız, çorbada bir tuzumuz olsun istedik" dedi. Festival boyunca yaklaşık 3 bin kitap toplanırken, kitaplar kütüphanesi olmayan köy okullarına bağışlandı.

W Snatch '1 Book Festival" which aims to establish a library in schools which are not in good financial condition within the framework of the Istanbul Aydın University Music Club's social responsibility project and organized for the fourth time this year was the scene of various entertainments, concerts and events. Supported by IAU Photography Club, IAU Sustainable Engineering Club, IAU Quality and Efficiency Club, IAU R & D Club, IAU Nursing Club, IAU Informatics Club, IAU Theater Club, IAU Club of Unhampered Intellectuals, IAU Cevsur, İEEE Student Club, IAU Motor Sports Club, IAU Sports Club and IAU Social Sentivity Club, the entrance to the event was not a paid entrance but made with the books that the students brought to donate. Famous artists Zeynep Uluğ and Dodan came together in a conversation with university students.

3 thousand books to village schools

"There are hundreds of village schools in our country that do not have a single book, let alone a library" said IAU Music Club President, Ahmet Rashid Kilic and added: "We wanted to contribute to the development of these schools and we wanted to have a salt in the soup." During the festival, about 3,000 books were collected and donated to village schools without libraries.

ÜNSAL OSKAY'IN ARDINDAN (2009-2017)

FOLLOWING UNSAL OSKAY (2009-2017)

 Doç. Sefa Çeliksap

Onun öğrencisi olamamış, ancak üç yıl boyunca aynı çatı altında akademisyen olarak birlikte çalışmanın vermiş olduğu tecrübeyle avunmaktayım. Amerika'dan döndükten sonra bir seyahat sırasında verdiğim molada "Affedersiniz çakmağınız var mı?" diyerek yan çapraz masadan seslenişiyse kendime gelmiştim. Sigara içmediğim halde kasadan bir çakmak satın alarak sigarasını yaktığım sırada tanıştım kendisiyle. Yaklaşık iki yıl sonrasında akademisyenliğe

Ülkemizde popüler kültürü enine boyuna inceleyen, işe yarayan yaramayan yanlarını kendine özgü yöntemiyle ortaya çıkartan ve topluma korkmadan sunan kişi. Frankfurt Okulu denildiğinde ona danışılması gereken bir uzman. Teorisyen, entelektüel bir fenomen ya da küfür ile öksürüğü sentezleyerek konuşma yaparken eğiten bir duayen kişilikti Prof. Dr. Ünsal Oskay.

The person who examines the popular culture in our country extensively, reveals the non-working sides of that culture with his own method and presents them to society without fear. An expert who should be consulted when referring to the Frankfurt School. Dr. Unsal Oskay was a theoretician and an intellectual phenomenon or a doyen personality who trained people while speaking by synthesizing curse and a cough.

I have not been a student of him, but I console xxx myself with the experience I have gained by working together as an academician with him under the same roof for three years. During a break during a trip I had made after my return from America I had composed myself hearing him say "Excuse me, have you got a lighter?" from the table opposite to mine and I got acquainted with him when I lighted his cigarette after I had bought a lighter from the cashier's desk. I started my academic career about two years later and I was very excited when I saw his name at the table across mine in my first workplace. I waited impatiently for his return from the summer vacation, and when I entered his room, he said, "Look, fate has brought us together again" and

başladığım ilk görev yerimde oturduğum masanın karşı sırasında onun ismini gördüğümde çok heyecanlandım. Yaz tatilinden dönmesini sabırsızlıkla bekledim ve odasına girdiğimde "Bak gördün mü kader bizi tekrar karşılaştırdı?" demesiyle gerçek dostluğumuz başladı. Evinde bulunan kitap duvarlarını gördüğümdeki heyecanım, her sohbet sonrasında bir saat içinde iki-üç kitap okumuş gibi baş ağrısıyla ayrılışım, unutulmayacak tecrübeleri benim için. Defalarca fotoğraf çalışma şansım da olmuştu arşivime eklediğim. Ne şanslı ki cenaze töreninde görev alıp başında beklemek de onur vericiydi kısa süren bu dostluk sürecinde.

Ve oğlu Çınar Oskay da aynı kültürün farklı devamı olarak karşımıza çıkmakta. Doğaldır ki böyle bir kültür ağacının devamı olarak oğlu Çınar Oskay'ın kaleminden Ünsal Oskay tecrübesini okumak daha doğru olacaktır.

Çınar Oskay ve babasından öğrendikleri (*)

Babamla maceram doğumumla, beni mosmor gördüğü o ilk anda "Ege güzel! Latince öğreteceğim! Adını Hefaistos koyacağım!" demesiyle başlamış. Anneannemlerin yüreğine inmesiyle bu fıkirden vazgeçmek zorunda kalmış. Ama dayılarım beni bir süre "Hefoş! Hefoş!" diye çağırıyor. Babamla rengârenk bir çocukluk ve hayat yaşadım. Onu çok sevdim. Hayatım boyunca bir saplantı gibi onu kaybetmekten korktum. Benim kendisi gibi akademisyen olmamı istedi. Ben olmadım. Hayatı hep kavgayla geçti. Çalışma masasındaki lambasının salona yaydığı ışık, duvarda gölgeler oluştururdu. Hâlâ gözümün önündeler. Bitip tükenmek bilmeyen çevirileri, yazıları yazarken, daktilosu evdeki tüm sesleri bastırırdı. Çıt çıkmazdı. C. Wright Mills'i, Frankurt Okulu'nu Türkçe'ye çeviriyordu. Öfkeliydi. Yaptıklarını neden bir kavga gibi gördüğünü anlamazdım. Ben daha rahat bir hayatı seçtim. Ona yakın durarak kendimi onun ışığının bir parçasıymış gibi hissettim. Gideceği günü düşünmemiştim.

Bronzdan heykeller jenerasyonu

"Bizim için artık çok geç. Sizin kadar okumamız, yazmamız mümkün değil" demiştim geçenlerde. Pes etmiyordu: "Çınar, evet, belki bizim kadar okuyamazsın. Ama o dönem farklı bir dönemdi. Bu senin suçun değil. O insanlar bronz heykeller gibiydi.

our real friendship began in this way. My excitement in seeing the book walls in his house, my leaving his house with a feeling of headache as if I have read two or three books within one hour after each chat I have had with him were unforgettable experiences for me. I had the opportunity to work on photography many times and I had added them to my archive. I also had the honor to wait at his funeral ceremony during our short friendship. And we come across his son Cinar Oskay as a different continuation of the same culture. It is natural that as a continuation of such a cultural tree, it would be more correct to read Unsal Oskay's experience from his son Cinar Oskay's pen.

Cinar Oskay and what he learned from his father (*)

My adventure with my father began when he said "The beauty of Aegean", "I will teach you Latin! I will name him "Hefaistos" when he saw my black and blue face for the first time during my birth. He had to give up that idea as it almost tugged at my grandmother's heartstring. But my uncles continued to call me "Hefosh! Hefosh!" for a while. I experienced a colorful childhood and life with my dad. I loved him very much. I've been afraid of losing him like an obsession throughout my life. He wanted me to be an academician like himself. but I didn't become one. His whole life has been a struggle. The light that the lamp on his working desk spread into the saloon created shadows on the walls. They're still in front of my eyes. As he ceaselessly made translations and wrote articles the voice of his typewriter repressed all the voices in the house. There was no sound to be heard in the house while he was working. He was translating C. Wright Mills and Frankfurt School into Turkish. He was angry. I did not understand why he saw what he did like a fight. I chose a more relaxed life. I stood close to him and felt myself as a part of the light he spread. I never thought about the day he would leave us.

Generation of bronze statue generation

"It's too late for us now. It is impossible for us to read and write as much as you do" I had said to him recently. He did not give up: "Cinar, yes, maybe you can not read as much as we do. But that period was a different period. It's not your fault. Those people were like bronze statues. Now everything is plastic. Even the academicians" he used to say to me and his eyes used to filled with tears while saying this.

To live for my father was to show and fight against the things that hindered people from living humanely. He would see those who were aware of this as a tribe of good people. But he did not like grouping. Once he went

Şimdi her şey plastik. Akademisyenler bile." Bunları söylerken gözleri yaşardı.

Babam için yaşamak; insanın insanca yaşamasına engel olan şeyleri göstermek, onlarla savaşmaktı. Bunun farkında olanları, iyi insanlar kabilesi gibi görürdü. Ama gruplaşmayı sevmezdi. TİP'in bir toplantısına gidip de "Alafranga mı, alaturka tuvalet mi?" diye tartışıldığını görür görmez "Hadi bana eyvallah" deyip tüymüş. Hep tek başına yaşadı, çalıştı, yazdı ama uzaktan uzağa akıllı adamları, iyi yazarları izlerdi.

Kendisine kitaplardan, iyi filmlerden, belgesellerden, şiirden bir dünya yarattı. Her saniyesi büyük fikirlerin içinde geçiyordu. Ama bu dışlayıcı, seçkin bir yerde durma arayışı değildi. Mahler dinlerken tavuk suyuna çorba yapardı. Karpuz keserdi. Çoraplarını yıkarı. Sade zevklerini hep korudu. Yoksulluktan geldiğini hiç unutmadı. "İnsan hâlâ eksik bir insan" derdi. Bir insanın ortada bu gerçek dururken başka işlerle uğraşmasını anlamıyordu. Ama iyi marangozlara, araba tamircilerine, balıkçılara hayranlıkla bakardı.

Babamdan ağlamayı öğrendim

Bir filmde, güzel bir sözde, asil bir jestte, hemen çocuk gibi tatlı tatlı ağlar, çocukken kırdığı ve kemikleri yanlış kaynayan sağ eliyle gözyaşlarını silerdi. Onu böyle gördüğümde benim de gözlerim dolardı. Zamanla, o yokken de, onun ağlayacağı yerlerde ben ağlamaya başladım. Uyuşturan koşuşturmada insanlığımla hatırladığım bu anları ona borçluyum.

Babam konforu hiç sevmedi. Kendine hep olur olmaz işler çıkarırdı. Bodrum'daki evin duvarını yıkar, yeniden yapar. Kargıları keser. Teknenin eve getirdiği motorunu yağlar, çalıştırır. Sürekli çalışma ve kavga hali onu ayakta tutardı. Sabırlıydı. Çevirilerini kaç yılda yapacağını planlarken, "İki hafta çevirsem, üç gün karımla kavga etsem, bir gün hasta olsam" diye kalem kalem hesapları. Bir gün bana "Ben çok zeki değilim. Benim kadar şu duvarlar çalışsa onlar bile adam olurdu" dedi. Tabii ki zekiydi.

Asla acele etmezdi. Sabaha ders koydurmazdı. Öğlen saatlerinde başlardı. Mülkiye'de bazen eve

to a meeting of Turkish Labor Party and when he saw that people were discussing "Which is better, European style or Turkish style toilet", he left the meeting saying "goodbye". He always lived alone, worked and wrote, but he watched the smart guys and good writers from afar.

He created a world of books, good films, documentaries, and poetry for himself. His every second was passing through great ideas. But it was not a search to stop at a secluded, exclusive place. He cooked chicken broth while he listened to Mahler. He used to cut watermelon and wash his socks. He always kept his simple pleasures. He never forgot he came from poverty. "Man is still an incomplete man". He could not understand that a man dealt with other things while this was an obvious fact. but he used to admire good carpenters, car repairmen and fishermen.

I learned to cry from my dad

A movie, a beautiful saying, a noble gesture would make him cry sweetly like a child right away, and he would wipe out his tears with his right hand which was broken and of which bones were knitted wrongly when he was a child. When I saw him like that, my eyes also were filled with tears. As the time passed I began crying in the moments when he would cry, even when he was absent. I owe to him those moments in which I remember my humanity in the daily hassle that benumbs me.

My father never liked comfort. He always created things to deal with for himself. He used to demolish and rebuild the wall of our house in Bodrum and cut the pikes. He used to bring the engine of his boat to home, lubricate and operate it. Continuous work and fighting kept him alive. He was patient. When planning how many years would it take to make his translations, he used to calculate the time item by item, thinking for example like, "If I make translations for two weeks and then quarrel with my wife for three days and get sick for one day I can complete the whole translation in this or that period of time". One day he said to me, "I'm not very smart. If those walls worked as much as I did, they would also be a man". Of course he was in deed smart and intelligent.

He never rushed. He never took morning lessons. His courses always began in noon hours. Sometimes students came to his house and reminded him that his course has already started and he scolded and sent them back. He would not put himself into trouble other than for the sake

gelip "Ünsal Hoca, ders başladı" diye sokaktan bağırlarını açmış. Gelenleri azarlayıp geri gönderirmiş. Kendisini çeviri ve yazıları dışında sıkıntıya sokmazdı. Bir kez bile kimsenin önünde eğilmedi. Bilgiyle, kendine olan güveniyle dimdik bir yaşam sürdü.

Mobiletle Bodrum'a

Çocukluk hikâyelerim bitmez. İlkokulda, ortaokulda sınıf birincisi olmak istememe kızardı. Çok çalışırsam dudak bükerdi, endişeyle bakardı. "Dördüncü, beşinciye geçme" derdi.

Sokakta çocuklarla oynamanın her şeyden önemli olduğunu öğretti. Beni kovalar "Çık sokağa, oyna" derdi. Asla belli bir saatte eve dön demedi. Herkesin yapabileceği şeyleri yapmamı istedi. Çakı, çelik çomak, uçurtma, balık tutmak...

Babam bana hayatı bir macera gibi yaşamayı ve hiçbir şeyden korkmamayı

öğretti. Ben ilkokul 2'nci sınıftayken satın aldığı mobiletle annemden gizlice İzmir'den Bodrum'a gitmeye karar verdik. Kışın ortasında. Haftalar öncesinden özel gocuklu kıyafetler hazırladı. Mobileti trenle Ankara'dan İzmir'e taşıdık. İzmir'den yola koyulduk. Söke'ye ulaştığımızda tir tir titriyordum, vücudumu ateş basmıştı. Bodrum'a ulaştığımızda kızılıncık

denilen ağır bir hastalığa yakalandım. Tüm vücudumu su kabarcıkları kapladı. Annem beni gördüğünde kriz geçiriyordu. Babam hep bu sayede maceracı ve korkusuz biri olduğumu anlatırdı. İki hafta yattım ama hayatımın en güzel anlarından biriydi.

Babamın tatlı vedası

Canının istediği gibi pilav yiyemeyeceği, sigara içemeyeceği, motosiklet kullanamayacağı bir hayat fikrine onu ikna etmek için yıllarca didindik. İnsanın kendi istediği gibi yaşayamaması fikrini aklı almıyordu. Tuzlu bademden bile vazgeçmedi.

Okumayı son güne kadar bırakmadı. İnsanların neler yaşadıklarına, buraya nasıl geldiklerine merakı hiç dinmedi. Yıllarca tek bir tabak üzerine desen işleyen Japon gravürçülerin ne kadar bastırılmış bir hayat yaşadıklarına da ağladı; bir savaştan diğerine gidip helak olmuş Mehmet dedesine de.

Aşkın, çapkınlığın olmadığı bir hayatın hayat olamayacağını öğretti. Bugün eski dostlarından Mülkiye'deki çapkınlıklarını dinliyorum, katıla katıla gülerek.

(*) Çınar Oskay'a katkılarından dolayı teşekkürler.

of his translation and writings. He never bent in front of anyone even for once. He was upright with his knowledge and self-confidence.

To Bodrum with scooter

My childhood stories do not end. He used get angry at me for my desire to rank first at primary and secondary school. If I worked too hard, he would curl his lips and look worried and say. "Don't go higher than the fourth and fifth place".

He taught me that playing with children in the street was more important than anything else. He used to chase me and say. "Go out and play." He never said to me to come home at a certain hour. He wanted me to do what everyone can do. Tipcat, flying a kite, fishing...

My father taught me to live the life like an adventure and not to be afraid of anything. Once we decided to go to Bodrum from İzmir secretly from my mother with the

scooter that he bought while I was in the elementary school in the middle of winter. He prepared special children's clothes weeks before our trip. We transported the scooter by train from Ankara to İzmir. We set out from İzmir.

When we got to Soke, I was trembling like a leaf and I had run a fever. When we arrived Bodrum, I caught a serious disease called aucuba japonica. All my body was covered with water bubbles. My mother was having a fit of

hysterics when she saw me. My dad always told me that I became an adventurous and fearless person thanks to this experiencess. I bunked for two weeks, but it was one of the most beautiful memories of my life.

My father's sweet farewell.

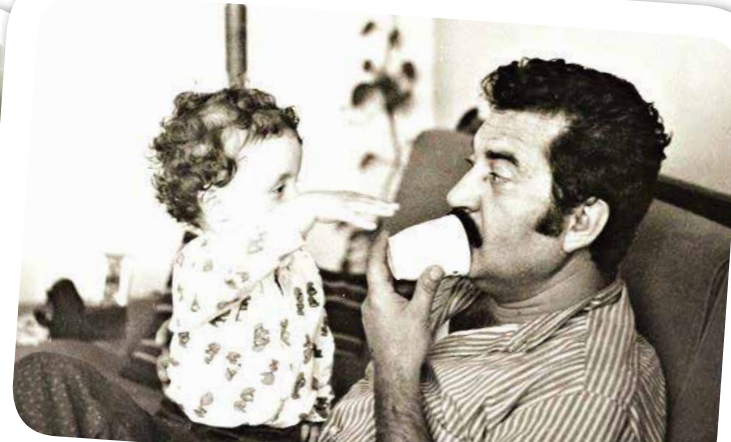
We have tried hard for years to convince him to accept a form of life in which he can not eat rice as he wants, can not smoke, can not use motorcycles. He didn't get the idea of living a form of life in which one could not live as one desires. He did not even give up eating salty almonds.

He did not stopped reading until the last day. He never stopped wondering what people lived through and how they come to where they are.

He cried about how repressed a life the Japanese engravers who had worked on a single plate for many years but also cried for his grandfather Mehmet, who had gone from one war to another and were exhausted. .

He thought me that a life without love and womanizing would not be a real life. Today I am listening to his womanizing during the Faculty of Political Science period from his old friends, and am falling about with laughter.

(*) Thanks to Cinar Oskay for his contributions.

Prof. Dr. Mehmet Yakup Tuna, İstanbul Aydın Üniversitesi Tıp Fakültesi Dekanı, aynı zamanda İstanbul Üniversitesi Cerrahpaşa Tıp Fakültesinde de görev yapıyor. Mesleğinin son evresi olarak gördüğü bu zamanını, öğrencilerini mezun etmek için ayırmış. O aynı zamanda basından da hatırlanacağı üzere kendini kadavra olarak bağışlayan ilk anatomi profesörü...

Professor Dr. Mehmet Yakup Tuna, Dean of Istanbul Aydın University, Faculty of Medicine, also teaches at the Cerrahpasa Medical Faculty of Istanbul University. He has devoted these days which he regards as the last stage of his professional life to graduating his students. He was also the first professor of anatomy to donate himself as a cadaver as will be remembered from the news that appeared in the press...

KENDİNİ KADAVRA OLARAK BAĞIŞLAYAN İLK ANATOMİ PROFESÖRÜ...

MEHMET YAKUP TUNA

THE FIRST ANATOMY PROFESSOR WHO DONATED HIS BODY AS A CADAVER... MEHMET YAKUP TUNA

Osman Kılıç - İAHA

Öğrenciliğine 1968 yılında Cerrahpaşa Tıp Fakültesi'nde başlayan Memmet Yakup Tuna, 1974 yılında da mezun oluyor. Bu kuruma tamı tamına 42 yılını vermiş. Kısa bir süre yurtdışına, Almanya'ya gitse de çalışma hayatına yine Cerrahpaşa Tıp Fakültesi'nde devam etmiş. Birçok idari görevlerde de bulunan Tuna, Cerrahpaşa Tıp Fakültesi'nde yaş haddinin dolmasına 2 yıl kala İstanbul Aydın Üniversitesi Tıp Fakültesi Dekanlığı görevine başlıyor. Heyecanlı tavrı, sert mizacı altına gizlenen bir sempatikliği var. Güler yüzlü ve hoş muhabbet olduğu her halinden belli olan Tuna, yine aşağıda sık sık söz ettiği üzere sanılanın aksine sert mizaçlı değil, disiplinli bir kişilik. Kendini kadavra olarak bağışlamasının en önemli sebebi ise tamamıyla bir farkındalık yaratmak ve bu farkındalığı yaratmayı başarıyor da. Onu odasında ziyarete gittiğimizde büyük bir heyecanla ayağa kalktı ve bizi selamladı. Biz de büyük bir heyecanla hemen soru sormaya koyulduk...

Neden tıbbi tercih ettiniz?

İlkokuldan itibaren 'Kızılay Kolu'nda görev alırdım. Hatta ben 1 yıl Makine Mühendisliği Bölümü bile okudum İTÜ'de. Baktım bana göre değil, ardından Cerrahpaşa Tıp Fakültesi'ne geçtim. Başka bölüm denedim ama bana göre olmadığını anladım.

Siz küçük yaşlardan itibaren tıba merak sardınız ve bu mesleği seçtiniz. Peki, günümüz tıp öğrencilerini nasıl buluyorsunuz?

Bugünün tıp öğrencileri bizim zamanımızdakinden çok farklı. İdealist olanlar var, para pul peşinde koşan doktor adayları var. Yani bizim dönemimizde "Ben para kazanacağımı!" diye doktor olmak isteyen yoktu açıkçası, ama şimdi o tip öğrencilerimiz de var. Branş seçerken ona göre seçiyorlar. Ne kadar az yorulurum ne kadar çok para kazanırım onun hesabını yapan

He started his studies at Cerrahpasa Faculty of Medicine in 1968 and graduated in 1974. He worked in that institution for 42 years. He went abroad, to Germany for a short time, but he continues working in Cerrahpasa Medical Faculty. Tuna, who also assumed many administrative duties, was appointed as the Dean of the Faculty of Medicine of Istanbul Aydın University Cerrahpasa Medical Faculty 2 years before he reached age limit. There is a sympathetic side to him hidden under his emotional attitude and harsh temperament. Mr. Tuna, who is cheery and nice to talk to, is a disciplined personality rather than a hard-tempered personality, as he often mentions below. Purpose of donating herself as a cadaver is entirely to create an awareness; and he in deed succeeded in creating this awareness. When we entered his room he stood up with great enthusiasm and greeted us. We started to ask questions immediately with great excitement..

Why did you choose medicine?

From primary school onwards, I took part in 'Red Crescent Club' of the school. I have even studied at the Department of Mechanical Engineering for 1 year at ITU. This branch was not for me, so I passed to Cerrahpasa Faculty of Medicine. I tried another branch, but I figured out that it was not for me.

You developed a passion for medicine from a very young age, and you have chosen this profession. How do you find today's medical students?

Our students today are very different from our time. There are Idealist ones and there are doctor candidates who chase after money. So in our time there was no one wanting to be a doctor in order to make money, to say the truth, but now we have that type of students. They in deed choose money when they choose a branch. There are students calculating "how much I will earn" and "how much I will be tired". In our time the general surgery department was very popular, now students do not want to be a general surgeons they prefer more comfortable places instead.

Öğrencilerden çok olumlu tepkiler aldım. Hatta kendini bağışlayan öğrenciler oldu.

I got very positive responses from the students. There were even students who donated themselves.

öğrenciler var. Bizim zamanımızda genel cerrahi bölümü çok popülerdi, şimdi genel cerrah olmak istemiyor arkadaşlar, onun yerine daha rahat yerler tercih ediyorlar.

Asıl sizi gündeme getiren konuya gelelim. Kendinizi kadavra olarak bağışlayan ilk anatomi profesörünüz, bu kararınızdan sonra ailenizin ve çevrenizin tepkisi ne oldu?

Ben kararımı verdim ailem sonra duydu. Mesela kızım bana çok düşkündür. Keşke daha sonra haberim olmasaydı dedi, yani basından duyunca üzüldü. Öğrencilerden çok olumlu tepkiler aldım. Hatta kendini bağışlayan öğrenciler oldu. Yurt dışında derslere giriyordum ben, Kıbrıs'ta, Bosna'da, oradan da bazı öğrenciler kendini kadavra olarak bağışladı. "Hocamız bağışlıyorsa biz niye bağışlamayalım" diye.

Meslektaşlarınızdan oldu mu kendini kadavra olarak bağışlayan?

Açıkçası hiç olmadı, herkes takdir etti ama teşebbüs olmadı. "Bağış yapın!" diyen arkadaşların

Let's come to the topic that really brought you to the agenda. What was the reaction of your family and your community after this decision as you were the first anatomy professor who donated himself as a cadaver?

I gave my decision myself and my family heard it later. For example, my daughter is very fond of me. "I wish I had not heard it later" she said to me, so she was saddened to hear it from the press. I got very positive responses from the students. There were even students who donated themselves. I was teaching abroad, in Cyprus, in Bosnia, and some students there donated themselves as cadavers, thinking "If our teacher donates, why do not we donate?"

Were there any colleagues of you who donated themselves as cadavers?

Obviously none of them did, everyone appreciated my decision but no attempt was made in the same direction. Most of the friends who had said "Donate!" to other people did not donate themselves. Now they say, "Donate your organs".

çoğu kendileri bağış yapmamıştır. Şimdi diyorlar ki "Bağışlayın kendinizi." Organ bağışı da böyle. Meslektaşlarım çıkıyorlar televizyona, organ bağışı yapın diye ama çoğu organ bağışında bulunmamıştır. Aynı şeyi ben de düşündüm. İnsanlara "Gelin kendinizi bağışlayın" diyeceğiz ama bana sorarlarsa "Kendiniz bağışladınız mı?" diye, benim de "Evet" demem lazım ki, ben o istekte bulunayım. Tıp eğitiminde kadavranın yerini tutan başka bir şey yok. Kadavrasız bir eğitim hiç uçağa binmeden pilot olmak gibi bir şey. Bunu gerçekten de yapmışlar 2. Dünya Savaşı sırasında...

Aynı zamanda üniversitemizde dersler de veriyorsunuz. Nasıl bir hocasınızdır?

Vallahi onu öğrencilere sormak lazım. Biraz diğer hocalara göre sert olduğum söyleniyor. Disiplin bizde ön planda, disiplin olmayınca o iş yürümez. Özellikle cerrahide. Mesela bir kadın doğum ameliyatıyla bir üroloji ameliyatı seyredin, cerrahi bir ameliyattan çok farklıdır. Cerrahi disiplin diye bir şey vardır. Konunun önemi arttıkça o işin disiplini de artıyor. Ama ameliyat çok iyiye orada fıkra bile anlatırız.

"Nasıl bir hoca olduğumu öğrencilere sormak gerekiyor" dediniz. Peki, sizde hocalık mı ağır basıyor doktorluk mu?

Önceleri doktorluk ağır basıyordu. Genel cerrahide yıllarca insanlara şifa vermek, hayat kurtarmak ön plandaydı sonra idari görevler, öğretim üyeliği. Zaman zaman yer değişse de şu anda hocalık ağır basıyor.

Gündelik hayatta nasıl birisinizdir?

İşte gördüğünüz gibiyim. Bir kızım bir oğlum var. Çocuklarım hep sert olduğumu söylerler, "Okulda da hocasın evde de hocasın" derler.

Okul dışında vaktiniz nasıl geçiyor?

Hobi çok var da giderek zaman azalıyor. Mesela kışın kayak yaparım, trekking yaparım, avcılık yaparım. Aslında avcılık deyince herkes ters anlıyor ama gerçek anlamda avcılık doğaya zarar vermez. Yazın da tenis oynarım.

Görevleriniz son bulduğunda ne yapmayı düşünüyorsunuz?

Benim buradaki görevim öğrencilerimi mezun ettikten sonra son bulacak. Bundan sonra da emeklilik hayatı... Ayrıca hobilerime de zaman ayırmak istiyorum.

The donation of the organs is also like that. My colleagues appear on television, suggesting people to donate their organs, but most of them didn't donate any of their organs. I thought the same thing. We will say to people, "Donate your organs" but if they ask me, "Did you donate yourself?" I should say "Yes", so that I may be convincing. There is nothing else that can substitute the function of cadaver in medical education. A training without cadaver is like being a pilot without ever getting on a plane. They really did it during World War II...

At the same time you are giving lessons at our university. What kind of a teacher are you?

You have to ask that question to my students. It is said that I am a little bit harsher than the other teachers. Discipline is on the front-line, we can not work without discipline. Especially in surgery, for example watch a birth operation and an urological operation. They are very different from a surgical operation. This is something called the surgical discipline. As the prominence of the subject increases, the discipline of the work also increases. But if the surgery is very good, you can even tell a joke there.

"You need to ask the students what kind of a teacher I am," you said. So, which side has priority for you, practising as a doctor or teaching?

Previously my priority was practising as a doctor. In the general surgery, healing people and saving lives was on the front-line for years, then came administrative and teaching duties. Even though the place of the two sides changes from time to time, teaching has priority.

What kind of a person are you in everyday life?

As you see here. I have a daughter and a son. My children always say I am harsh, they say, "You are a teacher both at school and home."

How do you spend your life off the school? I have many hobbies but time is running out. For example, skiing in winter, trekking, hunting. As a matter of fact, everybody understands hunting wrongly because hunting in the real sense does not harm nature. I also play tennis in summer.

What do you think to do when your tasks are over?

My assignment here will come to an end after I graduate my students. After that comes the life of retirement...I also want to spare time for my hobbies.

İAÜ'NÜN SUMO ROBOTÇULARI...

IAU'S SUMO ROBOT EXPERTS...

İstanbul Aydın Üniversitesi öğrencilerinden Umut Meriç ve Batuhan Kurt, geliştirdikleri sumo robotlarla uluslararası yarışmalarda derece üstüne derece kazanıyor. Umut Meriç Japonya'daki Dünya Şampiyonası'ndan dördüncülükle dönerken, Batuhan Kurt ise Romanya'daki Avrupa Şampiyonası'nda birinci oldu.

Umut Meric and Batuhan Kurt, students of Istanbul Aydın University, gained degrees in international competitions with sumo robots that they have developed. Umut Meric ranked fourth in the world championship in Japan, while Batuhan Kurt won the European championship in Romania.

Yunus Argan

O nlar İstanbul Aydın Üniversitesi'nin (İAÜ) ve tüm Türkiye'nin gururu. Endüstri Mühendisliği öğrencisi Umut Meriç ve Bilgisayar Programcılığı öğrencisi Batuhan Kurt'un Romanya ve Japonya'da katıldıkları sumo robot yarışmalarında elde ettikleri başarılar, Türkiye'nin robotik teknolojiler konusundaki parlak

T hey are the pride of Istanbul Aydın University (IAU) and all of Turkey. The achievements of Umut Meric, prep class student at IAU Engineering Faculty, Industrial Engineering department and Batuhan Kurt, IAU Distance Learning Computer Programming Department 1st grade student in sumo robot competitions in Romania and Japan increased our hopes for the bright future of Turkey in the field of robotics technology.

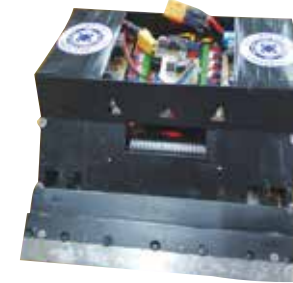

İstanbul Aydın Üniversitesi'nin destek verdiği Umut ve Batuhan, uluslararası robot yarışlarında aldıkları derecelere Türk bayrağını dalgalandırıyorlar. Umut and Batuhan whose supported by Istanbul Aydın University wave the Turkish flag with the score they get in international robot races.

geleceğine ilişkin umutlarımızı daha da artırıyor.

Umut, meslek lisesinde Bilgisayar ve Makine Bölümü'nde eğitim görmüş. Küçüklüğünden bu yana robotlara karşı bir ilgisi var. Bu da onu bu alanda kendi robotlarını geliştirmeye kadar götürmüştü. Okulun robot kulübüne üye olmuş, Türkiye'de düzenlenen üniversitelerin robot yarışmalarına katılarak kendini geliştirmiş. Sadece 2015-2016 yıllarında 35'e yakın derece elde etmiş.

Romanya'da katıldığı yarışmada gösterdiği performans sonucunda tüm dünyadaki ülkelerde başarılı robotların yarıştığı Japonya Uluslararası Sumo Robot Yarışması'na katılma hakkı kazanıyor. Umut'un robotu, 21 ülkeden gelen ve finale kalan 48 robota karşı yarışıyor. Birinciliği ve ikinciliği Türkiye'den Karabük Üniversitesi öğrencilerinin aldığı yarışmada İstanbul Aydın Üniversitesi adına yarışan Umut, robot teknolojisinin merkezi olan Japonya'da dördüncü gelme başarısı gösteriyor.

Japonlar gerilerken, Türkiye başarı kazanıyor

Umut, 2013'te Çanakkale Üniversitesi'nde öğrenci iken yine Japonya'da düzenlenen yarışmaya katılmış ve orada ikincilik almış. O tarihten sonra Japonlar'ın robot yarışmasındaki derecelerinin üçüncü ve dördüncü seviyeye gerilediğini söylüyor. Bunun Türkiye açısından önemli bir başarı olduğunu da altını çiziyor.

Umut, yazılımsal ve taktiksel savaş üzerinden robotların yarıştığını anlatıyor: "İstanbul Aydın Üniversitesi olarak sumo robot konusunda gerek Türkiye'de gerekse dünya genelinde birçok üniversiteden çok daha ilerideyiz. Özellikle de yazılım konusunda. Zira biz yazılımlarımızı, daha çok rakiplerimizi izleyip analiz ederek, onların

Umut who is currently a student at the prep class at the Department of Industrial Engineering of IAU had studied at the Department of Computer and Machine at the vocational high school. He had an interest in robots since he was a child which led him to develop robots in this area. He became a member of the robot club of the school and has improved himself by participating in robot competitions organized by universities in Turkey. He won about 35 degrees only in the period 2015-2016.

As a result of his performance in the competition in Romania, he is entitled to participate in the Japan International Sumo Robot Competition, where successful robots from all over the world compete. Umut's robot is competing against 48 robots coming from 21 countries in the finals. The first place and second place in the contest were held by Karabuk University students from Turkey and Umut Meric who competed on behalf of Istanbul Aydın University, ranked fourth in the competition organized in Japan which is the center of robot technology.

While Japanese retreating, Turkey is achieving success

Umut was a student at Çanakkale University in 2013, and again participated in the competition held in Japan and won the second place there. He says that after that date the Japanese competitors in the robot competition have fallen to the third and fourth level. He also underlines that this is a significant success for Turkey.

Umut says that robots are being raced through software and tactical warfare: "As Istanbul Aydın University, we are far ahead of many universities both in Turkey and in the world. Especially about software. Because we prepare our software products by monitoring and analyzing our rivals

stratejilerine göre hazırlıyoruz. Yani bir çeşit taktik savaşı uyguluyoruz.”

Bugüne kadar çok fazla robot geliştirmiş. Robotların geliştirilmesinde şu anda aktif olarak çalıştığı firmadan yazılım, donanım ve atölye imkanları konusunda destek alıyor. Cisim, nem, sıcaklık, lazer, mesafe ölçer gibi sensörlerle robotların kabiliyetlerinin artırıldığını anlatıyor.

Umut Meriç, Romanya'ya götürdüğü kendi tasarımları olan ve 'Gzero', 'Senju', 'Itachi', 'Punicher' olarak isimlendirdiği, yazılım olarak üstün özelliklere sahip 4 ayrı robotu ile başarı sağlayarak Uluslararası 9'uncu Robochallenge Robot Yarışması'nın hem birincisi, hem ikincisi, hem üçüncüsü, hem de dördüncüsü oluyor. "Türkiye'ye ve İstanbul Aydın Üniversitesi'ne Avrupa'nın ve dünyanın en büyük yarışmasından üç derece birden getirmek benim için gerçekten mutluluk verici" diyor Umut ve ekliyor: "Yarışma öncesinde desteklerini esirgemeyen ve çalışmalarımıza maddi manevi katkı sağlayan başta İstanbul Aydın Üniversitesi Mütevelli Heyet Başkanı Dr. Mustafa Aydın'a, Rektör Yardımcısı Prof. Dr. Zafer Utlu'ya, Mekatronik Mühendisliği Bölüm Başkanı Yrd. Doç. Dr. Oğuz Ata'ya ve Hazırlık Okulu Öğretim Görevlisi Özlem Özel'e sonsuz teşekkürlerimi sunarım."

Mini Sumo'nun dev robotu...

Romanya'da düzenlenen yarışmanın bir başka kategorisinde yarışan Batuhan Kurt ise, İAÜ'de Bilgisayar Programcılığı Bölümü'nde uzaktan eğitim görüyor. Batuhan'ın yarışmada gösterdiği başarı Umut'un kine göre farklı. Batuhan ekim ayında ilk kez gittiği Bükreş Politeknik Üniversitesi'nin Romanya'da düzenlediği 'Dokuzuncu Robochallenge Yarışması'nda

and their strategies. So, we're doing some kind of tactical war."

So far, he has developed a lot of robots. He receives support for the development of robots from the company in which he is actively working now, in the field of software, hardware and workshop facilities. He explains that the capabilities of robots have been increased with sensors of humidity, temperature, and distance.

Umut Meric has achieved a success with 4 different robots of his own design that he named 'Gzero', 'Senju', 'Itachi' and 'Punicher' in the 9th Robochallenge Robot Contest in Romania and won the 1st, 2nd, 3rd, and 4th degrees. "It is truly a pleasure for me to bring three degrees to Turkey and Istanbul Aydın University from Europe's and the world's greatest competition," says Umut and adds: "I am very thankful to the President of Istanbul Aydın University's Board of Trustees, Dr. Mustafa Aydın, Vice Rector of Istanbul Aydın University Dr. Prof. Dr. Zafer Utku, Head of Mechatronics Engineering Department Asst. Assoc. Dr. Oğuz Ata and Istanbul Aydın University Preparatory School Instructor Ozlem Ozel.

Mini Sumo's giant robot...

Batuhan Kurt, who competed in another category of the competition held in Romania, is a first-year student at IAU. He is having distance education at the Computer Programming Department of the University. Batuhan's success in the contest is different from that of Umut. Batuhan won the first place in the 'mini sumo' category among 300 competitors in the 9th Robochallenge Competition organized by the Polytechnic University of Bucharest, Romania, in which he

'mini sumo' kategorisinde 300 kişinin arasından birinci oldu. Batuhan, ilk kez Romanya'da yarışsa da, bu onun ilk yarışı değil. Daha önce yurtiçinde de birçok yarışmaya katılmış. Lise döneminde de robotlar tasarlayıp yarışmalara katılıp dereceler almış. Romanya'da düzenlenen yarışmada ise 18 yaş altında olduğu için mini sumo yarışmasına katılmak durumunda kalıyor ama bu ona şans getiriyor ve tasarladığı robot yarışmada devleşerek birinci oluyor.

Batuhan'ın tasarladığı robot, belli bir ölçü ve ağırlıkta olduğu için 'özel kategori robotu' olarak tanımlanıyor. Belli bir ölçü ve ağırlıkta olmak durumunda. Katıldığı mini sumo yarışmasında yarıştırdığı robotun ebadı 10x10 cm boyutlarında. Yarışmanın kuralları, yuvarlak bir pistin içinde yarışan robotların birbirini dışarıya atma prensibi üzerine kurulu. Robotlara, çevresini ve rakip robotu kısa sürede algılaması için muhtelif sensörler ekleniyor ve geliştirilmiş taktik algoritmalar yükleniyor. Sumo robotların maçı kazanmasında, sahip olduğu mekanik, elektronik tasarım ve yüklü olduğu program algoritmaları etkili oluyor. Bu algoritma ve yazılımlar biraz değiştirilerek, sanayiye yönelik robotlarda da kullanılabilir. Derece alan robotların yazılımları bu bakımdan çok önemli bir yere sahip.

Hem taktiksel, hem de yazılımsal robot geliştirme

Batuhan bugüne kadar 12-13 tane robot tasarlamış. Romanya'daki yarışmaya bunlardan 6 tanesiyle katılıp, yarışmaya giren 300 robotu geride bırakarak birinci oluyor. Batuhan, bu başarısını daha da ileriye taşıma hevesinde. Geliştirdiği robotlarını yarışmalara hazırlamak için hem taktiksel, hem de yazılımsal olarak geliştiriyor.

Batuhan'ın insanların günlük yaşantısında kullanılmak üzere geliştirmeyi düşündüğü farklı robot projeleri de var. Evcil hayvanlarını evde bırakıp gitmek durumunda olan insanlar için; evcil hayvanlara belli aralıklarla yem ve su verecek robot geliştirmeyi hedefliyor.

Ömer ve Batuhan, Türkiye'de Milli Eğitim Bakanlığı ve TÜBİTAK iş birliği ile İstanbul dışında yaklaşık 15 ilde düzenlenen sumo robot yarışmalarına her yıl katılım gösteriyorlar. Yarışmalarda arkalarına İstanbul Aydın Üniversitesi'ni alarak, önce Avrupa'da, ardından dünyada başarılı sonuçlar alıp, hem üniversiteyi hem de Türkiye'yi gururlandırmak için çalışıyorlar.

participated for the first time. Although Batuhan competes in Romania for the first time, this is not his first competition. He had participated in many competitions in Turkey before. Also during high school years he designed robots and participated in competitions and won degrees. In the competition in Romania, he had to participate in the mini sumo competition as he was under 18 years of age, but it brought him luck and the robot he designed won the first place in the competition.

The robot designed by Batuhan is defined as a special category robot. It must have a certain size and scale. The size of his robot competing in the mini sumo competition he participated in is 10x10 cm. The rule of the competition is based on the principle that robots competing in a round runway throw each other out. Various sensors are inserted in the robots in order to enable

them to perceive their surroundings and competitor robots in a short time, and improved tactical algorithms are loaded. The mechanical and electronic design of and the program loaded on the sumo robots were the factors that were effective in their achievement. These algorithms and software can be modified slightly to be used in industrial robots. The software of degree-taking robots has a very important place in this respect.

Development of both tactical and software robot

Batuhan has designed 12 to 13 robots so far. He participates in the competition in Romania with 6 of them and became the winner by leaving behind 300 robots which participated in the competition. Batuhan is on his way to further this success. He develops his robots both in terms of tactical and software skills to prepare them for competition.

There are also different robot projects that Batuhan plans to develop for everyday use. For example, he plans to develop a robot for people who have to leave their pets at home; that robot will give pets food and water at certain intervals.

Omer and Batuhan participate in the sumo robot competitions organized in 15 provinces of Turkey with the cooperation of the Ministry of National Education and TÜBİTAK every year. By taking Istanbul Aydın University behind them, they are working to get successful results both in Europe and then in the world and to make both the university and Turkey proud of their achievements.

'BAŞARI İÇİN ÖNCE AİLE DESTEĞİ ŞART'

FAMILY SUPPORT IS THE PRECONDITION OF SUCCESS

 Yunus Argan

Kayak sporuna 3 yaşında başladı. 5 yaşında snowboard dalına geçti. İlk madalyasını 2006 yılında Türkiye Kayak Federasyonu'nun düzenlediği 1'inci Etap yarışlarında kazandı. Şu an Türkiye'de profesyonel üst düzey ve milli takım düzeyindeki sporculardan oluşan O2 Snowboard Race Team takımı bünyesinde snowboarda devam ediyor. Yurt içinde ve yurt dışında snowboarda gösterdiği başarılı performansla İstanbul Aydın

She started skiing sports at the age of 3 and passed to snowboard at the age of 5. He won her first medal in the first stage competitions organized by Turkish Skiing Federation in the year 2006. She currently continues practising snowboard as a player of O2 SnowboardRace team formed by professional high level sportlers at the national team level in Turkey. We made an interview about her future carrier with the interior design student Tanzer Pehlivan who has become the pride of İstanbul Aydın University with her successful performance both at home and abroad.

How did you get to know Snowboard?

I was interested in snowboards since my childhood.

3 yaşında kayağa başlayan ve sonrasında snowboarda gösterdiği başarılı performansı ile bizleri gururlandıran Tanzer Pehlivan, hangi alanda olursa olsun başarının ilk şartının aile desteği olduğunun altını çiziyor ve "Böyle bir güvenle yürüdüğünüzde daha iyi işler yapıyorsunuz" diyor.

Tanzer Pehlivan who started skiing at the age of 3 and later made all of us proud buy her successful performance in snowboards notes that family support is the precondition of success in any area whatsoever and says "when you proceed with the confidence of the support of your family you do better things".

Üniversitesi'nin gururu olan iç mimarlık öğrencisi Tanzer Pehlivan ile spora ve gelecek kariyerine dair konuştuk.

Snowboard ile tanışman nasıl oldu?

Çocukluğumdan bu yana snowboarda ilgim vardı. Snowboard ile tanışmam 5 yaşında oldu. Ailemle tatil yapmak için gittiğimiz Uludağ'da bu spor ilgimi çekti ve bunu amatör olarak yapmaya başladım. Adrenalin sporlarını çok severim. Bir süre futbolla da ilgilendim. 13 yaşıma geldiğimde futbol ve snowboard arasında seçim yapmak durumunda kaldım. Ailemle birlikte düşündük ve ardından snowboardu tercih ettim.

İlk olarak nerede yarıştın?

Çek Cumhuriyeti'nde Lieberec'te düzenlenen 'Avrupa Gençlik Kış Olimpik Festivali' idi katıldığım ilk yarış. Snowboard düzeyindeki en iyi derece benimdi.

Bireysel olarak mı yarıştın, okulu mu temsil ettin?

Hem bireysel olarak hem de Milli Takım düzeyinde yarıştım. Kendi takımım da vardı. Suna Kıraç Snowboard Takımı'nda idim. 6-7 yıl bu takım ile snowboard yarışlarına katıldım. Şu anda başka bir takımla -Olgun Yalçın ile- birlikteyim.

Sıra dışı ve adrenalin dolu bir spor Snowboard... Neler hissediyorsun?

Snowboard'u sevdiğiniz zaman kopamıyorsunuz. Milli takım düzeyinde olduğunuz zaman da insanların size olan bakışı değişiyor. Tabi Türkiye'de snowboard sporcusu olmak çok zor bir şey.

Neden?

Yurt dışındaki snowboard sporcularıyla Türkiye'deki snowboardcular arasında çok büyük bir fark var. Yurtdışındaki sporcuların imkanları çok çok farklı. Bu sporda ne kadar fazla kilometre yaparsanız o kadar başarılı oluyorsunuz. Biz yılda 2-3 ay kayarken, onlar 7-8 ay, kimi ülke sporcuları 11 ay kayıyor. Daha düzenli bir çalışma içindeler. Doğal olarak başarılı olma şansları bizden çok daha yüksek.

I acquainted with it at the age of 5. This sport attracted my attention in Uludag Mountain to which I had went together with my family and I begin practicing this sport as an amateur. I love adrenaline sports very much. I was interested in football for a definite period. I had to make a choice between football and snowboard at the age of 13. I've talked about it with my family and then I preferred snowboard.

Where did you compete for the first time?

The first competition I had participated in was the European Youth Winter Olympics Festival organized in Lieberec in the Czechoslovakian Republic.

Did you compete individually or represented your school there?

I competed individually, I competed at the National Team level, I also had my own team. I played in Suna Kıraç snowboard team and participated in snowboard competitions with this team for 6 to 7 years. At the present I'm playing in another team, Olgun Yalçın

Snowboard is a very out of the common sports filled with adrenaline... What do you feel?

You cannot break away from a sport when you love it and the look of people at you changes when you are at the National Team level. Of course it is very difficult to be a snowboard player in Turkey.

Why?

There is a big difference between snowboard players abroad and those in Turkey. Foreign players have much more different and developed possibilities and facilities. The criteria of success in this sport is the number of kilometers that you have left behind. We ski for a period of 2 to 3 months a year while the foreign players ski 7 to 8 months and some even 11 months. They are in a more regular and organized working order. Naturally their chance of being successful is much more higher than us.

I think one of the conditions of success is to practice and be trained in the sports more frequently...

Exactly. Of course you must also have a good trainer besides practicing the sport regularly. All these factors must complement each other. There are big shortcomings in this sense in Turkey.

Sanırım başarılı olmanın şartlarından biri de bu.

Aynen öyle. Tabii düzenli olmanın yanı sıra, hocanızın da iyi olması lazım. Bunların hepsinin birbirini bütünlemesi lazım. Türkiye’de bu anlamda büyük eksiklikler var.

Bu eksiklikler ne? Daha iyi snowboard sporcusu yetişmesi için senin önerilerin neler?

Spora yatkın olan çocukların küçüklükten itibaren yetiştirilmesi başarının ilk şartı bence. Düzenli program eşliğinde eğitimler verilmeli. Burada en büyük görev federasyona düşüyor. Altyapı oluşturulmalı. Türkiye’de çocukların kayak alanında gelişebileceği kayak okulları açılmalı. Sporcuların belgeleri, diplomaları olması halinde spora daha fazla önem verebilirler. Çünkü bazı aileler, spordan ziyade çocuklarının eğitime yönelmesine daha çok önem veriyor. Bu nedenle çok yetenekli bazı sporcular sporu değil, eğitimi tercih etmek durumunda kalabiliyor.

Senin en büyük şansın neydi peki?

Annemin bana çok büyük desteği oldu. Gerçi benim hep okumamı, eğitimimi ihmal etmemem gerektiğini söyledi. Ama isteklerimi de karşıladı ve hep arkamda oldu. Yine Türkiye Kayak Federasyonu’nun büyük desteği oldu. Böyle bir güvenle yürüdüğünüzde daha iyi işler yapıyorsunuz. Ben de yapabildiğim en iyisini yapmaya çalıştım.

Dünyadaki rakiplerin çok iyi koşullarda müsabakalara hazırlandığını söylüyorsun... Sen hazırlıklarınızı nasıl yürütüyorsunuz?

Türkiye’deki kar olanağı ile yurt dışındaki kar olanağı çok farklı. Türkiye’de 3 ay sezon olurken, yurt dışında kar sezonu 6-7 ayın üzerinde. Ayrıca okul nedeniyle çok da verimli bir antrenman yapma imkanı bulduğumu söyleyemem. Derslerle yarışmaları koordine etmek kolay bir iş değil. Bunu yaptığınız zaman hem yurt içinde, hem de yurt dışındaki yarışmalara daha rahat katılım gösteriyoruz. Olanaklar yoksa bir şey yapamıyorsunuz.

What are these shortcomings. What are your suggestions for upbringing better snowboard players in Turkey?

According to me the first condition of success is to bring up children who are prone to sports from very early ages. Trainings must be provided based on a regular program. Federation has the biggest task in this context and infrastructure must be created. Skiing schools must be opened in Turkey so that children may develop themselves in the skiing sport. Sportlers attribute more importance to sports when they are awarded certificates and diplomas. Because some families attribute more importance to the education of their children rather than their involvement in sports. For this reason some very talented sportlers are forced to prefer education against sports.

What was your biggest chance? What was behind your success in Snowboard?

My mother has been a great support to me though she always suggested me to go to school and not to neglect my education. But she met my wishes and has always been behind me. Turkish Skiing Federation was also a great support. When you go ahead with such confidence, you do it better. I tried to do the best I could.

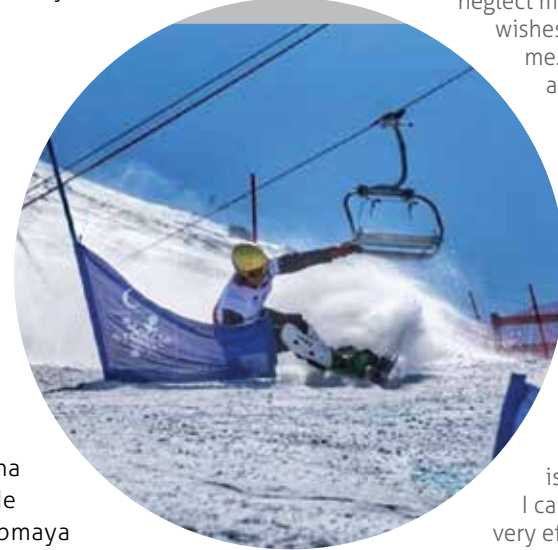
You say that the your rivals are preparing for the competition in very good conditions... What about your preparations?

Availability of snow in Turkey and abroad is very different. While the season is 3 months in Turkey, snow season is over 6-7 months abroad. Also, I can not say that I am able to train very efficiently because of school.

Coordinating competitions with courses is not an easy task. When you do this, we are more comfortable participating in competitions both at home and abroad. If there are no possibilities, you can not do anything.

Of course it is important to be happy here. It is important that you get pleasure from the city and social environment you are in when doing a job. If I had studied at Uludag University I could maybe do more training. But your life outside of sports may not be pleasing to you. In this sense, as a person who has come from Ankara, there is a certain enjoyment of studying in Istanbul.

You continue your education life in the field of interior architecture ... What motivation is behind this choice? I wanted to be an architect since my childhood. Interior

Eğitim hayatını iç mimarlık alanında sürdürüyorsun... Bu tercihinin arkasında nasıl bir motivasyon var?

Küçüklüğümden bu yana mimar olmak isterdim. İç mimarlık zor olsa da çok keyifli. Üç dönemdir eğitim görüyorum, derslerim iyi gidiyor.

Peki neler hedefliyorsun?

Henüz katılmadığım iki yarış var. Biri olimpiyatlar, diğeri de World Cup. Sporda olimpiyatta yarışabilecek seviyeye gelmek istiyorum. Bu da disipline girmek ve 4 yıllık bir çalışma süreci demek. Türkiye’de spor ile uğraşmak, doğru imkanları oluşturmak çok zor. Olimpiyatlarda yarışmak isterdim. Ama böyle bir imkan bulamazsam, okulumu bitirip iş hayatına atılmak istiyorum.

Kariyerime iç mimar olarak devam ediyor olacağım.

Snowboard, ekstrem sporlar arasında yer alıyor. Bu tür sporlarla uğraşmak isteyenler için önerilerin neler olur?

Hangi dal olursa olsun, birçok spor dalında erken yaşlarda başlanması önemli. Küçük yaşta başladığımız bir sporu çok çabuk öğreniyorsunuz, çok rahat kavrayabiliyorsunuz. Ayrıca çok çalışmak gerekiyor. Bunun yanı sıra ailelere de büyük sorumluluk düşüyor. “Çocuğum düşer, bir yerine bir şeyler olur” gibi korkularını aşmaları lazım. Çocuk, düşecek de kalkacak da. Önemli olan çocuğun yaptığı işten keyif alması. Ailelerin de çocuklarının önünü açması, onlara destek vermesi çok önemli.

Tüm bu çalışmalarının bir karşılığı oldu mu üniversite eğitimin sırasında?

Snowboard dalındaki bu başarılarımdan dolayı İstanbul Aydın Üniversitesi’nde yüzde 100 burslu öğrenim görüyorum. Üniversitelerarası Türkiye Şampiyonaları’na katılımımız konusunda da üniversitemiz her türlü desteği sağlıyor. Başta Sağlık Kültür ve Spor Daire Başkanımız İsmail Çakıt olmak üzere tüm Spor Şubesi çalışanları akademik ve idari anlamda bana ve diğer sporcuya arkadaşlarıma her zaman destek oldu. Bu desteklerin sonucunda da geçen sene düzenlenen Türkiye şampiyonasında okulumuza birincilik ve ikincilik derecesi getirdim. Kısa bir süre önce de, bu yıl Kazakistan’ın Almatı şehrinde 28’incisi düzenlenen Dünya Üniversitelerarası Kış Olimpiyat Oyunları’nda (Universiade) Türkiye’yi ve İstanbul Aydın Üniversitesi’ni temsil ettim.

Tanzer Pehlivan (en sağda), snowboard alanında gösterdiği başarılarla göğsümüzü kabartıyor (rightmost) Tanzer Pehlivan’s snowboard successes makes us proud

architecture is difficult but very pleasant. I have been studying for three semesters, my lessons are going well.

What are you aiming for?

There are two races I have not competed. One is the Olympics and the other is the World Cup. I want to come to the level where I compete in the Olympics. You have to go into discipline for this. It means a four-year work process. It is very difficult to deal with sports in Turkey and to create the right opportunities. I wanted to compete in the Olympics. But if I can not find such an opportunity, I want to finish my school and get into business life. I will continue my career as an interior architect.

Snowboard is among the extreme sports. What would be your proposals for those who want to deal with such sports?

Regardless of which branch, it is important to start early in many sports. You begin to learn very quickly a sport that you started very early, you can grasp it very easily. You also have to work hard. In addition to this, the family also have a duty. They must overcome fears such as “My child may fall down and injured”. The child will of course fall down and then stand up. The important thing is that the child enjoys the work he does. It is very important for parents to support their children to open their way.

Did all these efforts led to some concrete results during your college education?

I am studying with full scholarship at Istanbul Aydın University due to these achievements in the field of snowboarding. Our university provided all kinds of support for our participation to the Universities Championships of Turkey. Especially the staff of Sports Branch, especially İsmail Çakıt, Head of Health, Culture and Sports Branch always supported me and other athletes in academic and administrative sense. As a result of these supports, I brought the first place and the second place to our school in the Turkish championship held last year. I recently represented Turkey and Istanbul Aydın University in the Inter-university Winter Olympic Games (Universiade), which is held for the 28th time in the city of Almaty in Kazakhstan this year.

KANDAHAR'DAN NASA'YA BİR BAŞARI HİKÂYESİ

A SUCCESS STORY FROM KANDAHAR TO NASA

Kandahar'da savaşın gölgesinde büyüyen Hidayatullah Arghandabi, İstanbul Aydın Üniversitesi'nde burslu okurken önce model uydu projesi için NASA tarafından ABD'ye davet edilen ekibin içinde yer aldı. Ardından mezun olur olmaz dünyanın en büyük enerji firmalarından birinde çalışmaya başladı.

Hidayatullah Arghandabi, who grew up in the shadow of war in Kandahar, was included in the team invited to NASA USA for model satellite project before studying with scholarship at Istanbul Aydın University. Then, as soon as he graduated, he started to work in one of the biggest energy companies in the world.

Dinçer Bilgener

1990'lı yılların sonuyla 2000'li yılların başlarına damgasını vuran Taliban ve El-Kaide terörü ile Afganistan Savaşı, birçok hayatı söndürdüğü gibi, birçok insanı da vatanından ederek mülteci konumuna getirdi. Ancak vatanından kopmak zorunda kalan kimi insanların Türkiye tercihleri de hayatlarını bambaşka bir şekilde etkiledi. Bunlardan biri de, Afganistanlı Hidayatullah Arghandabi. 1994 yılında, Taliban ve El-Kaide

Terörün bütün Afganistan'ı kasıp kavurduğu günlerde, Kandahar'da dünyaya gelen Arghandabi, 2013 yılına kadar terör, şiddet, kan, gözyaşı ve savaşın içinde yaşadı. 2013 yılında kazandığı başarı bursuyla İstanbul Aydın Üniversitesi Elektrik Elektronik Bölümü'nde yükseköğretime başlayan Arghandabi, bu yıl üniversiteden mezun oldu. Mezun olur olmaz dünyanın en büyük enerji firmalarından biri olan Nordex'te çalışmaya başladı. Arghandabi, bu başarısında kendisine eşlik eden İstanbul Aydın Üniversitesi'ne minnettarlığını bir teşekkür mektubu ile kaleme alıyor.

terörünün bütün Afganistan'ı kasıp kavurduğu günlerde, Kandahar'da dünyaya gelen Arghandabi, 2013 yılına kadar terör, şiddet, kan, gözyaşı ve savaşın içinde yaşadı. 2013 yılında kazandığı başarı bursuyla İstanbul Aydın Üniversitesi Elektrik Elektronik Bölümü'nde yükseköğretime başlayan Arghandabi, bu yıl üniversiteden mezun oldu. Mezun olur olmaz dünyanın en büyük enerji firmalarından biri olan Nordex'te çalışmaya başladı. Arghandabi, bu başarısında kendisine eşlik eden İstanbul Aydın Üniversitesi'ne minnettarlığını bir teşekkür mektubu ile kaleme alıyor.

"KANDAHAR'DA VURULMAMIZ İŞTEN BİLE DEĞİLDİ"

Mektubunda "Okuldan içeriye ilk girdiğimde çok heyecanlanmıştım" diyen Arghandabi, "Okul benim

was sweeping across Afghanistan, lived in terror, violence, blood, tears and war until 2013. Arghandabi graduated from university this year with a scholarship awarded in 2013 and started higher education in the Department of Electrical and Electronics Engineering of Istanbul Aydın University. As soon as he graduated, he started working at Nordex, one of the world's largest energy companies. Arghandabi has written up a letter of thanks in which he expressed his gratitude to Istanbul Aydın University.

"IT WAS AS EASY AS PIE FOR US TO BE HIT BY A BULLET IN KANDAHAR"

"I was very excited when I first entered the school," said Arghandabi in his letter. "The school was very big for me. I was happy. Far from

için çok büyüktü ve mutluydum. Terör saldırılarından uzak, dost ve onurlu bu millet bana kucağını açmıştı. Kandahar'daki lise yıllarım terörle doluydu. Okuduğum okulda herhangi birimize bir merminin isabet etmesi işten bile değildi. Belki biz de buna alışmıştık ve bir süre sonra bize normal gelmeye başlamıştı. Onurlu ve dost bir millet olan Türklerin benim gibi gençlere kucak açması da çok mutlu ediciydi" diyor.

NASA EKİBİNDE DE YER ALDI

İstanbul Aydın Üniversitesi Elektrik-Elektronik Mühendisliği Kulübü'nün 2016 yılında gerçekleştirdiği NASA Model Uydu Projesi'nde de yer alan ve NASA'da çalışma fırsatı yakalayan Arghandabi, üniversitede ve Türkiye'de edindiği tecrübelerin hayatını büyük ölçüde şekillendirdiğini ifade ediyor.

Arghandabi, "Bazen Türkiye'ye gelmem nereelerde olurduym diye düşünüyorum. Allah saklasın ama, muhtemelen Kandahar'daki mezarlıkta yatanlardan biri de ben olurduym" dedi. Büyük bir misafirperverlikle kendilerini ağırlayan dost ve kardeş Türkiye'ye ve İstanbul Aydın Üniversitesi'ne teşekkür eden Arghandabi'nin kaleme aldı mektup şöyle:

"Saygıdeğer Mütevelli Heyet Başkanım Sayın Dr. Mustafa Aydın, Saygıdeğer Rektörüm Dr. Yadigar İzmirli Hanım, Uluslararası İlişkiler Müdürü Sayın Selman Arslanbaşı Bey, Sayın Ebru Hanım ve değerli arkadaşlarım;

Adım Hidayatullah Arghandabi, 1994 Kandahar Afghanistan doğumluyum. 2013'te başarı bursu ile İstanbul Aydın Üniversitesi'nde öğrenci olmaya hak kazandım. Elektrik Elektronik Mühendisi olarak mezun oldum. Halen Nordex SE'de 'Trainee Back Office Engineer' olarak çalışmaktayım.

Okulumuzdan içeriye ilk girdiğimde çok heyecanlanmıştım. Okul benim için çok büyüktü ve mutluydum. Terör saldırılarından uzak, dost ve onurlu bu millet bana kucağını açmıştı. Lise yıllarım Kandahar'daki terörle doluydu. Okuduğum okulda bizlere merminin isabet etmesi zor değildi. Belki biz de buna alışmıştık ve bir süre sonra bizlere normal gelmeye başlamıştı. Türkiye'de sizin sayenizde üniversiteye başlamak benim için heyecan vericiydi.

Hepimiz İstanbul Aydın Üniversitesi'ne farklı ülkelerden, farklı şehirlerden, farklı hayallerle geldik. Bu hayallerimizi gerçekleştirmek adına, geleceğimizi daha özgür ve kısıtlamaların olmadığı akademik bir ortamda şekillendirebilme ve bu süreç içerisinde bizlere ve topluma katkı sağlayacak misyonu ve vizyonu içeren bir kültürü benimseme fırsatı bulduk. Üniversitemizde geçirdiğim dört sene içerisinde

terrorist attacks, these friendly and honorable folks opened their arms to me. My high school years in Kandahar were full of terror. It was as easy as for the students in my school to be hit by a bullet. Maybe we were used to it and after a while it started to seem as normal. I was very happy to see that the Turks, who are a honorable and friendly nation, welcomed young people like me."

HE TOOK PART IN NASA TEAM

Arghandabi, who also took part in NASA Model Satellite Project, which was carried out by Istanbul Aydın University Electrical-Electronics Engineering Club in 2016 and had a great opportunity to work in NASA says that the experiences he gained at the University and in Turkey have shaped his life to a great extent.

"Sometimes I think where I would be if I hadn't come to Turkey. God save but I would probably be one of those lying in the graveyard in Kandahar" said Hidayatullah who thanked the friendly and brotherly Turkey and Istanbul Aydın University which have hosted them with a great hospitality wrote up the following letter of thanks:

"Dear Dr. Mustafa Aydın, president of the board of trustees, Dr. Rector Yadigar İzmirli, Dear Mrs. Ebru, director of International Relations, and dear friends;

My name is Hidayatullah Arghandabi. I was born in Kandahar Afghanistan in 1994. I won a scholarship to study in Istanbul Aydın University in 2013. I was graduated from the University as an Electrical Electronic Engineer. I currently work as "Trainee Back Office Engineer" at Nordex SE.

I was very excited when I first entered into our school. The school was very large for me and I was happy. I was away from terrorist attacks and this friendly and honorable people has embraced me. My high school years in Kandahar was full of terror. It was not difficult for a bullet in Kandahar to hit me during my school years. Maybe we were accustomed to that and had began to perceive it as a normal thing. It was a very exciting experience to start studying at the University thanks to you, the esteemed Turkish Nation.

We all came to Istanbul Aydın University from different countries and different cities with different dreams. In the name of realizing our dreams, we had the opportunity to shape our future in a more free academic environment without any restrictions, as well as to adopt a culture with a mission and vision that would contribute to us and to society within that process.

During the four years that I spent in my university I participated with great pleasures

hem öğrenci arkadaşlarımla fikirlerimi aktarabileceğim hem de İstanbul Aydın Üniversitesi'ni kurumsal olarak temsil edebileceğim birtakım etkinliklerde büyük bir keyifle yer aldım. Bunlardan en önemlisi Elektrik Elektronik Mühendisliği Kulübü. Yöntem görevi, enerji günleri altında programlar ve 2016 NASA Model Uydu Projesi benim için hem heyecan verici hem de motivasyonumu arttırmada önemli rol oynamıştı.

Öğrencilik yıllarımız hiç kolay geçmedi. Zorlu sınavlar, uzun geceler yaşadık. Geriye dönüp baktığımda şanslı olduğumuzu görüyorum. Birçok kişinin bugüne gelmemizde yardımları oldu. Hayal edebileceğimiz en iyi öğretmenlere sahip olduk.

Hayatın bana öğrettiği dersler; Önce kendime, sonra topluma karşı dürüst olmayı öğrendim.

Hayal etmekten asla vazgeçmedim. O hayallerdir ki bizi biz yapar, gücümüze güç katar.

Hayal ettim ve hedeflerime büyük bir azimle adım adım ilerledim. Değerli hocalarım bana motivasyon verdiler ve yürüdüğüm bu yolda bana rehber oldular.

İnsan en güzel kendine yenilirmiş, kendime yenilmekten korkmadım. Kendimin dışında kimseyle yarışmadım.

Asla pes etmedim, tekrar tekrar denedim.

Hayatımızda en zor olan şeyi yapabildim, sabırlı oldum.

Günümüzde dünya hızla gelişmekte. Sadece lisans eğitimi yeterli değil. Yüksek lisansın da çok önemli olduğunun farkındayız. İş hayatımıza daha fazla odaklanmak için geri sayımın hızlandığı bir gün bugün.

Kahraman Türk milleti! Bizi bu dost ülkeye sevgiyle konuk ettiğiniz ve bizlere sahip çıktığınız için sizlere borçlu ve minnettarım.

Sonunda bana İstanbul Aydın Üniversitesi'nde lisans okuma fırsat veren üniversitemizin Mütevelli Heyet Başkanı Sayın Dr. Mustafa Aydın'a ve yöneticilerine teşekkür ederim ve hizmetlerinin devamı için dua ediyorum. Ailelerimizle sabırla bizlere hep destek oldular. Özellikle Sayın Selman Arslanbaşı hocamıza bana inandığı ve projelerimi desteklediği için teşekkür ederim. Öğrencilik yıllarımız boyunca yabancı öğrenci ofisi bize rehberlik ettiler ve ailemiz gibi oldular. Bugün bakışlarından, bizimle nasıl gurur duyduklarını hissedebiliyorum.

Hepimiz adına emeği geçen herkese teşekkür ediyorum."

in some activities and events through which I could pass my ideas to my student friends and represent the corporate identity of Istanbul Aydın University. One of the most important of them was Electric Electronic Engineering Club. Management tasks, programs organized under the energy days and 2016 NASA Model Satellite Project were both exciting and a source of motivation for me.

My school years where are not always easy. I had to pass difficult exams and study hard for long nights. When I look at the past I see that I was lucky. How many people had extended help to me to reach my present status. We had the best teachers that we could imagine.

Lessons that I learned from life; I learned to be honest first to myself and then to the society.

I never gave up imagination. Those imaginations make us what we are and add strength to our strength.

I imagined and took resolute steps. My esteemed teachers motivated me and guided me through my path.

They say that to be defeated to oneself is the most beautiful form of defeat. I was never afraid to be defeated to myself. I never competed with anybody. I just completed with myself.

I never gave in. I tried again and again.

I could do the most difficult thing in life. I showed patience.

Today, the world is developing rapidly and we are aware that only undergraduate education is not enough and graduate education is very important. Today is the day when the countdown accelerates to focus more on our business life.

You heroic Turkish nation, I owe you and I am grateful to you for having welcomed us to this friendly country with love and embraced us.

As my last words, I would like to thank you, Dr. Mustafa Aydın, president of the board of directors of our university and university officials who gave me the opportunity to study for a bachelor's degree and I pray for the continuity of their services. Our families have always supported us. In particular, I would especially like to thank Mr. Selman Arslan for believing in me and for supporting my projects. During our student years, the foreign student office guided us and treated us like family members. From their looks today, I can feel how proud they are with us. I thank them all in the name of all of us".

KERKÜK KALESİ'NİN ARDINDA BEHIND KIRKUK CASTLE

*Kerkügem karaliyem
Cigerden yaralıyam
El diyer bizim Kerkük
Bilmem men haralıyam*

*I am from Kirkuk
I am wounded from the heart
People say it's our Kerkuk
I don't know where I am from*

Şiir, Kerküklü halk şairi Mustafa Gökkyaya'nın 'Ey Yaralı Kerkük' isimli şiirinden bir alıntı. Yüzlerce yıldır Kerkük, Mosul, Erbil gibi kentlerde mevcudiyetlerini sürdüren Iraklı Türkler'in hissiyatını edebi olarak anlatan en kısa ve en net özet. Kentin kültürel, sosyal ve siyasal tarihine inceden inceye yapılmış bir gönderme.

Türkmen şehri olarak bilinen Kerkük'ün tarihi Babiller'e kadar uzanır. Babil İmparatorluğu ve daha sonra Asuri Devleti zamanında kuzeydoğudan gelen dağlı kavimlerin saldırısına uğrayan Kerkük bölgesi, Hz. Ömer zamanında Müslümanlar tarafından fethedildi. Daha sonraki yıllarda Hz. Osman zamanından itibaren Arap kabileler; Emeviler ve özellikle Abbasiler döneminde ise önemli sayıda Türk nüfus bölgeye yerleştirildi. Iraklı Türkler'in bölgeye

The verse above is an excerpt from the poet Mustafa Gokkaya from Kirkuk titled "Hey, the Wounded Kirkuk". It is the shortest and clearest summary that literally explains the feelings of Iraqi Turks who have been living in cities such as Kirkuk, Mosul and Erbil for hundreds of years and also a sublime reference to the cultural, social, and political history of the city.

The history of Kirkuk, known as a Turkmen city, dates back to the era of Babylonia. Kirkuk which was attacked by mountainous tribes from the north and east first during the reign of Babylonian Empire and then during the Assyrian State was conquered by Muslims in the time of the khalifa Omar. In the following years Arab tribes settled in the region during the Caliphate of Osman. During the Umayyad and especially Abbasid period, a significant number

yerleşmeleri, Abbasi Halifesi Mu'tasım zamanındadır. 1055 yılında Büyük Selçuklu hükümdarı Tuğrul Bey'in Abbasi halifesi tarafından Bağdat'a davetiyle Irak'ta hakimiyet ilk defa Türkler'e geçer.

XII. yüzyılda Kerkük havalisi, merkezi Erbil olan Begtiğin Hanedanı'nın elinde bulunuyordu. Moğollar'ın 1258'de Bağdat'ı ele geçirmeleriyle birlikte Oğuzlar'dan Yıva Boyu mensuplarının oturduğu Musul-Kerkük bölgesi, Karakoyunlular'ın kışlak sahası idi. Moğol kudretinin çökmesinden sonra bölgede siyasi bir güç olarak gözükten Karakoyunlu Türkmenleri, XV. yüzyılın ortalarında Doğu Anadolu'da bazı dağlık kesimler ve Horasan hariç, İran ve Irak'ı içine alan bir devlet kurdular. Bölge, 1508 yılında Şah İsmail'in Bağdat'ı almasıyla birlikte Safeviler'in hakimiyetine geçti. Yavuz Sultan

of Turkish population were settled in the region. It was in the time of the Abbasid khalifa that the Turks settled in the region...In 1055, with the invitation of Tugrul Bey, the ruler of the Great Seljuks, to Baghdad by the Abbasid khalifa, domination in Iraq goes to the Turks for the first time.

In the XII. century, Kirkuk and its vicinity was ruled by the Begtigin Dynasty, based in Erbil. Along with the occupation of Baghdad by Mongolians in 1258 Mosul-Kirkuk region where members of the YiVa group of the Oghuz tribe lived became the Karakoyunlu winter quarters. The Karakoyunlu Turkmens, who seemed to be a political force in the region after the collapse of the Mongol rule, established a state in the middle of the XV. century, encompassing Iran and Iraq, except some mountainous regions in Eastern Anatolia and

Kerkük çevresinde bulunan bölgelerde yaşayan Irak Türkmenleri, yüzlerce yıldır Kerkük, Mosul, Erbil gibi kentlerde mevcudiyetlerini sürdürmüşler. Bölgede meydana gelen siyasi çalkantılara rağmen, geçmişten bugüne getirdikleri Türk izlerine Irak'ın kuzeyinde gelenekleriyle, görenekleriyle hayat vermişler.

Iraqi Turkmens living in the regions around Kirkuk have been living in cities like Kirkuk, Mosul and Erbil for hundreds of years. Despite political turbulence in the region, they gave life to the Turkish traces that they have brought from the past to the present with their traditions and customs in the north of Iraq.

Selim döneminde (1512-1520) Osmanlı idaresine giren ve Osmanlı-İran mücadelesi sırasında sık sık el değiştiren Kerkük bölgesi, Kanuni Sultan Süleyman'ın 1534 yılındaki İrakeyn Seferi'nin ardından Osmanlı topraklarına katıldı. Sonrasında geçici bir süreliğine Safeviler'in eline geçmişse de, 1638 yılında IV. Murad tarafından geri alınmış ve 1918 yılındaki İngiliz işgaline kadar Osmanlı İdaresi'nde kalmış. Ardından Irak Türkleri'nin bulunduğu Musul, Kerkük, Erbil ve Süleymaniye, Anadolu Türkleri'nden bir kopuş yaşamış. 1922'de İngiltere ile Irak arasında yapılan bir anlaşmayla Irak'ta bulunan diğer azınlıklarla beraber Türkmenler'e de bir takım haklar verilmiş. Ancak 1938'den itibaren haklar yavaş yavaş törpülenirken; bölgede yaşayan Türkmenler, bölgenin zor koşullarına rağmen milli değerlerine sıkı sıkıya bağlı kalmış; kültürlerini, geleneklerini, göreneklerini sürdürmekten de asla vazgeçmemişler.

Kerkük livası tahrir defteri

Osmanlı idaresine girdikten sonra Kerkük sancağı adıyla Osmanlı idarî sistemi içinde yer alan Kerkük'ün Sultan Süleyman dönemine ait olan 111 Numaralı Kerkük Livası Tahrir Defteri, Türkmen aşiretlerinin Osmanlılar'dan çok daha önceki dönemlerde bölgeye yerleşmiş olduğunu gösteriyor.

Türkmen Kerkük Kalesi

Her şeyden önce bir kentin aidiyeti ve kimliği, o şehrin tarihi mimari eserleri, sosyal ve kültürel yapısıyla da yakından ilgili. Kerkük deyince Türkmenler, Türkmenler deyince de akla gelen M.Ö. 3000 yılına ait olan 'Kerkük Kalesi'dir. Kale içinde pek çok mimari yapı bulunur. Gök Kümbet'i, Nakışlı Minare ve Camisi, 1741'de Osmanlı döneminde yapılmış Uryan Camisi, Aziziye Kışlası, 16 göznlü Taşköprü gibi 60'tan fazla Türk eserine ev sahipliği yapan Kerkük'te, kuşkusuz Kerkük Kalesi, bölge tarihine olduğu kadar, Türkmenler'in bölgedeki yerleşimine de tanıklık eder.

Kentin en önemli simgelerinden biri olan Kerkük Kalesi, Türkmenler'in en eski yerleşim alanlarından biridir. Ve ardında koca bir tarih barındırır. 'Ağalık', 'Hamam', 'Meydan' ve 'Zindan' isimli dört mahalleden oluşan Kerkük Kalesi'nin hemen hemen büyük bir çoğunluğu Türkmenler'in ikamet ettiği alanlar olarak bilinir.

Khorasan, In1508, the Shah Ismail took Baghdad and the Safavids took control of the Kirkuk region. Kirkuk and its region, which entered under the Ottoman rule during the reign of Yavuz Sultan Selim (1512-1520) and frequently changed hands during the Ottoman-Iranian struggle, joined the Ottoman territories following the Iraq Expedition of Sultan Süleyman the Lawmaker in 1534. After a temporary period in the hands of the Safavids, it was taken back by Murad the IVth in 1538 and remained under the Ottoman rule until the British occupation in 1918. Then Mosul, Kirkuk, Erbil and Suleymaniye, where the Iraqi Turks are located, had a break from Anatolian Turks. In 1922 an agreement was made between Britain and Iraq,, giving Turkmen a number of rights along with other minorities living in the region. However, from 1938 onwards, rights were gradually being suppressed but the Turkmen who lived in the region remained firmly attached to their national values despite the difficult conditions of the region and never gave up maintaining their cultures, traditions and customs.

Cadastral record books of the district Kirkuk

Cadastral Record Book No.111 which belongs to Kirkuk of the Sultan Suleiman period of the city, which was renamed Kirkuk District after its annexation by the Ottoman Empire shows that the Turkmen tribes settled in the region during much earlier times.

Turkmen Kirkuk Castle

Above all, the belonging and identity of a city is closely related to its architectural heritage, its social and cultural structure. What comes to the mind first when we think of Kirkuk is Turkmen and what comes to the mind first when we think of Turkmen is the 'Kirkük Castle' dating back to 3000 B.C. There are many architectural buildings inside the castle. In Kirkuk which hosts more than 60 turkish works of architecture like Celestial Dome, Embroidered Minaret and Mosque, Uryan Mosque built in 1741 during the Ottoman period, Azizia Barracks, Stone Bridge with 16 meshe Kirkuk Castle admittedly witnesses both the history and settlement of Turkmen In the region.

Kirkuk Castle, one of the most important symbols of the city, is one of the oldest settlements of

Kent, 1990'lı yıllara kadar bu özelliklerini korusa da, merkezi rejimin politikalarının etkisiyle Kerkük'ün Türkmen izleri git gide azalır. Bugün Kerkük Kalesi'nin ardında yüzlerce geleneksel Türk evi, tarih sayfalarında kalırken; eski bir Yahudi tapınağından camiye çevrilen ve Türkmenler'ce kutsal sayılan Danyal Peygamber Camii, kiliseden camiye dönüştürülen Ulu Cami ile 1361 yılında Selçuklu hanedanına mensup Buğday Hatun için yapılan tümüyle Türk eseri olan ve 'Yeşil Kümbet' de denilen Gök Kümbet, geçmişe ait sayılı izlerden birkaçını barındırıyor.

Kerkük yöresinde yaşayan ve önceleri Kerkük Kalesi'nde topluca yaşayan Müslüman Türkmenler olduğu gibi, Türkçe konuşup Süryani alfabesiyle Türkçe yazan Katolik mezhebine bağlı Hıristiyan Türkmenler'in de bölgede yaşadığı, kendi kimliklerini koruduğu; gelenek ve göreneklerini, dini ayinlerini sürdürdükleri biliniyor. Kerkük folklorunda da yer bulan Hıristiyan Türkmenler, Kerkük Kalesi yıkıldıktan sonra, kale dışına, ağırlıklı olarak Kerkük'ün Korya yakasına ve başka yerlere göç etmişler.

Bölgedeki Araplar ve Kürtlerle olan ilişkileri her zaman dostane ve barışçıl olan Türkmenler, Müslüman kimliğinde birleşen bu üç halk ile asırlar boyunca barış ve huzur içinde yaşad. Bölgede huzursuzluklar, çatışmalar ve baskılar ise, Osmanlı yönetiminin yıkılmasının ardından başladı.

Irak'ın İngiliz işgalinin ardından Irak Türkleri'nin Anadolu Türkleri ile olan bağı belki coğrafi sınır olarak kopukluk yaşamış, ancak Kerkük'le ve Kerkük Türkmenleri'nin Anadolu ile olan bağı, yüzlerce yıllık gelenek görenekleri, Anadolu Türkleri'nin edebiyatı ve sanatı ile olan bütünlüğünden de asla kopmamıştır.

Kültür ve edebiyatta Kerküklü Türkmenler

Günümüze kadar kendi kültürlerini, gelenek

Türkmen. And it has a huge history behind it. A great majority of the population of Kirkuk Castle consisting of four neighborhoods, namely 'Ağalık', 'Bath', 'Square' and 'Dungeons' is known to be as Turkmen.

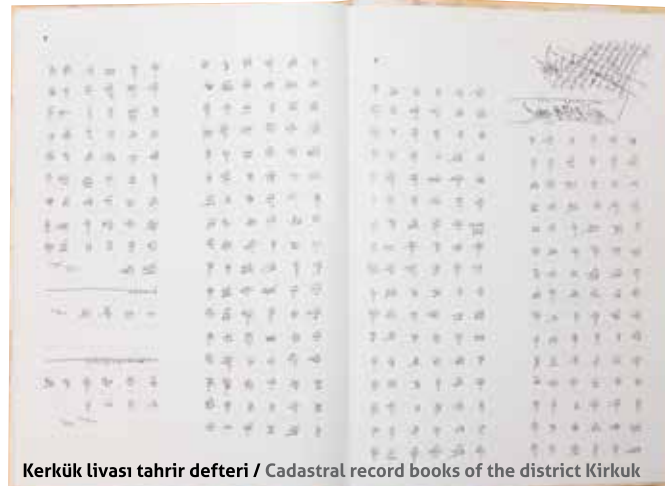
Although the city maintained these characteristics until the 1990s, the Turkmen traces of Kirkuk began increasingly diminishing under the influence of the policies of the central regime. Today, while hundreds of traditional Turkish houses behind Kirkuk Castle are kept on history pages; Daniel the Prophet's Mosque which was converted into a mosque from a former Jewish temple and consecrated by Turkmen, Ulu Mosque converted from a church into a mosque and Celestial Cupola built in the name of Bugday Hatun, a member of the Seljuki dynasty and is completely a turkish work of architecture are some of the structures inholding some of the few traces of the past.

It is well known that besides Muslim Turkmen who live in Kirkuk and previously lived in the Kirkuk fortress collectively there are also Christian Turkmen from the Catholic sect living in the same region, who speak Turkish and writes Turkish with Syrian alphabet and have protected their identity. Christian Turkmen who also find place in Kirkuk Turkmen folklore, have emigrated to outside the castle, mainly to Kirkuk

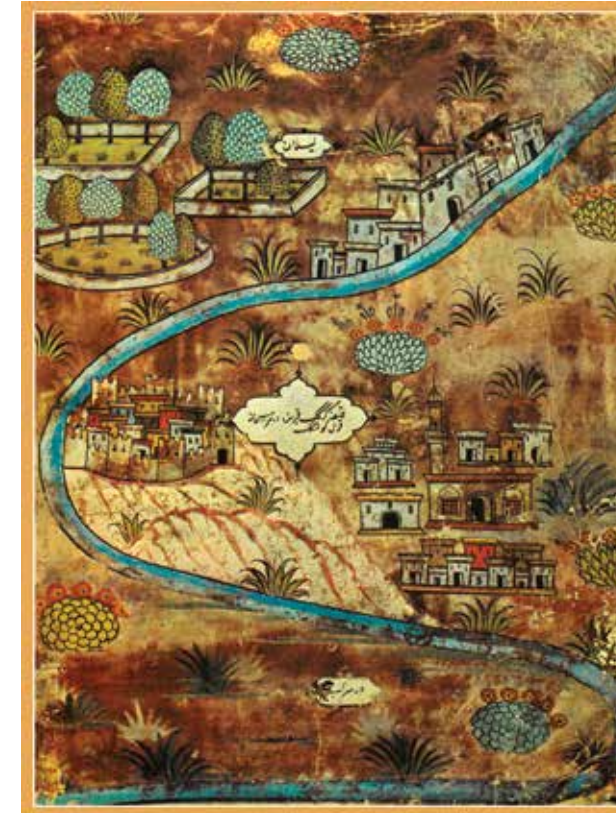
Korya bank and to other places after the demolition of Kirkuk Castle.

Turkmen, who always had friendly and peaceful relations with the Arabs and Kurds in the region, have lived in peace and tranquility for centuries with these three people who are united in their Muslim identity. The unrest, conflicts and repressions in the region began after the collapse of the Ottoman rule.

After the British invasion of Iraq, the Iraqi Turks 'connection with the Anatolian Turks may have been somewhat broken as a geographical boundary, but the ties of Kirkuk and Kirkuk Turkmen with Anatolia and of Kirkuk's traditions and customs as well literature and art with those of Anatolian Turks have never been cut off.

Kerkük livası tahrir defteri / Cadastral record books of the district Kirkuk

Matrakçı Nasuh tarafından yapılan Kerkük Minyatürü
Kirkuk Miniature that designed by Matrakçı Nasuh

ve geleneklerini koruyan Türkler, yazılı edebiyat bakımından da Türk dünyasının ayrılmaz bir parçası sayılırlar. Bölge, ağızlarda yaşayan Türk halk edebiyatı ürünleri bakımından da, Türk dünyası içinde günümüze kadar özelliğini kaybetmeyen zengin yörelerden biri durumundadır.

Kültür ve edebiyat tarihi açısından bölgeye baktığımızda karşımıza iki dönem çıkar. 'XX. Yüzyıl Öncesi Müşterek Edebiyat Dönemi' ve 'Muasır Edebiyat Dönemi' olarak ikiye ayrılan edebi tarihleri içerisinde; Nesimi, Fuzuli, Ruhi, Nevres-i Kadim, Ahdi gibi şairleri de içinde barındıran Türk ve Azeri edebiyatı ile kolkola verip önemli eserler yarattılar.

Sadece Türk ve Fars edebiyatında değil, dünya klasikleri arasında da yer alan ve 1504'te Kerkük Kalesi'nde doğan Türkmen şair Mehmet Süleyman Fuzuli, Türkmen edebiyatının en önemli isimlerinden. Kerkük Kalesi içinde bulunan kendine ait evi ve mescidinden, diğer yıkılan Türk evlerinde olduğu gibi bugüne gelen kayda değer bir iz bulunmuyor.

Geleneksel ve modern Türkmen edebiyatı

Kerkük'ün bir başka öne çıkan isimlerinden biri de XX'nci yüzyıl şairi Hicri Dede'dir. Mahalli ağızla - halk diliyle- ortaya koyduğu 'Kerkük Hatıratı' adlı şiiriyle Hicri Dede, Kerkük Türkleri'nin en önemli temsilcilerinden biri olarak göze çarpıyor. Hicri Dede'nin dışında Hıdır Lütfi, Mehmet Sadık, Tercirli Ömer Ağa, Kudsizade Mehmet Zeki Efendi, Mehmet Rasih Öztürkmen, Kudsizade Ahmet Medeni Efendi, Haşim Nihad Erbil, Cevad Nebioğlu, Ata Terzibaşı,

Turkmen of Kirkuk in culture and literature

The Turks, who have protected their culture, traditions and customs up to the present age, are also an integral part of the Turkish world in terms of written literature. The region is also one of the richest regions in the Turkish world that has not lost its specific features in terms of the Turkish folk literature products living as an oral tradition.

When we look at the region in terms of the history of culture and literature, we may say there are two periods, namely "Common Literary Period Before the XX. Century" and "The Contemporary Literary Period". Poets like Nesimi, Fuzuli, Ruhi, Nevres-i Kadim and Ahdi created significant works of literature in collaboration with the Turkish and Azeri literature.

Turkmen poet Mehmet Süleyman Fuzuli, born in Kirkuk Castle in 1504, who is accepted as a classical poet not only of Turkish and Persian but also world literature is one of the most important actors of Turkmen literature. There is no trace of his home and prayer room that survived up to the present day, as there is no trace from the other ruined Turkish houses.

Traditional and modern Turkoman literature

Another prominent name in Kirkuk is the XXth century poet Hicri Dede. With his poem "Kirkuk Remembrance" which he wrote in the local dialect - popular language - Hicri Dede is one of the most important representatives of Kirkuk Turks. Apart from Hicri Dede, men of letters from Kirkuk such as Hıdır Lütfi, Mehmet Sadık, Tercirli Ömer Ağa, Kudsizade Mehmet Zeki Efendi, Mehmet Rasih Öztürkmen,

Mustafa Gökkaya, Nazım Refik Koçak, Nesrin Erbil gibi Kerküklü edebiyatçıların eski geleneğe bağlı devam ederken, Anadolu'nun da edebiyatı ile dirsek teması hiçbir zaman kopmamıştır. 'Kerkük', 'Afak', 'Beşir', 'Kardaslık' gibi gazete ve dergiler de Iraklı Türk edebiyatçıları için, hem geleneksel hem de modern edebiyatın temsil alanı olarak öne çıkıyor.

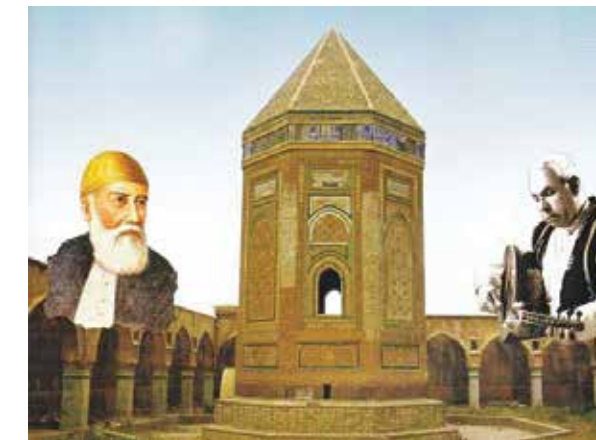
Aşık atışmalarından hoyrat çağırmalarına

Azerbaycan Türkleri'nin 'bayatı'ları ne ise, Güneydoğu ve Doğu Anadolu bölgelerimiz ile Irak Türkleri için de 'hoyratlar' o. Kerküklü Türk edebiyatçıları en fazla etkisi altına alan 'mani' ve 'hoyrat' da, bu toprakların önemli değerleri olarak günümüze kadar geliyor. Kerkük'te karşılıklı hoyrat çağırma geleneği, Anadolu'da aşık atışmalarında olduğu gibi Türkmenler'in geleneksel kültür ve edebiyatının önemli timsallerindedir. 'Aşk', 'gündelik hayat', 'ahlak', 'felsefe', 'darbimesel' gibi tüm temalar hoyratlar için iyi birer konudur. Hoyrat çağırma geleneği, düello biçiminde kavgalı bir yarışmayı andırır. Karşılıklı yapılan çağırma yarışmaları, sadece hoyrat çağırıcıları coşturmaz, dinleyenleri de galeyana getirir.

Tellafer, Altinköprü, Tuzhurmatu, Kifri, Karatepe, Hanekin, Mendeli gibi Kerkük çevresinde bulunan bölgelerde yaşayan Irak Türkmenleri, yüzlerce yıldır Kerkük, Musul, Erbil gibi kentlerde mevcudiyetlerini sürdürmüşler. Bölgede meydana gelen siyasi çalkantılara rağmen, geçmişten bugüne getirdikleri Türk izlerine Irak'ın kuzeyinde gelenek ve gelenekleriyle hayat vermişler. Kerkük'te Türkmenler'e ait çok az sayıda kültürel varlık ve tarihi eser günümüze kadar gelmiş. Bu emanetlerin korunamamış olmasında kuşkusuz bölge politikasının da önemli bir etkisi olduğu gözden kaçırılmamalı. Bugün Kerkük'te tarih yok olurken; Kerkük ve hafızası olan Kerkük Kalesi, Türkmenler'in söylenceleriyle, yazılı eserleriyle, türkülerıyla gelecek nesillere aktarılıyor.

Kaynak:

- Türk Dünyası Çağdaş Edebiyatı, Prof. Dr. Metin Akar, S.Deniz,F.Bilecek,2. Basım, İstanbul 1994
- 111 Numaralı Kerkük Livası Tahrir Defteri, T. C. Başbakanlık Devlet Arşivleri Genel Müdürlüğü Osmanlı Arşivi Daire Başkanlığı
- <https://tr.wikipedia.org>
- www.turkmencephesi.org
- <http://www.tasam.org>
- <http://www.kerkuk-musul.com>

Kudsizade Ahmet Medeni Efendi, Hasim Nihad Erbil, Cevad Nebioğlu, Ata Terzibaşı, Mustafa Gökkaya, Nazım Refik Koçak and Nesrin Erbil continue to maintain their ties to the old literary tradition but they have never broken down their contact with the Anatolian literature at the same time. Newspapers and magazines such as 'Kirkuk', 'Afak', 'Bashir', 'Kardashlik' stand out as a representation forum of both traditional and modern literature for Iraqi Turkish men of letters.

From battle of words between minstrels to singing folk songs

The folk songs called "hoyrat" sung in our Southeast and East Anatolian regions is equivalent to the folk songs called "Bayati" sung by Azeri Turks. "Mani" and "hoyrat" which influenced the Turkish man's of letter of Kirkuk the most have survived up to the present day as important assets of this region. The tradition of singing hoyrat mutually in Kirkuk is one of the traditional cultural and literary examples of Turkmen as in the battle of words between minstrels in Anatolia. "Love", "daily life", "morality", "philosophy" and "proverb" are all good teams for hoyrats. The tradition of singing hoyrat resembles a contentious contest in the form of a duel. The reciprocally made contests of singing hoyrat not only exhilarates the singers but also stirs up the audience.

Iraq Turkmen living in the regions around Kirkuk such as Tellafer, Altinduellököy, Tuzhurmatu, Kifri, Karatepe, Hanekin and Mendeli have continued to exist in cities like Kirkuk, Mosul and Erbil for hundreds of years. Despite political turbulence in the region, they gave life to the Turkish traces that they brought from the past to the present with their traditions and customs in the north of Iraq. In Kirkuk, very few cultural assets and historical artifacts belonging to the Turkmen have come up to the present time. The fact that these relics could not be protected can undoubtedly be accounted for, among other factors, by the significant impact of the regional policy. Today, when history disappears in Kirkuk; the city and Kirkuk Castle, which

is Kirkuk and its memory, is transmitted to the next generations by legends, written works, and folk songs of Turkmen.

Bibliography:

- Turk Dünyası Çağdaş Edebiyatı, Prof. Dr. Metin Akar, S.Deniz,F.Bilecek,2. Issue, İstanbul 1994
- 111 Numaralı Kerkük Livası Tahrir Defteri, Republic of Turkey, Prime Ministeriat, Genel Directorate of State Archives, Department of Ottoman Archives
- <https://tr.wikipedia.org>
- www.turkmencephesi.org
- <http://www.tasam.org>
- <http://www.kerkuk-musul.com>

ANADOLU'NUN 'TÜRK YURDU' GERÇEĞİ

THE REALITY OF ANATOLIAN 'TURKISH HOMELAND'

Bugünkü Anadolu Türkü'nün menşei, Anadolu Selçuklu hanedanının bölgeye getirdiği Türk topluluklarında aranmalıdır. Selçuklu tarihi, sadece bölgeyi ele geçirmiş ve hâkimiyet kurmuş bir hanedanın tarihi değil; Anadolu'nun Türkleşmesi tarihi, Anadolu'nun Türk yurdu oluşunun tarihidir.

The origin of today's Anatolian Turks should be search in the Turkish communities that the Anatolian Seljuk dynasty brings to the region. The history of Seljuks is not only the history of a dynasty that grabbed the region and established dominance but also the history of Anatolia and the history of Anatolian Turkish homeland.

Prof. Dr. Abdulhaluk M. Çay

Anadolu bilinen en eski çağlardan beri Asya ile Avrupa arasında bir köprü vazifesi görmüş, çeşitli ırklara mensup birçok kavimlere yurtluk etmiştir. Türk hâkimiyetine kadar bu topraklarda çeşitli devletler kurulmuştur. M.Ö. III. yüzyıla kadar Hititler, Hurriler, Urartular, İyonlar, Etrüskler, Frigyalılar, Lidyalılar, Kimerler ve Persler gibi büyük çoğunluğu Ari ırktan çeşitli kavimler Anadolu'ya hâkim olmuşlardı. Bunların hemen hemen tamamı Türk hâkimiyeti öncesinde artık tamamen kaybolmuş ve yok olmuştu. Türkler'in Anadolu'ya geldiklerinde buldukları ırkı yapı ise M.Ö. III. yy.'dan M.S. I. yy.'a kadar devam eden Helenistik çağda şekillenmişti. Diğer yandan Anadolu'ya Türk akınları bilhassa

Anatolia has been a bridge between of Asia and Europe since the oldest known ages and the home to many tribes of various races. Various states were established until the Turkish domination. Hittites, Hurrilers, Urartians, Ions, Etruscans, Phrygians, Lydians, Cimmerians and Persians were dominant in Anatolia until the third century B.C. Almost the most of them disappeared before the Turkish domination. The race of the Turks who came to Anatolia took form in The Helenistic age that was alive between the third century B.C. and the first century A.C. At the other side, the raids of the Turks in Anatolia and especially the efforts for dominating lands in East Anatolia and Caucasia took place before The Islam. As is known, between 1500-1000 BC, Kipchak Bozkır in the north of the Black Sea was the place where the people of Asia

Doğu Anadolu ile Kafkasya'da yurt tutma çabaları İslamiyet'ten çok daha eski tarihlere inmektedir. Bilindiği gibi M.Ö 1500-1000 yılları arasında Karadeniz'in kuzeyindeki Kıpçak Bozkır'ı Asya menşeli milletlerin yerleştikleri alan olmuştur. İskit genel adı ile bilinen bu topluluklar Saka Türkleri'dir.

Kafkasya üzerinden Azerbaycan ve Anadolu'ya yapılan diğer bir Türk akını da Asya Hun Türkleri'nin 395 tarihli Anadolu seferidir. Don Nehri bölgesindeki Hun boyları Basık ve Kursık adlı başbuğlarının komutasında Erzurum üzerinden Karasu-Fırat vadisi boyunca Malatya ve Çukurova'ya kadar inmişler, Urfa, Antakya, Sur şehirlerini muhasara etmişler ve Kudüs yakınlarına kadar ulaşmışlardı. Üç yıl sonra 398 tarihinde buna benzer ikinci bir Hun seferi daha görülecektir.

İkinci göç dalgası 466 tarihlerinde meydana

settled. These communities, known as the Scythian, are the Saka Turks.

Another Turkish excursion of Azarbaijan and Anatolia through the Caucasia was The Anatolian expedition of the Hun Turks in 395. The Hun communities settled in the Don River, gained dominance to Malatya and Çukurova through Erzurum, beleaguered Urfa, Antakya, The Sur Cities and reached until the Jerusalem. In 398, such another second Hun excursion will be seen later in three years. The second wave of migration took place in 466, and the Ağaçeri Turkic tribes of the European Huns settled in Azarbaijan and Eastern Anatolia. Sabirs created the wave of the third migration of the Turks and they settled in Derbent in 558. By the year of 575 they crossed the Kür River and settled between Baku and Kuba and then settled in Lankaran.

gelmiş ve Avrupa Hunları'na bağlı Ağaçeri Türk boyları Azerbaycan'a ve Doğu Anadolu'ya yerleşmişlerdir.

Türklerin üçüncü göç dalgasını Sabırlar meydana getirmiş, 558 yılında Derbent'i, 575 yılında da Kür nehrini aşarak Bakü ile Kuba arasına ve Lenkeran'a yerleşmişler. Sabırlar ile birlikte 'Hazar' adı altında toplanan Bulgar ve Belençar Türkleri de Arran, Mugan, Gilan ve Lenkeran taraflarına yerleşmişler ve Hazar Türk Devleti'nin teşekkülünde önemli rol oynadılar.

XI. yy.'a kadar Anadolu'ya Türk göçü Kafkasya'nın kuzeyinden vuku bulmuş ve Türkler'in yerleşmeleri öncelikle Azerbaycan'da gerçekleşmiştir.

Diğer yandan Bizans İmparatorluğu, Anadolu'da azalan Hıristiyan nüfusu hem takviye hem de doğudan gelen tehditlere karşı Balkanlar'dan miktarı hayli kalabalık Hıristiyan Türk nüfusu Anadolu'ya iskân etmişti. Bunlar arasında Peçenek, Kuman, Uz, Bulgar Türk toplulukları önemli yer tutar.

Bugünkü Anadolu'yu şekillendiren gruplar, XI. yy'ın sonlarından itibaren burayı yurt tutmaya gelen Oğuzlar, Kanglılar, Kıpçaklar, Uygur ve Tatar gibi çeşitli Türk gruplarıdır. Bu nedenle Anadolu Türk'ünün menşei, Anadolu Selçuklu hanedanının bölgeye getirdiği Türk topluluklarında aranmalıdır. Gerçekten de Selçuklu dönemi (1071-1308) tarihi, sadece bölgeyi ele geçirmiş ve hâkimiyet kurmuş bir hanedanın tarihi değil Anadolu'nun Türkleşmesi tarihi, Anadolu'nun Türk yurdu oluşu tarihidir.

Selçuklular'a bağlı Anadolu'nun Türkleşme hareketi üç safhada incelenebilir: XI. yy'da başlayan yerleşme, XIII. yy'da gerçekleşen Türkmen yerleşmesi ve Türkleşme, Osmanlı Dönemi. Bu safhada ilk ikisi aşağı yukarı Anadolu'nun Türkleşmesini tamamlamıştır. Osmanlı Devleti, Anadolu'ya Türkmen yerleşmesiyle beraber, tarihin kaydettiği en uzun süreli ve en muazzam devletlerden birisi olmuştur. Anadolu'da Türk hâkimiyetinin başlangıcı sayabileceğimiz Malazgirt Zaferi (26 Ağustos 1071) öncesinde Kafkasya'da oldukça önemli bir Türk unsuru bulunduğu gibi İran, Horasan, Kafkasya ve Bağdat'a hâkim Büyük Selçuklu

The Bulgarian and Belençar Turks, who were gathered under the name of 'Caspian' with Sabirs, also settled in the sides of Arran, Mugan, Gilan and Lenkeran. Thus, they played an important role in the entity of the Caspian Turkish State. Up to the XI. Century Turkish migration occurred from the North part of Caucasus to Anatolia and the settlement of the Turks took place in Azerbaijan especially.

On the other hand, the Byzantine Empire had settled the Christian population into the Anatolia to create a large number of Christian population from Balkans and did it against threats that may occur from the east. These includes Peçenek, Kuman, Uz, Bulgarian Turkish communities importantly. By the end of the century of XI, the groups that shaped today's Anatolia are Oguzs, Kanglıs, Kıpçaks, Uighurs and Tatars who came to keep the country. Because of this reason, the origin of today's Anatolian Turks should be search in the Turkish communities that the Anatolian Seljuk dynasty brings to the region. Indeed, the term of Seljuk (1071-1308) is not only the history of a dynasty that grabbed the region and established dominance but also the history of Anatolia and the history of Anatolian Turkish homeland.

The Turkization movement of Anatolia connected to the Seljuks can be examined in three phases: The settlement started in the XI. Century, XIII. Turkmen settlement and Turkization in the XIII. Century, Ottoman period. The first two completed the Turkization of Anatolia in this phase. The Ottoman Empire became one of the longest and enormous states known during the history within Turkmen settlement to Anatolia. The Malazgirt Victory (August 26, 1071), which we can consider as the beginning of Turkish domination in Anatolia, had a very important Turkish component in the Caucasus, and the Great Seljuk dynasty based on Iran, Khorasan, Caucasia and Baghdad was based on these Turkmen tribes.

The Seljuk period (1071-1308) is a period of the Turkization of Anatolia is completed. This period has

hanedanı bu Türkmenler'e dayanıyordu.

Selçuklu dönemi (1071-1308) Anadolu'nun Türkleşmesi'nin tamamlandığı bir dönemdir. Bu dönem Anadolu'nun fethi ve Selçuklu hâkimiyetinin tesisi olarak iki ayrı özellik göstermektedir. Anadolu'nun fethi olayında Malazgirt Zaferi (26 Ağustos 1071), Anadolu'da Selçuklu hâkimiyetinin tesisinde ise Karamıkbeli Myriokefalos (17 Eylül 1176) zaferi büyük rol oynamıştır. 23 Mayıs 1040 günü Dandanakan Savaşı'nı kazanan Tuğrul ve Çağrı Beyler, Selçuklular, Horasan ve Azerbaycan'da büyük bir Türk nüfusunun birikmesine sebep oldu. Selçuklu politikasının esasını ise işte bu Türkmen topluluğuna yeni bir yurt bulunması teşkil etti. Tamamen bir mecburiyetten doğan bu siyasi durum, Selçuklu Sultanları'nı Batı'ya doğru harekete mecbur etti. Fetih Dönemi olarak nitelendirilebilecek bu dönemde (26 Ağustos 1071-17 Eylül 1176) Anadolu'nun siyasi, ekonomik ve sosyal durumu da Türk yayılmasını kolaylaştıracak mahiyettedir.

Türklerin sık sık Anadolu topraklarında

görünmeleri Bizans'ı bazı tedbirler almaya zorlamış ve İmparator Romanos Diogenes Türkler'e karşı harekete geçmişse de Sultan Alparslan 200 bin kişilik Bizans ordusunu Malazgirt Ovası'nda ağır bir yenilgiye uğratarak Bizans İmparatoru'nu da tutsak etmiştir. Bu zaferin kazanılması Anadolu'daki siyasi durumu tamamen Türkler'in lehine çevirmiş ve Anadolu'nun bir Türk yurdu olmasına, Türk yerleşiminin serbestçe sağlanabilmesine vesile teşkil etmiştir. Türk fetih hareketi 1071-1085 yılları arasında o kadar süratle cereyan etmiştir ki, Türk orduları Ege ve Marmara kıyılarına kadar ulaşmışlardır.

XI. yy.'ın son çeyreğinden itibaren Anadolu'nun fethi olayı adım adım Türkler lehine sonuçlanmaya başlamış ve Bizans idaresindeki Anadolu, Türk yerleşimi için her bakımdan müsait hale gelmişti. 1176 Karamıkbeli (Myriokefalos) Zaferi, her bakımdan Anadolu Selçuklu Devleti'nin yükselmesine bir başlangıç teşkil ettiği gibi, Anadolu'nun Türkleşmesinde de kat'i bir siyasi yapının ortaya çıkmasına sebep olmuştur. Bundan böyle Anadolu'nun adı Kızılırmak'ın batısı Turchia/Türkiye, Kızılırmak'ın doğusu ise Turcomania olarak yani Anadolu ve yakın çevresi Türkler'in yurdu haline gelmiş ve devrin kaynaklarıncı Türk yurdu olarak anılagelmiştir.

two distinctive features as the conquest of Anatolia and the establishment of the Seljuk domination. Malazgirt victory has a big role about the conquest of Anatolia (26 August 1071) and the victory of Karamıkbeli Myriokefalos (17 September 1176) is also has the same role in the establishment of Seljuk domination. Tuğrul and Çağrı Beys who won the Dandanakan war on the day of 23 May 1040, caused the accumulation of a large Turkish population in the Seljuks, Horasan and Azerbaijan. The basis constitution of the Seljuk politics was the existence of a new homeland for this Turkmen community. This political situation arising from an absolute necessity forced the Seljuk Sultans to move towards to the West. The political, economic and social situation of Anatolia which can be described as the Conquest period (August 26, 1071 - September 17, 1176) was also going to facilitate the spread of the Turkish people in this period of time. Related to the often existence of Turkish people in Anatolia territory

forced Byzantine to take some of the precautions. Even though the Emperor Romanos Diogenes acted against the Turks, Sultan Alparslan took a heavy defeat of the 200 thousand Byzantine soldier in Malazgirt Plain and captured the Byzantine Emperor. This victory has completely turned the political situation in Anatolia in favor of the Turks and been instrumental in the fact that Anatolia is a Turkish homeland, so that the Turkish settlement can provide freedom. Turkish army

had reached the Aegean and Marmara shores because of the very rapid Turkish conquest movement took place in between of the years 1071-1085.

By the last quarter of the XI. century, the conquest of Anatolia began to be effected in favor of the Turks day by day and the Byzantine under the administration of Anatolia became proper in every aspect for the Turkish settlement. 1176 Karamıkbeli (Myriokefalos) Victory caused a beginning of increasing point of the Anatolian Seljuk State in all aspects and bring the occurrence of a certain political structure about Turkization of Anatolia. Herein Anatolia is referred to as Turchia / Turkey in the west of Kızılırmak, east part of Kızılırmak, near Anatolia and surroundings became the homeland of the Turks and the Turks were referred to as the Turks.

DOĞU AKDENİZ'DE ENERJİ OYUNU

ENERGY GAME IN EASTERN MEDITERRANEAN

 Yrd. Doç. Dr. / Assistant Associate Dr. Filiz Katman

Günümüz dünya siyasetine bakıldığında gündemde üst sıralara çıkan, hakkında yapılan değerlendirme sayısında gözle görülür bir artış yaşanan, tabiri caizse parlayan coğrafyaların başında Doğu Akdeniz gelmektedir. Akdeniz'in doğusunda yer alan Kıbrıs adası, İsrail, Filistin (Gazze Şeridi), Ürdün, Lübnan, Türkiye ve Suriye'yi içine alan bölge olarak tanımlandığı düşünülecek olursa, son dönemde dünya siyasetinin en önde gelen konularının bu coğrafyalarda gerçekleşmesi bu tespiti doğrular niteliktedir. Yükseliş, güneşin yükselişi anlamına gelen 'Levant' olarak da tanımlanan Anadolu ve Mısır arasında kalan bölgenin 45,3 ila 58-62 milyon (2010-2030) kişilik nüfus kapasitesine sahip olacağı öngörülmektedir.

Doğu Akdeniz'in son dönemde öne çıkmasında en önde gelen faktör olarak enerji karşımıza

When we have a look at today's world politics, we see that the Eastern Mediterranean is at the forefront of the geographies, which rise up on the agenda with a noticeable increase in the number of evaluations made about them and, so to speak, shine brightly. This assessment is confirmed by the fact that the most prominent topics of world politics are realized in this geographical regions in the recent period considering that it is defined as a region that includes Cyprus Island, Israel, Palestine (Gaza Strip), Jordan, Lebanon, Turkey and Syria. It is foreseen that the region between Anatolia and Egypt, which is defined as 'Levant', meaning "ascension" and "sun rise", will have a population of 45,3 to 58-62 million (2010-2030) people..

Energy comes to the fore as the most important factor accounting for the prominence of the Eastern Mediterranean in the recent period and it is a game changer in the region. Taking into consideration the dependency of economic security on energy security,

Doğu Akdeniz'in son dönemde öne çıkmasında en önde gelen faktör olarak enerji karşımıza çıkmaktadır ve enerji, bölgede oyun değiştirici bir nitelik arz etmektedir. Ekonomi güvenliğinin enerji güvenliğine bağımlılığı göze alındığında, son dönemde Doğu Akdeniz'de keşfedilen enerji rezervlerinin paylaşım savaşına konu olduğu görülmektedir.

Energy comes to the fore as the most important factor accounting for the prominence of the Eastern Mediterranean in the recent period and it is a game changer in the region. Taking into consideration the dependency of economic security on energy security, we observed that the energy reserves discovered in the Eastern Mediterranean have recently been subject to a war of sharing.

çıkılmaktadır ve enerji, bölgede oyun değiştirici bir nitelik arz etmektedir. Ekonomi güvenliğinin enerji güvenliğine bağımlılığı göz önüne alındığında, son dönemde Doğu Akdeniz'de keşfedilen enerji rezervlerinin paylaşım savaşına konu olduğu görülmektedir.

Amerikan Enerji Enformasyon İdaresi (Energy Information Administration-EIA) raporuna göre Doğu Akdeniz'de toplanmış kanıtlanmış petrol rezervi dünyadaki diğer rezerv bölgelerine kıyasla daha az (2,5 milyar metreküp-bcm), LNG açısından ise çıkarılmamış rezervin 3,1 milyar metreküp olduğu ifade ediliyor. Kıbrıs açık sularında ve Levant bölgesinde tahmini doğal gaz rezervinin 1265 milyar metreküp olduğu, yapılacak arama çalışmalarıyla bu rakamların artabileceği Uluslararası Enerji Raporu'nda belirtiliyor.

Bölge içinde yer alan ve 2011 yılından bu yana yüzyılın en büyük insanlık dramının yaşandığı Suriye, 2,5 milyar varil (2013) ile Doğu Akdeniz'de en büyük kanıtlanmış ham petrol rezervine ve 8,5 trilyon metreküp (trillion cubic feet-tcf) doğal gaz (2012) rezervine sahiptir. Lübnan ve Filistin bölgesi çok büyük olmamakla birlikte off-shore aramalara başlanmasıyla petrol ve doğal gaz potansiyeli artabilir.

Akdeniz'deki Güney Kıbrıs Rum Yönetimi (GKRY), 2003 yılında Mısır'la başladığı Doğu Akdeniz'de petrol ve doğalgaz arama anlaşmasına, 2007'de Lübnan, Suriye ve İsrail ile devam etmişti. 2009'da, Kıbrıs açıklarında Güney Kıbrıs'ın sözde "münhasır ekonomik bölgesi" içinde GKRY adına petrol araştırma çalışması yapan Panama bandıralı Norveç araştırma gemisine Türk savaş gemisine müdahale edildiği haberleri Rum basınında çıkmıştı.

Doğu Akdeniz'de suların ısınmasına neden olan bu gelişmenin fitilini ise Türkiye ve İsrail arasında yaşanan krizin sonrasında, 11 yıl aradan sonra ilk kez Rum Lider Dimitris Hristofyas'ın İsrail'de üst düzey protokolle anlaşılması ve anlaşmanın ardından daha önce İsrail'le de doğalgaz arama anlaşması imzalayan Rum Yönetimi'nin İsrail'le 17 Aralık 2010'da iki ülkenin denizde münhasır ekonomik bölgelerinin (MEB) sınırlarını belirleyen anlaşmayı imzalaması

we observe that the energy reserves discovered in the Eastern Mediterranean have recently been subject to a war of sharing.

According to the American Energy Information Administration (EIA) report, proven oil reserves concentrated in the Eastern Mediterranean (2.5 billion cubic meters-bcm) are reported to be less than other reserves in the world while unextracted LNG reserves amount to 3.1 billion cubic meters. It is stated in the International Energy report that the estimated natural gas reserves are 1265 billion cubic meters in the open waters of Cyprus and in the Levant region and that these figures could increase with further exploration work to be carried out.

Syria, located within the region and experiencing the biggest humanitarian drama of the century since 2011, has the largest proven crude oil reserve in the Eastern Mediterranean with 5 billion barrels (2013), and a natural gas reserve of 8.5 trillion cubic meter (trillion cubic feet tcf) (2012). Lebanon and the Palestinian Territory may not be very large, but their potential for oil and natural gas may increase as offshore exploration activities begin.

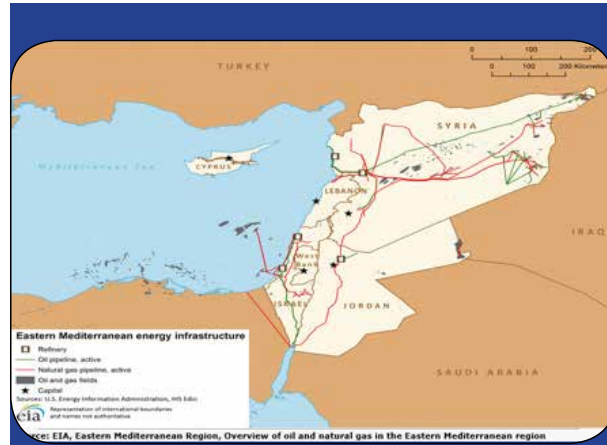
The Greek Cypriot Administration in the Mediterranean (GCC) continued its oil and natural gas exploration agreements in the Eastern Mediterranean, which it began in 2003 with Egypt, in 2007 with Lebanon, Syria and Israel. In 2009, news about the intervention by a Turkish war ship to the Panama-flagged Norwegian oil exploration vessel which carried out petroleum exploration activities on behalf of the Greek Cypriot Administration in Southern Cyprus's so-called "exclusive economic zone" off the Cyprus shore, appeared in the Greek press.

What triggered this development which caused the warming of the waters in the Eastern Mediterranean was that, after the crisis between Turkey and Israel, Greek Cypriot leader Dimitris Christofias was welcomed with a high level protocol in Israel for the first time after 11 years and then the Greek Cypriot Administration, which had previously signed an agreement with Israel for exploration of natural gas requested the acceleration of the cooperation process in the aftermath of the agreement with Israel

sonrasında sürecin hızlandırılmasını istemesi ateşlemiştir. Türkiye'nin uyarıları ve ortak çalışma çağrılarına rağmen Ada'nın güneyinde ihaleye çıkan GKRY'nin, Eylül 2011'de petrol arama sahalarından birini alan ABD'nin Noble Energy şirketiyle sondaj çalışmasını başlatmıştır. Bu koridor, Doğu Akdeniz Bölgesi'ni kapsamlı işbirliği ve dayanışmaya dayalı sürdürülebilir ve dengeli ekonomik kalkınma bölgesi haline getirecek; işbirliğini güçlendirecek ve bölgede refah, diyalog, istikrar ve barış için gereken çerçeveyi yaratacak; bölgesel siyasi istikrar, ekonomik kalkınmayı güçlendirecek ve fakirlikle sosyal ayrımları azaltacak ve sinerjiyle ikili ilişkileri artıracak (örn. İsrail-Filistin, Güney Kıbrıs-Türkiye). Bu da sürekli bölgesel işbirliğini sağlayacaktır.

Rusya açısından gaz tekelini teminat altına alacak, ABD'nin ekonomik çıkarlarını destekleyecek, Avrupa'nın enerji güvenliğini artıracak ve Rusya'ya bağımlılığını azaltacaktır. Bu bağlamda Nisan 2017'de İsrail, GKRY, Yunanistan ve İtalya arasında İsrail gazının Avrupa'ya taşınmasını sağlayacak olan doğalgaz boru hattı inşası için ön anlaşma imzalandı. 2 bin 200 kilometre uzunluğunda dünyanın en uzun doğalgaz boru hattı olması öngörülen İsrail gazını Akdeniz'de dönecek boru hattı ile Güney Kıbrıs ve Girit adaları üzerinden Avrupa'ya taşıyacak olan Doğu Akdeniz Boru Hattı Projesi isimli 8 yıl sürecek olan doğalgaz boru hattı projesinin 5,5 milyar dolara mal olacağı belirtiliyor. Yüksek maliyetli ve inşasının riskli olması nedeniyle İsrail, 500 kilometre uzunluğunda bir boru hattı ile doğalgazı Türkiye'ye ve buradan Avrupa'ya ulaştırmayı önceliyor.

Doğu Akdeniz'deki enerji rezervlerinin ekonomik değere dönüştürülmesi sürecinde finans modeli, ekonomik kriz ve hat maliyeti, makroekonomik iklim, Kıbrıs borç krizi, Münhasır Ekonomik Bölge, toprak meseleleri, Suriye sorunu, karasuları meseleleri dahil olmak üzere pek çok risk bulunuyor. Tehditler ve kırılganlıklar arasında öncelikle karasuyu sınırları (BM Deniz Hukuku Konvansiyonu) gelmektedir.

Doğu Akdeniz, sadece Kıbrıs meselesi ile değil, keşfedilen enerji kaynakları eksenli pek çok açıdan karmaşık bir bölge haline gelmiştir.

The Eastern Mediterranean has become a complex area not only due to the Cyprus issue but in many respects linked to the discovery of energy sources.

that determines the boundaries of the Exclusive Economic Zones (EEZ) of the two countries at sea on December 17, 2010. Despite Turkey's warning and cooperation calls, the SCGA initiated a tender in the south of the island and began drilling with the Noble Energy company of the USA, which received one of the oil exploration fields in September 2011. This corridor will make the Eastern Mediterranean region a sustainable and balanced economic development zone based on comprehensive cooperation and solidarity; strengthen co-operation and create the framework for prosperity, dialogue, stability and peace in the region; strengthen the regional political stability and economic development, reduce poverty and social distinctions

and increase bilateral relations with synergy (eg Israel-Palestine, Southern Cyprus-Turkey), which will in turn ensure continued regional cooperation. From the Russian point of view it will secure the gas monopoly, support the US economic interests, increase Europe's energy security and reduce its dependence on Russia. In this context, in April 2017, a preliminary agreement was signed for the construction of a natural gas pipeline between Israel, the Greek Cypriot Administration, Greece and Italy, which will enable the Israeli gas to be transported to Europe. The Eastern Mediterranean Pipeline

Project, which will carry the Israeli gas pipeline to Europe via Southern Cyprus and Crete islands is projected to be the world's longest natural gas pipeline with a length of 2,200 kilometers, to be completed within 8 years with a cost of 5,5 billion USD. Because of its high cost and risk of construction, Israel gives priority to deliver natural gas first to Turkey through a pipeline that is 500 kilometers long and from there to Europe.

There are many risks involved in the transformation of the energy reserves in the Eastern Mediterranean into economic value, including financial model, economic crisis and cost of lines, macroeconomic climate, Cyprus debt crisis, Exclusive Economic Zone, land issues, Syria issue and issues related to territorial issues. Among the threats and

İsrail-Kıbrıs-Türkiye stratejik üçgeni

Politik tehditler arasında ise bölgede süregelen savaşlar, çatışmalar, ülkeler arasındaki politik çatışmalar, politik istikrarsızlıklar, Gazze gaz meselesinde İsrail ile çatışma sayılabilir. Türk-İsrail ilişkileri, Rusya tarafından Avrupa gaz piyasasındaki tekelini korumak amacıyla kötüleştirilebilir. İsrail-Kıbrıs-Türkiye stratejik üçgeni, bölgedeki sorunlara çözüm olabilir.

Rakip olarak Rusya'nın tepkisine bakıldığında İsrail ile iyi ilişkileri, Avrupa piyasasını domine etmek için Suriye ve Güney Kıbrıs'a müdahil olması, Doğu Akdeniz'deki girişimlerinin Suriye'nin Münhasır Ekonomik Bölgesi'ne erişimini sağlaması, doğuya ihracat için yeni yollar arayışı, Gazprom'un İsrail'in Tamar gaz bölgesinden LNG çıkarma ve İsrail Leviathan gaz bölgesiyle ilgilendiğini belirtmesi değerlendirilmesi gereken faktörlerdir.

Avrupa enerji güvenliği açısından Doğu Akdeniz Enerji Koridoru, Avrupa enerji çeşitlendirme planını ve Güney Kıbrıs çıkarlarını destekleyicidir. Türkiye Levant'tan faydalanırsa AB Türkiye'nin gaz ihracatından faydalanacak.

Enerji, görüldüğü üzere oyun değiştirici olarak pek çok açıdan Doğu Akdeniz'deki mevcut paradigmayı değiştirmektedir. Doğu Akdeniz halihazırda sadece Kıbrıs meselesi ile değil, keşfedilen enerji kaynakları, bunların çıkarımı, ekonomik değer haline dönüştürülmesi ve taşınması dahil olmak üzere çeşitli açılardan pek çok oyuncunun, farklı/çakışan çıkarın, paylaşım kavgasının, yeni işbirliği ve çatışma alanlarının yer aldığı karmaşık bir bölge haline gelmiştir. Buradan yola çıkarak bölgenin pek çok yeni gelişme, çatışma, işbirliği imkanlarına gebe olduğu gündemde her gün ortaya çıkan yeni haberlerde de kendini göstermektedir.

fragilities especially the borders of territorial waters (UN Maritime Law Convention) come the first.

Israel-Cyprus-Turkey strategic triangle

Political threats include continuing wars in the region, conflicts, political conflicts between countries, political instability, Israeli-Palestinian conflict in the Gaza area, and conflict with Israel in the Lebanese gas issue. Turkish-Israeli relations can be deteriorated by Russia in order to protect its monopoly of the European gas market. The strategic triangle of Israel-Cyprus-Turkey could be a solution to the problems in the region.

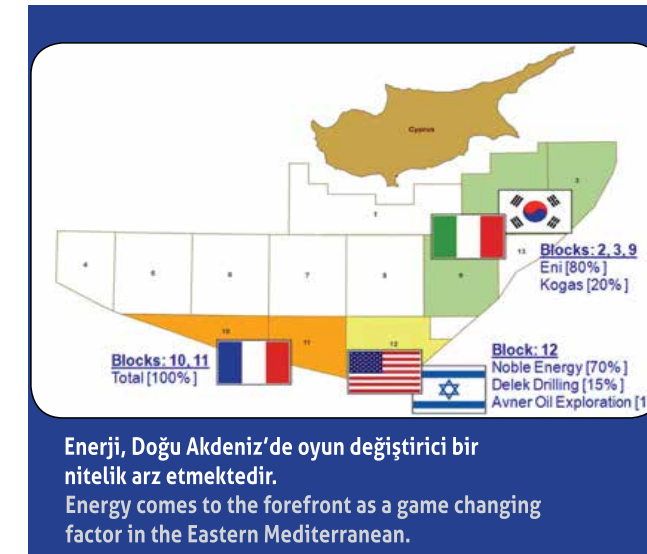
Looking at the reaction of Russia as a rival, its good relationship with Israel, its involvement in Syria and Southern Cyprus in order to dominate the

European market, its initiatives in the Eastern Mediterranean ensuring its access to Syria's Exclusive Economic Zone, its search for new ways to export to the east, statement made by Gazprom that it is interested in extracting LNG from Tamar gas area as well as in the Leviathan gas region in Israel are the factors to be evaluated in this context.

In terms of European energy security, the Eastern Mediterranean Energy Corridor supports the European energy

diversification plan and the interests of Southern Cyprus. interests. If Turkey benefits from the Levant, the EU will benefit from Turkey's gas exports.

As seen above energy, as a game changer, changes the existing paradigm in the Eastern Mediterranean in many ways. Eastern Mediterranean has become a complex region where not only the Cyprus issue is at stake but also numerous actors with different/ conflicting interests are involved and in dispute regarding various issues including energy sources, extraction of these sources, transformation of those sources into economic values and their transportation and pursue a war of sharing, enters into various cooperations or conflicts. In the light of this fact, we may say that the region is open to various new developments, conflicts and possibilities of cooperation is testified by the new news that appear in the media confirming such potential developments.

Enerji, Doğu Akdeniz'de oyun değiştirici bir nitelik arz etmektedir. Energy comes to the forefront as a game changing factor in the Eastern Mediterranean.

SINIR-AŞIRI BİR BASIN FOTOĞRAFÇISI...

A CROSS-BORDER PRESS
PHOTOGRAPHER...

MURAD SEZER

Yıllarca Kosova, İsrail-Filistin, Afganistan ve Irak gibi çatışma ve savaş alanlarında foto muhabiri olarak görev yapan Murad Sezer, gazetecilik ve hayat deneyimi olmayan gençlerin aceleciliğini 'şaşırtıcı' olarak nitelendiriyor.

Murad Sezer, who has been a photojournalist for many years in conflict and war areas like Kosovo, Israel-Palestine, Afghanistan and Iraq describes young people who have no experience about life and journalism as 'surprising' because of their hurriedness.

Aylin Rana Aydın-Bermal Bingöl - İAHA

Murad Sezer - Reuters

ABD'li deniz piyadeleri Felluce'de direnişçi ateşinde ölen arkadaşları için dua ederken çektiği fotoğrafla Pulitzer ödülüne layık görülmüştü Murad Sezer... 2009'un nisan ayında Reuters Haber Ajansı'nda Türkiye Fotoğraf Editörü olarak göreve başlayan Sezer, hala bu görevini sürdürüyor. Sezer, "Türkiye'de hiçbir gazetecilik ve hayat deneyimi olmayan bazı genç insanların aceleciliği beni şaşırtıyor. Hayatında 1 Mayıs gibi bir olayda bile fotoğraf çekmemişken savaşa gitmeye kendini hazır hissetmek nasıl bir ruh halidir anlamakta zorlanıyorum" diyerek savaş muhabiri olmak isteyen gençleri eleştiriyor.

Örnek aldığınız fotoğrafçılar var mı?

Tabii ki var. Ancak sizlerin tanıdığı popüler isimler değil. Belgesel değil haber fotoğrafçıları... Reuters'ten Goran Tomaseviç, Yannis Behrakis. Associated Press'ten Jerome Delay, David Guttenfelder, Oded Balilty.

Bizim fotoğrafçılar dünyayı tanıyorlar mı?

Genç fotoğrafçı-foto muhabirlerimiz Türkiye dışını, uluslararası yayınları ve gelişmeleri çok iyi izliyorlar. Artık uluslararası yayınlarda ve yarışmalarda Türkiyeli isimleri daha çok görebiliyoruz.

Murad Sezer was awarded with Pulitzer Prize for taking the photo of the praying US marines for their friends who died in the resistance fire in Fallujah. Murad Sezer started as a photo editor of Turkey at Reuters News Agency in April 2009 and still continues to serve as a photographer. Sezer says followings and criticizes the young photographers who want to be a war correspondent; "What makes me surprising in Turkey is hurriedness of the young people who does not have any experience about journalism and life. It is hard to understand what kind of mood it is to feel ready to go to war, even there is no taken photo experience in an event like 1 May.

Do you have any photographers as a pacemaker?

Of course there are. But they are not popular people that you know. They are not documentary but also about news photographers... Goran Tomasevic and Yannis Behrakis from Reuters. Jerome Delay, David Guttenfelder and Oded Balilty from the Associated Press.

Do our photographers know the world?

Young photographers-photojournalists are watching very well the international publications and developments emerging outside of the Turkey. Now, we can see much more Turkish names in international publications and competitions.

Are there any differences between foreign and Turkish photographers?

The most important difference between of them is ambition and work discipline. Especially young photographers are in a hurry to reach the goal = success as soon as possible. But now, one or two photographs are not enough, so it stayed behind in terms of being famous and to get successful.

Does the Turkish press do well by photography?

Absolutely do not. The most crucial proof of this issue is that, apart from just one newspaper, there is no real position of photo editor in any newspaper in Turkey. The first page photos in the newspapers are selected with the political and sensational concerns, not according to the quality of the photographs and the news.

Sezer'in mesleki yaşamı boyunca tanıklık ettiği olaylardan enstantaneler

The frames of Sezer witnessed during his career

Yabancı ve Türk fotoğrafçılar arasında fark var mı?

En önemli fark, hırs ve iş disiplini. Özellikle genç fotoğrafçılar en kısa zamanda hedefe = başarıya ulaşma telaşı içindeler. Artık bir - iki fotoğrafla ünlü olma, başarılı sayılma dönemleri çok geride kaldı.

Türk basını fotoğrafın hakkını veriyor mu?

Kesinlikle hayır. Bunun en önemli kanıtı, sadece bir gazete dışında, Türkiye'deki hiçbir gazetede gerçek anlamda fotoğraf editörünün olmaması. Gazetelerdeki birinci sayfa fotoğrafları, fotoğraf kalitesine ve habere göre değil, politik ve sansasyonel kaygılara göre seçiliyor.

Basın fotoğrafçılığında yaratıcılık var mıdır?

Tabii ki vardır. Fotoğrafın özünde yaratıcılık vardır. En basit bir haberde bile farklı bir açı, bakış aramak, bulmak bile yaratıcılığın kanıtıdır. Farklı lens kullanmadan sabit bir nesneyi bile en az 5 farklı açıdan fotoğraflayabilirsiniz. Konu hareketliyse yaratıcılıkta sınır tanımayabilirsiniz.

Fotoğraf güç kaybediyor mu, neden?

Kaybetmiyor, kaybetmeyecek de. Tam tersi güç kazanıyor. İnternet ve dijital fotoğraf sayesinde fotoğraf daha geniş kitlelere daha hızlı yayılabiliyor. Sadece kağıt, basılı yayınlarla sınırlı kalmıyor. TV haber ve programlarında bile zaman zaman fotoğraflar destek amaçlı kullanılıyor.

Dijital teknolojinin handikapları var mı sizce?

Bence fotoğrafçıları tembelleğe itiyor, her şey otomatik. Doğru kompozisyonu bile deneme-yanılma yöntemiyle buluyoruz.

İletişim Fakültesi mezunusunuz. Mesleğe hazırlanmak için aldığımız eğitim yeterli miydi?

Öğrenciyi uzmanlaşmaya yöneltecek bir program daha yararlı olabilirdi. Fotoğrafın yanı sıra "Haber Fotoğrafçılığı" adı altında ayrı bir ders olmalıydı. Yabancı dil dersi de meslek dili olarak öğretilmeliydi.

Is there creativity in press photography?

Of course there is. The core of photography is creativity. Already, Photography's meaning is creativity. Searching for a different angle, gaze, and finding is proof of creativity even in the simplest news. You can take photograph of a fixed object in at least 5 different angles without using different lenses. If the subject is flexible-moving, you can know no bounds in creativity.

Does photography lose power, why?

It does not lose and also it will not lose. Vice versa, it is gaining strength. Thanks to the Internet and digital photography to spread photos more quickly. Paper is not just contain in printed publication itself, but also, on TV news and programs, photos are sometimes using for supporting purposes.

Do you think digital technology has handicaps?

I think, being automatic everything is pushing photographers to be lazy. Even the right composition is found by trial and error.

You are an alumni of the Faculty of Communication. Was your education enough to prepare you to the job?

A program that would direct the student to specialization could have been more useful. Besides photography, it had to be a separated lesson under the name of "News Photography". The foreign language course had to be taught as a professional language.

Henrie Cartier Bresson's "There is nothing in the world that does nothing that has the right and exact moment" is the valid thesis. If so, how do you work for it?

It is not possible to participate in this thesis. Every moment and event; each photo frame we caught and freezing the moment is special. Every single moment has its own proper right. Seeing the "right moment", realizing it and then freezing it as soon as the photo frame. Patience, attention and correct composition and timing are indispensable to make true this.

Henrie Cartier Bresson'un "Dünya'da doğru ve tam ana sahip olmayan bir şey yoktur" tezi sizce geçerli mi? Geçerliyse bunun için nasıl çalışırsınız?

Bu teze katılmamak mümkün değil. Her an, her olay; anı dondurarak yakaladığımız her fotoğraf karesi özeldir. Her an, kendine özgü doğru bir ana sahiptir. "Doğru an"ı görmek, farketmek ve en kısa sürede fotoğraf karesi olarak dondurmak. Bunun için çalışırken sabır, dikkat, doğru kompozisyon ve zamanlama şart.

Yine Henrie Cartier Bresson diyor ki, "Fotoğraf zihnin, gözün ve kalbin sürekli devinimidir." Bu söz sizin işinizde geçerli midir?

Bu söz, sadece fotoğraf için değil; hayat için de geçerli değil mi?

Yeni kuşak fotoğrafçılarda gördüğünüz en önemli eksiklikler nelerdir?

Sabırsızlar. Çok çabuk kariyer sahibi olmak istiyorlar. Bazısı sadece okuyor, bazısı ise körü körüne sadece fotoğraf çekiyor. Sadece okumak, fotoğraf tarihini ya da teorisini bilmek yeterli değil maalesef. Bol bol da fotoğraf çekmek gerekiyor. Özellikle de uzun soluklu projeler, dosyalar üretmek gerekiyor. Bunun için sabır ve disiplin gerekiyor ama bu özellikler çoğu genç, hatta deneyimli arkadaşta yok. Bu arada geçmiş yıllara oranla yabancı dil bilen fotoğrafçı sayısı artıyor olsa da yeterli değil.

Bazılarında erken bir özgüven patlaması görüyorum. Her yıl 1-2 genç fotoğrafçı bana gelip, savaş muhabiri olmak için gönüllü olduklarını, çatışma-savaş bölgelerine gitmek için hazır olduklarını söylüyorlar. Hiçbir gazetecilik ve hayat deneyimi olmayan bu genç insanların bu aceleciliği beni şaşırtıyor. Hayatında 1 Mayıs gibi bir olayda bile fotoğraf çekmemişken savaşa gitmeye kendini hazır hissetmek nasıl bir ruh halidir anlamakta zorlanıyorum. Tabii ki bu eleştirim, hayatı ve mesleği öğrenmek için deneyimin şart olduğuna inananlara.

Bu arada iyi şeyler de oluyor... Genç arkadaşlar bizim kuşağa oranla daha iyi eğitilmişler, birçoğu yabancı dil biliyor, dünyadaki gelişmeleri çok iyi izliyorlar. En önemlisi fotoğraf hakkında okuyorlar.

Reuters, muhabirlerinden neler talep ediyor?

Öncelikle photoshop kullanımında önemli kısıtlamalar var. Dijital manipülasyon kesinlikle yasak. Kadraj ve tonlamada sınırlı düzeltmeler dışında dijital teknolojinin marifetlerinden yararlanmak yok. Fotoğraflar kadraj dışında, olabildiğince ham/doğal haliyle servis edilmeye çalışılıyor. Bir de kurgu yapmak, kişilere röportaj dışındaki durumlarda poz verdimen yasak.

Murad Sezer

Again, Henrie Cartier Bresson says, "Photography is a constant movement of mind, eye and heart." Is this valid in your work? This words are not only for photograph, but also for life. Isn't it?

What are the most important deficiencies you see in the new generation of photographers?

They are impatient. They want to have a career very quickly. Some just read, others blindly take pictures only. Unfortunately, just reading, knowing the history of photography or the theory is not enough. Also, plenty of pictures should be taken. Especially long-term projects, files should be produced. Patience and discipline are needed to do this, but most of them do not exist in young ones, even our experienced friends. By the way, the number of foreign language-speaking photographers is increasing compared to previous years, but it is still not enough.

I see an early burst of self-confidence in some of them. Every year, 1-2 young photographers come to me and say they are willing to be war correspondents and ready to go to conflict-war zones. I am amazed about the hurriedness of these young people who have no journalism and life experience. I am hard put to understand what kind of mood it is to feel ready to go to war, even there is no taken photo experience in an event like 1 May. Of course, this criticism is for those who do not believe that experience is essential for learning life and work. Meanwhile, there are good things happen...

Young friends are better educated than most of us and many of them know a foreign language. They follow the emerging developments in the world very well. Most importantly, they read related to photography.

What does Reuter's demand from their reporters?

First of all, there are so important restrictions about the usage of Photoshop. Digital manipulation is strictly forbidden. Except for limited adjustments in frame and tone, there is no usage of digital technology. Photographs are tried to be served as raw / natural as possible outside the frame. Also, making fiction and posing people in interview situations is forbidden too.

GENÇ CUMHURİYETİN TANITIM ELÇİSİ...

KARADENİZ VAPURU

PROMOTIONAL EMBASSY
OF THE YOUNG REPUBLIC...
BLACK SEA SHIP

Kurtuluş Savaşı'nı başlatan Bandırma Vapuru kadar önemli olan bir başka vapur vardır adı sanı duyulmayan... Yeni Türk Devleti'ni, çağdaş Türk milletini tanıtmak ve uluslararası ekonomik ilişkileri artırmak amacıyla ortaya konmuş muhteşem bir projedir Karadeniz Vapuru...

There is another, vey little known ship that is as important as Bandırma Ship that started the War of Independence... Black Sea is a magnificent project that was introduced to promote the contemporary Turkish state and nation and to increase international economic relations...

Yrd. Doç. Dr. / Assistant Associate **M. Hakan Özçelik**

Atatürk ile ilgili anlatımlar yapılırken vapurdan bahsedildiğinde aklımıza tek bir vapur gelir: Bandırma Vapuru.

Mustafa Kemal Paşa'nın, 9.Ordu Müfettişi olarak karargahı ile birlikte 1919 yılı mayıs ayının

When we are talking about Atatürk, only one vessel comes to our mind when we hear the word ship:: Bandırma Ship. Bandırma Ship is the place where Mustafa Kemal Pasha, together with the members of his headquarters, made his toilsome trip between May 16 to 19 of the year 1919. We can say that the War of Independence which we can say has

16'ncı ve 19'uncu günleri arasında yapmış olduğu meşakkatli yolculuğun geçtiği yerdir Bandırma Vapuru. Bandırma Vapuru'nun İstanbul'dan hareketiyle başladığını söyleyebileceğimiz Milli Mücadele; Samsun, Havza Genelgesi, Amasya Genelgesi, Erzurum ve Sivas Kongresi, Misak-ı Milli, TBMM, İnönü Savaşları, Kütahya Eskişehir Muharebesi, Sakarya Meydan Muharebesi, Büyük Taarruz, Başkomutanlık Meydan Muharebesi, İzmir'in Kurtuluşu, Mudanya Ateşkes Antlaşması ve Lozan Barış Antlaşması gibi önemli aşamalardan geçmiştir.

Uzun mücadeleler sonrası yeni bir devlet, Türkiye Cumhuriyeti Devleti kurulmuştur. Ancak Batı'nın hala genç Cumhuriyet'e bakışı Osmanlı Devleti'ne bakışından pek farklı değildi. Oysa ki Türkiye Cumhuriyeti Devleti'nde sosyal, kültürel, ekonomik, siyasi olarak birçok şey değişmiştir. Tüm bunlara rağmen Batı yine de görmek istediğini görmekteydi. Mustafa Kemal Atatürk, Batı'nın bu düşüncelerini kırmak, yeni Türk Devleti'ni, çağdaş Türk milletini tanıtmak ve uluslararası ekonomik ilişkileri artırmak amacıyla muhteşem bir proje ortaya koymuştur.

İşte bu muhteşem projede karşımıza bir başka vapur çıkmaktadır: Karadeniz Vapuru

1926'da, Mustafa Kemal Atatürk: "Bir gemi hazırlayın. İçine ürettiğimiz malları koyun... Türk insanı binsin gemiye, uygar, güzel görümlü, kadınlı erkekli, gemide Türk bayrağını dalgalandırın, Avrupa'nın belli başlı ülkelerine, şehirlerine, limanlarına uğrayın, Avrupalı'ya Türkiye'nin yeni yüzünü gösterin" diye talimat vermiştir.

Hemen işe başlanmış ve Hollanda bandralı, Endonezya'ya sefer yapan siyah renkli Wilis adlı posta gemisi 1925 yılında genç Türkiye Cumhuriyetince 35 bin İngiliz Pounduna Roteramsche Llyod Şirketi'nden satın alınmıştır.

5 tonluk siyah bir gemi olan "Karadeniz Vapuru" önce beyaza boyanmış, iç düzeni sergi olacak şekilde yeniden düzenlenmiş ve Türkiye Cumhuriyeti Devleti'nin tanıtılmasına karar verilen her şeyi vapurun içine yerleştirilmiştir. Türk mavisini sırlı Kütahya çinileri; bin bir

Wilis, Karadeniz Vapuru olmadan önceki durumu
Wilis, before it was renamed Black Sea Ship

Atatürk'ün Karadeniz Vapuru'nu Ziyareti
Ataturk's Visit to the Black Sea Ship

started with the departure of Bandırma Ship from Istanbul passed through critical stages of Landing in Samsun, Havza Circular, Amasya Circular, Erzurum and Sivas Congresses, Misak-ı Milli, TBMM, Inonu Wars, Kutahya, Eskişehir Battle, Sakarya Square Battle, Grand Offensive, Commander-in-Chief Battle, Emancipation of Izmir, Mudanya Armistice Treaty and Lausanne Peace Treaty.

After a long struggle, a new state, the Republic of Turkey, was established. However, the way the West looked at the young Republic was not much different from their Outlook at the Ottoman Empire. However, in the Republic of Turkey, many things have changed in social, cultural, economic and political terms. Despite all this, the West still saw what he wanted to see. Mustafa Kemal Atatürk has put forward a great project to break these thoughts of the West, to introduce the new Turkish State and the modern Turkish nation and to increase international economic relations. In 1926, Mustafa Kemal Atatürk gave the following instruction: "Prepare a ship. Put the merchandise we have produced in it. Let Turkish people get aboard the ship, wave the Turkish flag in the ship as civilized, beautiful-looking, ladies and men, stop by the main countries, cities and ports of Europe, show the Europeans the new face of Turkey".

Efforts were launched in line with the instruction of Atatürk and the black coloured mailboat of Dutch flag named Wilis cruising to Indonesia were bought by Republic of Turkey at 35 Sterlin from the company Roteramsche Llyod.

The "Black Sea Fleet", a 5-ton black ship, was first painted with white, its interiors were reorganized to be an exhibition hall, and everything that was decided to promote the Republic of Turkey was placed in the

nakiş ve renkli Osmanlı, Yörük, Selçuklu ve Acem halıları; gül, tarçın ve sakız kokulu Hacı Bekir lokumları; yeşim, yakut, firuze gibi değerli taşlarla süslenmiş, tamamıyla elle yapılmış çeşimbülbül, laledan, gülubdan gibi cam ürünleri ve hatta Ankara'nın tiftik keçileri bile vapurda yerlerini almıştır.

Bunların yanı sıra 'Karadeniz Vapuru'nun en önemli yolcuları Türk insanları olmuştur. Vapurda mimarlar, ressamlar, sanatçılar, milletvekilleri, öğretmenler, yazarlar gibi pek çok meslektan Türk insanını tanıttıkları ve gururlandıracak kişiler yerlerini almışlardır. 3. Cumhurbaşkanı Celal Bayar'ın oğlu Refi Bayar, Anadolu Ajansı'nın kurucularından Şair Kemalettin Kamu, ilk Türk kadın gazetecilerden Bedia Arseven, ilk Türk kadın milletvekillerinden Mevrure Gönenç ve şair Orhan Veli Kanık'ın babası müzisyen Veli Kanık da vapurun yolcuları arasındaydılar. İstiklal Marşı'nın bestecisi Zeki Bey yönetiminde 47 kişilik Riyaseti Cumhur Orkestrası da Karadeniz Vapuru'nda idi. Her şeyin düşünüldüğü organizasyonda yabancı dil sıkıntısı düşünülmüş ve tercümanlık görevi için Robert Koleji'nden seçilen öğrenciler görevlendirilmişlerdir.

Karadeniz Vapuru için logo da hazırlanmıştır. Logoda ticaret ve haber tanrısı Hermes resmedilmiştir. Antetli kağıtlar, zarflar, afiş ve broşürler hazırlanmış, yemek menülerinin üzerine logo işlenmiş, hatıra pulları basılmıştır.

Karadeniz Vapuru, Haziran 1926 tarihinde 285 yolcusuyla birlikte 'tanıtım' görevini gerçekleştirmek için Mudanya'dan yola çıkmıştır. Venedik, Napoli, Cenova, Barselona, Marsilya, Amsterdam, Hamburg, Londra, Anvers, Kopenhag, Stockholm, Helsinki, Petersburg limanlarına demirleyen Karadeniz Vapuru; buralarda ziyaretçi akınına uğramış ve açılan sergilerle, düzenlenen balolar ve eğlencelerle Türkiye Cumhuriyeti Devleti'nin nasıl bir yaşam sürdüğünü göstermiştir. Karadeniz Vapuru gezileriyle batı ile doğu medeniyeti arasında kalmayıp batının bir parçası olduğunu yazarları, sanatçıları, ressamları, Riyaseti Cumhur Orkestrası'yla göstermiştir. Batı basını övgülerle Türkiye'yi ve Türkleri sayfalarına aktarmıştır.

Karadeniz Vapuru'nun Güzergâhı ve Yönetimi
The route and management of Karadeniz Ship

Karadeniz Vapuru'nda antik eser ve eşyaların sergilendiği salondan bir görünüm.
A view from the saloon of the Black Sea ship showing ancient artifacts and objects.

ship. Turkish blue glazed tiles of Kutahya; Ottoman, nomadic, Seljuk and Persian carpets with thousands of colourful varieties of embroidery; Rose, cinnamon and gum flavored Hacı Bekir delights; Glass products such as cesmibulbul, laledan, gulubdan which are adorned with precious stones such as jade, ruby and turquoise, and even the mohair cats of Ankara took their places on the ferry.

Besides these, the most important passengers of the "Black Sea Fleet" were Turkish people from many professions. Architects, painters, artists, MP's, teachers, writers etc. who would promote Turkish people and make them proud took their place in the ship. 3. President Celal Bayar's son, Refi Bey, Anatolian Agency, the founder of the poet Kemalettin Kamu, Bedia Arseven, one of the first Turkish woman journalists, Mevrure Gonenc, one of the first Turkish deputies and the musician Veli Kanık, the father of the poet Orhan Veli Kanık were among the passengers of the ship. The Presidential Orchestra of Turkey with 47 musicians under the leadership of Zeki Bey, were also in the Black Sea Ship. At the organization where everything was thought of, for example foreign language difficulties were considered and students selected from Robert College were assigned to serve as translators.

The logo for the Black Sea Ship is also prepared. God of commerce and news Hermes is illustrated on the logo. Letterheads, envelopes, banners and brochures were prepared, logo was printed on the food menus, and commemorative stamps were printed.

Black Sea Ship set out from Mudanya in June 1926 to carry out the "promotion" mission with 285 passengers. Black Sea Ship anchored in ports of Venice, Naples, Genoa, Barcelona, Marseilles, Amsterdam, Hamburg, London, Antwerp, Copenhagen, Stockholm, Helsinki and Petersburg; it was flooded by visitors in these ports and exhibitions, balls and entertainments were organized in the ship to show how people lived in Republic of Turkey. With its cruises Black Sea Ship demonstrated that Turkey is not somewhere between West and East but is a part of the Western civilization with his writers, artists, painters and the Presidential

Karadeniz Vapuru'nun Leningrad'da karşılanması
Welcoming of the Black Sea Ship in Leningrad

Karadeniz Vapuru, 86 günde, 10 bin mil kat ederek, 12 ülkede 16 şehir limanı ziyaret etmiş ve 5 Eylül 1926 günü yurda dönmüştür.

Bu sergi seferinin yeni Türk Devleti'nin tanıtılmasındaki payı gerçekten çok büyük olmuştur. Geminin gittiği her ülkenin basınında Atatürk Türkiye'si hakkında çok güzel haberler çıkmış, çok değerli yazılar yayımlanmıştır. Bu büyük başarıda, Seyr-i Sefain İdaresi'ni de unutmamak gerekir. Karadeniz Vapuru, bir süre iç ve dış hatlarda yolcu taşımaya devam etmiştir. 50'li yıllarda, ticaret filomuzun yeni satın alınan gemilerle takviye edilmeye başlanması üzerine, 1951'de kadro dışı bırakılmış, sonra da sökülme üzere satılmıştır.

Karadeniz Vapuru'nun dümen suyuna kapılıp, tam seksen altı gün süren yolculuğu, sefere katılan sanatçı, gazeteci, milletvekili, öğretmen, öğrenci, müzisyen ve denizcilerden oluşan toplam 285 kişinin, genç Türkiye Cumhuriyeti'ni 'dosta düşmana tanıtmak için' nasıl olağanüstü bir çaba gösterdiğini, nasıl çırpındıklarını görmekle gururlanırken, bizlerin neler yaptığımız neler yapmadığımız konusunda bir kez daha düşünmemize neden oluyor.

Girişimcilik dehası olabilecek böyle bir tanıtım ve girişim, sadece ve sadece Mustafa Kemal Atatürk ülkesinde ve onun önderliğinde başarılabilir ve öyle de olmuştur. Ama bugün ne 'Karadeniz Vapuru' ne 'seyyar sergi' hiçbirinden söz edilmez olmuş, adeta unutturulmuştur.

Karadeniz Vapuru'nun uğradığı limanlar ve tarihleri Ports and arrival dates of the Black Sea Ferry

Tarih / Date	Liman / Port	Tarih / Date	Liman / Port
12 Haziran / 12 June 1926	İstanbul / İstanbul	29 Temmuz / 29 July	Leningrad / Leningrad
17 Haziran / 17 June	Bona / Bona	1 Ağustos / 1 August	Danzig / Danzig
20 Haziran / 20 June	Barselona / Barcelona	3 Ağustos / 3 August	Gyndia / Gyndia
2 Temmuz / 2 July	Le Havre / Le Havre	5 Ağustos / 5 August	Kopenhag / Copenhagen
4 Temmuz / 4 July	Londra / London	10 Ağustos / 10 August	Anvers / Anvers
11 Temmuz / 11 July	Amsterdam / Amsterdam	21 Ağustos / 21 August	Marsilya / Marseilles
16 Temmuz / 16 July	Hamburg / Hamburg	24 Ağustos / 24 August	Cenova / Genova
21 Temmuz / 21 July	Stockholm / Stockholm	27 Ağustos / 27 August	Napoli / Naples
25 Temmuz / 25 July	Helsinki / Helsinki	5 Eylül / 5 September 1926	İstanbul / İstanbul

Orchestra. Western press praised Turkey and Turks.

The Black Sea Fleet visited 16 city ports in 12 countries, covering 10 thousand miles in 86 days, and returned to Turkey on September 5, 1926.

The share of the exhibition cruise in introducing the new Turkish State was really huge. At the press of every country where the go-go went, very good news about Atatürk's Turkey came out and many valuable articles were published. In this great success, it should not be forgotten in Seyr-i Sefain Administration. The ferry in the Black Sea has continued to carry passengers on both domestic and international routes for a while. In the 50s, after the commerce began to be reinforced with newly purchased vessels, it was left out in 1951 and then sold for dismantling.

The extraordinary endeavor of 285 people, consisting of artists, journalists, parliamentarians, teachers, students, musicians and seafarers, who took part in the cruise of the Black Sea Ship for exactly eighty-six days showed extraordinary efforts and made everything to introduce Turkey to everybody and we are proud to see this. The cruise of Black Sea ship induces us to think over why we do and what we should do once more.

Such a publicity and initiative that could be an entrepreneurial event could and should have been achieved only in Mustafa Kemal Atatürk's country and under its leadership. But today, neither "Black Sea Fleet" nor "mobile exhibition" has ever been mentioned, it is almost forgotten.

HALIÇ'İ PAT PATLADIK

WE TOOK A BOAT TRIP THROUGH THE GOLDEN HORN

 İrena İçios - İAHA

 MIHA-İAHA Fotoğraf Grubu
MIHA-İAHA Phototography Group

Tam arkamızda İstanbul'un silüeti; Ayasofya, Topkapı Sarayı, tepelerdeki cami minareleri... Murat Çalışır konuşuyor: "Eskiden Haliç çok kötü kokardı ama artık kokmuyor." Haliç'in eski halini ikide bir de tekrarlıyor. "Artık balık da yakalıyoruz. Bakın eylülde çingene palamutları gelecek, sonra lüferlerin izini süreceğiz."

Güleç bir adam kaptan. "Bizim aile Rize'den buraya göç etmiş. Hâlâ çaylarımız var orada, bana her yıl çay gönderirler paket paket." Sonra yine ekliyor: "Bak koku alıyor musun?"

Silhouette of Istanbul right behind us; Hagia Sophia, Topkapı Palace, mosque minarets in the hills ... Murat Çalışır speaks: "In the past, the Golden Horn smelled so bad, but it does not smell anymore." He describes the old, beautiful Golden Horn at every occasion "Now we catch fish, too. Look, horse mackerels will come in September, then we will follow the lounges".

Captain is a cheery guy. "Our family has migrated here from Rize. We still have tea fields there, and they send me packages of tea every year". Then he adds: "Look, do you smell anything? He's taking his little boat to the left shore. We understand that the natural living beings of the Golden Horn are seagulls and cormorants. The cormorants have opened their wings on the tops of their roosts and look as if taking photographs.

Küçük teknesini sol kıyıya yanaşık götürüyor. Anlıyoruz ki, Haliç'in doğal canlıları martılar ve karabataklar. Karabataklar tünedikleri yerler üstünde kanatlarını açmışlar ve sanki fotoğraf çekiyorlar. Martılar beyaz, karabataklar ise adı üstünde kara...

Balat tepelerinde İstanbul'un ilginç yapılarından kiremit rengiyle Fener Rum Lisesi yükseliyor. 1881 yılında Mimar Perikles Dimadis tarafından Fransa'dan ithal edilmiş malzemeler kullanılarak inşa edilmiş. Bu devasa kırmızı tuğladan inşa edilen bina zaman zaman da 'Kırmızı Kale' olarak isimlendirilmiş. Bizim gibi bir tekne turundayız, görkemli binayı görmemeniz mümkün değil.

Balat bir zamanlar İstanbul'un karakteristik bir Yahudi mahallesiymiş. Sermet Muhtar Alus 'İstanbul Kazan ben Kepçe' kitabında Balat'tan söz ederken şöyle der: "Balat'ın şimdiki hali eskisine nispetle (nispetle) güllük, gülüstanlık(gülüstanlık) sayılır. Aman

Balat'taki Sveti Stefan Kilisesi'ni görmeye gittik. Ama düşündüğümüz gibi olmadı. Kilisede restorasyona başlanmış ve öylece bırakılmış, bahçesinde in cin top oynuyordu. Gerisin geriye dönecek halimiz yoktu. Hemen oracıkta küçük bir teknenin kaptanı ile ayak üstü bir pazarlık yaptık. 40 yıldan beri Haliç'te yaşayan Murat Çalışır motorunu 'pat pat pat pat' diye çalıştırdı.

We went to see the Sveti Stefan Church in Balat. But things did not go as planned. Restoration of the church had started but was left halfway, there was not a soul in its garden. It was out of the question for us to return back. We immediately made a bargain on the spot with Murat Çalışır, who was a captain of a small boat. He started the engine which made a "pat" sound. He has been working in the Golden Horn since 40 years.

The seagulls are white, the cormorants are black as their names suggest...

Fener Greek High School rises with the tile color from among the interesting buildings of Istanbul in Balat Hills. It was built in 1881 by the Architect Perikles Dimadis using materials imported from France. Built from huge red bricks, the building was sometimes called 'Red Castle'. If you're on a boat tour like us, it's impossible not to see the glorious building.

Balat was once a characteristic Jewish neighborhood of Istanbul. When Sermet Muhtar Alus mentioned Balat in his book "İstanbul Kazan Ben Kepçe" he says: "The present state of Balat may be said to be (relatively) rosy compared to the past. My God, how awful, stinky, narrow streets it had before". The article was published in the newspaper Aksam in 1939.

And Balat of today... In a guide book there was an article for Balat titled "From the Palace to the Nostalgic Streets". The summary of the article is as follows: "It's actually a workshop. The place where those learning the art of photography come around and take their first photos with children who have learned to pose professionally. If you want to breathe Istanbul, you must absolutely get lost in the streets of Balat one day ("Everything About Istanbul"; Saffet Emre Tonguc, Pat Yale).

Here is Eyup... Pierre Loti on the ridges of Eyüp greets us from above. Pierre Loti's surroundings are covered with cemeteries. The blue-and-white cable car descending from the top is hailed by

yarabbi, ne berbad (berbat), pis kokulu, daracık daracık sokakları vardı." Yazı, Akşam gazetesinde 1939 yılında yayımlanmıştır.

Ya şimdi Balat... Bir rehber kitapta Balat için 'Saraydan Nostaljik Sokaklara' başlığı atılmış. Yazının spotu şöyle: "Aslında bir atölye burası. Fotoğraf sanatını öğrenmek isteyenlerin uğradığı, profesyonelce poz vermeyi öğrenmiş çocuklarla ilk fotoğrafların çekildiği yer. İstanbul'u solumak istiyorsanız mutlaka bir gün Balat sokaklarında kaybolun ('İstanbul Hakkında Her Şey'; Saffet Emre Tonguç, Pat Yale).

İşte Eyüp... Eyüp sırtlarındaki Pierre Loti bizi yukarıdan selamlıyor. Pierre Loti'nin çevresi mezarlıklarla kaplı. Yukarıdan inen mavi-beyaz teleferik vagonu, aşağıdan yukarıya çıkan ile selamlaşıyor. İstanbul'un en kutsal türbesi Eyüp'tedir ve Hz. Muhammed'in bayraktarı Eyüp Sultan anısına yapılmıştır. İşte deniz kıyısında Osmanlı Ordusu için fes üreten Feshane...

Biz bir pat pat ile denizden dolaşıyoruz Haliç kıyılarını, onun için sahilden gördüklerimizi anlatmalıyız size. Balıkçıl kuşları da Haliç'in ileri sularında karşımıza çıkıyor. İncecik uzun boylu kuşlar. Bir şeyin üstüne çıkmışlar, heykelvari bir görüntüleri var. Balıkçıl kuşları İstanbul'a pek çok anı bırakmış tarihi köprü'nün üstüne de tünemişler. Eski köprü Söğütözü ile Eyüp arasında yerleştirilmişti. Kaptan bize su akımını önler diye köprü'nün kapalı tutulmadığını anlattı. Eski İstanbul'da evi barkı olmayan insanlar köprü'nün altını mekan eylemişlerdi, onlara 'köprü çocukları' denirdi. Şimdilerin köprü altı çocuklarıyla göz göze geldik.

"Bak" dedi Rize kökenli kaptan: "Şu gördüğün bina mezbahaydı. Haliç'in bu kesimi kıpkırmızıydı, hayvan kesiminden dolayı. Şimdi gördüğün şık bina 'Haliç Kongre Merkezi'. En göze çarpan özelliği ise kuleleri. İnşa edildiği 1923'te buzdolabı olmadığı için buzhane olarak kullanılmış. Mezbahanın ön cephesi korunarak bugünkü haline kavuşturulmuş.

İsterseniz bir kez daha 'İstanbul Kazan Ben Keççe'nin yazarı Sermet Muhtar Alus'a bakalım: "Söğütözü'de Süt Membaı diye bir Rum Köyü varmış.

the one ascending from down to the top. The most sacred tomb of Istanbul is in Eyüp and was made in memory of Eyup Sultan, the bannerbearer of Muhammad the Prophet. Here is the Fez Manufacturing Plant which produces fez for the Ottoman Army by the sea...

We are wandering about with a boat. We must tell you about the Golden Horn shores. Heron birds come across us in the estuaries of the Golden Horn. Thin tall birds. They are on top of something, they have sculptural images. Heron birds have roosted on to the historical bridge that has left many memories to Istanbul. The old bridge was placed between Sutluce and Eyup. The captain told us that the bridge was not kept closed, otherwise it could prevent the water flow. In old Istanbul, people who did not have a house have adopted the underground of the bridge as their domicile and people called them "bridge children". We caught each other's eye with the children of the underbridge of today.

"Look," said the captain: "The building over there was the slaughterhouse. This part of the Golden Horn was reddish, because of the animal slaughter. That elegant building you see now is the "Golden Horn Congress Center". Its most striking part is its towers. It was used as an icehouse since it was built in 1923 since there was no refrigerators at that time. The slaughterhouse was restored to its present state, preserving its facade.

Let's look at Sermet Muhtar Alus, the writer of "İstanbul Kazan Ben Keççe" once more: "There was a Greek Village called Milk Spring in Sutluce. The name comes from there. "But today a museum in Sutluce is like a summary of Turkey. Captain, passes close to the museum shore. In the museum, the mockup versions of Haghia Sophia, Blue Mosque, Haydarpasa Train Station, Bosphorus Bridge,

İsim oradan gelme." Ama bugün Söğütözü'deki bir müze Türkiye'nin bir özeti gibi. Kaptan, müzenin sahiline yakın geçiyor. Müzede Ayasofya, Sultanahmet Camii, Haydarpasa Tren İstasyonu, Boğaz Köprüsü, Artemis Tapınağı, Sümela Manastırı, İshak Paşa Sarayı'nın maketlere dönüştürülmüş halleri sergileniyor, maket halleri gerçeklerine oldukça yakın, çok başarılı maketler bunlar.

Daha önce de söylemiştik; Haliç, martıların, karabatakları, balıkçıların bir mekanı. Nereye baksanız onlar, Haliç'in suları onlarla kaplı...Şimdi Hasköy sahilindeyiz. Haddimi aşarak soruyorum yazımda: Rahmi M. Koç Müzesi'ni dolaştınız mı? Bence İstanbul'da ölmeden görülmesi gereken müzelerden biri. Pat pat eden tekne bir zamanlar İstanbullular'ı deniz üzerinde taşımış güzelim Fenerbahçe vapuru. 1953 Glaskow doğumlu vapur, müzenin sahiline çapa atmış. Ona bitişik Uluç Ali Reis denizaltı 1944-2004 yılları arasında görev yapmış, dünyanın en uzun hizmette kalmış denizaltısı. Sahilden görünmez ama Sultan Abdülaziz'in saltanat vagonu da içeridedir. Daha neler neler; Daimler ve Rolls-Royce'a kadar ne kadar çok otomobil de içeridedir.

"Siz üniversite öğrencisiniz, neden Santral İstanbul'dan söz açmıyorsunuz?" diye kızmayın bize! Bir zamanlar 1914'ten 1952'ye kadar İstanbul'a elektrik sağlamış Silahtaraga Santralı artık Bilgi Üniversitesi'nin içinde bir Enerji Müzesi. Ziyaretçiler kontrol odasını da görebiliyorlar.

Başlama noktasına pat patlıyoruz. Kasımpaşa şurada, ne çok yıl ne çok tersane burada Osmanlı'ya gemi üretmiş, şimdilerde koskocaman binaların içinde in cin top oynuyor. Martılar için güzel sakin mekanlar. İncir ağaçları, osuruk ağaçları (İstanbulca) her yeri sarmış... Balat sahiline doğru pat patlıyoruz.

Gezimiz bir saat kadar sürdü. Teknemiz iskeleler içindeki Bulgar Kilisesi önüne bağlandı. Herkes birbirine Haliç'i içerden kadim semtleriyle dolaşmak için söz verdi. Sıcak, hayır çok sıcak bir gündü ama pat patlamamız değmişti...

Artemis Temple, Sumela Monastery and Ishak Pasha Palace are exhibited and they are very successful mockups very similar to their originals.

We have said it before; Golden Horn is a place for gulls, cormorants, herons. Wherever you look you see them, Waters of Golden Horn are covered with them. Now we are in the Haskoy shore. I am asking you by going way over the line: "Have you ever visited Rahmi M. Koc Museum"? I think it is one of those places who one should see in Istanbul before dying. The beautiful Fenerbahce steamer, born in Glaskow in 1953, that used to carry inhabitants of Istanbul on the sea has anchored on the shore of the museum. Adjacent to it there is Uluç Ali Reis submarine that has served between 1944 and 2004 and is the longest surviving submarine in the world. It is invisible from the shore, but the sultanate carriage of Sultan Abdülaziz is also inside. What else? Many cars including Daimler and Rolls-Royce are inside.

Do not get angry at us saying "You are a university student, why do you not talk about Santral Istanbul?" Silahtaraga Power Plant, which once provided electricity to Istanbul from 1914 to 1952, is now an Energy Museum within Bilgi University. Visitors can also see the control room..

We changed the course and went to the starting point. Kasimpasha is over there. There are many shipyards here where they used to produce ships for the Ottoman Empire, but now there is no soul among huge buildings. Nice, quiet places for seagulls. Fig trees are spread everywhere...We are rushing towards the coast of Balat.

Our trip lasted about an hour. Our boat was anchored in front of the Bulgarian church inside the wharf. Everyone promised to walk around the Golden Horn with its ancient neighborhoods..It was hot, no, it was a very hot day, but everything was worth doing this trip...

 Sebahat Çağla Kara – Dibanur Küfrevi - İAHA

 Sinan Daşpınar- Samet Sertan İnce - İAHA

Güzel bir koku sarmıştı etrafı mantarlardan yükselen... Öğrencilerin hepsi bembeyaz aşçı kıyafetleriyle pırıl pırıldı. Mantarlar yeterince kızardıktan sonra domatesler coslandı, hemen ardından biberler ince ince kesilerek ilave edildi. Onlar da kızaran yağda kendilerini bulmaya çalışırken bir tarafta yumurtalar çırpıldı ve vok tavaya ilave edildi. Etrafı güzel bir menemen kokusu sarmıştı. Herkes iştahla bakıyordu tavaya. Bir anda pişti her şey. Sonra herkes tabağına bir parça menemen aldı. Bize de ikram edildi sıcacık taze ekmekle birlikte.

Amacımız bölümü tanımaktı. Sohbeta ısınmak için sorduk. "Hangi yağı, baharatları kullanıyorlardı, ateşin şiddeti nasıldı, şu anda ders mi yapıyorlardı?" Taze kekik, karabiber ve tuzun dışında yağ olarak tereyağı kullanıyorlarmış, çünkü yemekler daha lezzetli oluyormuş. Menemeni pişirirken ateşin şiddeti çok olmamalıymış. Yemeğin dibi tutabilir ya da hızlı pişeceği için üstleri çığ kalabilirmiş. O yüzden kısık

Anice smell sprang up from the mushrooms around... All of the students were sparkling in their white chef clothes. After the mushrooms were sufficiently fried, the tomatoes were sauced, and then the thin peppers were cut and added. While they were trying to find themselves in the blushing oil, the eggs were beaten on one side and added to the pan. A beautiful smell of turkish omelett has spread everywhere. Everyone was staring at the pan with appetite. Everything was cooked instantly. Then everybody took a piece of it to their plate. It was also served to us with fresh bread.

Our aim was to get familiarized with the department. We began asking questions to warm up the conversation: "What kind of oil and spices were they using, how was the intensity of the fire, were they having a class at the moment?" They use butter because the food is more delicious with it. They used fresh thyme, black pepper and salt. The intensity of the fire should not be very high when cooking Turkish omelette. Your food might stick to the pan, or its top might stay raw due to quick cooking. That's why all the ingredients must be cooked on equal foot in low heat.

We talk with Batuhan Akcay, İlayda Ozay, Elif Naz Colak, Sude Crimea and Oguzhan Sarsın. Now

ÖDEVLERİ ZİYAFET OLANLAR... THOSE WHOSE HOMEWORK IS TO PREPARE A FEAST...

Gastronomi ve Mutfak Sanatları Akademisi, İstanbul Aydın Üniversitesi'nde O Blok -1'inci kattadır. Bölümdeki öğrencilerle konuşmaya gittiğimizde kendilerine sabahleyin bir menemen hazırlıyorlardı. Bir vok tava içinde doğranmış mantarları yağda kızartıyorlardı, bir tarafta da domatesler küp küp doğranıyordu. İki tane çarliston biber ve üç tane kırmızıbiber ince ince doğranmayı bekliyordu ve yumurtalar da çırpılmayı...

Gastronomy and Culinary Arts Academy of Istanbul Aydın University is located at Block O - Floor 1. When we went to talk to the students in the department they were preparing a Turkish omelette in the morning. They were frying chopped mushrooms in a frying pan, while the tomatoes were chopped in cubes. Two sweet peppers and three red peppers were waiting to be finely chopped and the eggs to be scrambled...

ateşte her şey eşit ölçüde pişmeliymiş.

Batuhan Akçay, İlayda Özay, Elif Naz Çolak, Sude Kırım, Oğuzhan Sarsın ile konuşuyoruz. Şimdi bize aşçılık bölümünün iki yıl, gastronomi bölümünün dört yıl olduğunu anlatıyorlar. Şu anda birinci sınıf 'Mutfak Uygulamaları' dersindeymiş. Daha önce derslerinde makarna, pizza gibi dünya mutfağından en sevilen lezzetlerin yanı sıra kendi yörelerinin yemeklerini pişirmişler. 'İçecek Bilimi, Gıda Bilimi, Mutfak Uygulamaları- 1' derslerini görüyorlarmış.

Kadayıf Dolması

Öğrencilerden Batuhan Akçay kadayıf dolması yapacak. "Malzemelerimiz kadayıf, ceviz, süt, yumurta. Dolma gibi sarıyoruz ceviz ve kadayıfı. Yumurtalı sütlü karışımda da çevirerek kızgın yağda pişiriyoruz. Yağ fokurdama seviyesine gelince pişirmeye hazır oluyor. Altını çok açmıyoruz, eğer çok açarsak dışı sert içi çığ kalır. Bu tatlı Erzurum yöresine ait bir tatlıdır, ben de Erzurumluyum."

Aslında bölümde önemli bir kokteyl için hazırlık yapıyor. Bölümün şefi Yıldırım Beyazıt Serim 500 kişilik bir kokteyl için köfteleri pişiriyor. Şef, banket hazırlıklarının da yapıldığını söylüyor. Diyor ki; "Mutfağımızda hızlı bir tempo var." Şef, bütün öğrencileri organize ediyor. Zeytin ezmesi, humuslu ve muhammara ezmesi ile yapılan kanepeler hazırlanıyor. Humuslu muhammaralı tavuk galentinli, zeytin ezmesi peynirli, jambonlu kanepeler de var. Ara sıcak olarak mini Boşnak böreği, çıtır tavuk filetoları, pideli köfte, İnegöl köftesi yapıyor.

Şefe göre, böyle organizasyonlarda öğrenciler hem pratik yapıyorlar, hem de sistemin nasıl işlediğini öğrenmiş oluyorlar. Dolayısıyla misafirlerine ne kadar hızlı olmaları gerektiğini öğrenirken işin pratiğini de kavramış oluyorlar. Kısacası gelişimlerine çok faydası oluyor. Bölümümüz kurulduğundan beri okulumuzla ilgili bu ve benzeri her türlü etkinliğe sürekli katılıyoruz. Fuarlar olsun, fuarlar içerisindeki workshoplar olsun üniversitemize bağlı yemek organizasyonlarının hepsini yapıyoruz. Bölümümüz kurulalı üç yıl oldu, üç yıldır da böyle çalışıyoruz.

2015 yılında kurulan İstanbul Aydın Üniversitesi Gastronomi ve Mutfak Sanatları Akademisi, Güzel Sanatlar Fakültesi'ne bağlı olarak çalışmalar yapıyor. Gastronomide üç sınıf olmak üzere 180 öğrenci öğrenim görüyor. Birinci sınıfta 50, ikinci sınıfta 60, üçüncü sınıfta 70 kişi var. Bu bölümün amacını, bölümün Başkanı Prof. Dr. Kamil Bostan'a soruyoruz.

"Bu bölümün amacı piyasanın şef ihtiyacını karşılamak. Ayrıca dünyada gastronomi alanına dair bir değişim olsun istiyoruz. Burada klasik yöntemlerle yemek yapılmıyor. Daha eğitilmiş, daha yenilikçi insanlara ihtiyacımız var. Türkiye'de aşçılık eğitimi usta-çırak ilişkisine dayanıyor, çırak ustadan gördüğünü yapıyor. Dolayısıyla kendini geliştirme, yenilikçi şeyler yapma şansı yok. Türk mutfağını,

İAÜ Mütevelli Heyet Başkanı Dr. Mustafa Aydın da, zaman zaman gastronomi öğrencileriyle mutfaka girip hünelerini sergiliyor. IAU Board of Trustees Chairman Dr. Mustafa Aydın also occasionally enters the kitchen with his gastronomic students and displays his skills.

they tell us that the cookery department is two years while the gastronomy department is four years. At the moment, the first class was having the course "Kitchen Practices". Previously they cooked pasta, pizza, meals of their own region in their lessons. They had "Beverage Science, Food Science, Kitchen Applications-1" lessons.

Kadayıf Filling

One of the students, Batuhan Akçay will make kadayıf filling. "Our ingredients are kadayıf, walnut, milk, eggs. We wrap walnuts and kadayıf like a filling. We also cook egg-milk mixture in hot oil by turning it. When the oil reaches the bubbling level, it is ready to cook. We do not open the fire under the oven too much, because if the fire is too hot, the outside will be hard but the inside will remain raw. This dessert is a dessert belonging to Erzurum region and I am also from Erzurum."

In fact, the department is preparing for an important cocktail. Department chief Yıldırım Beyazıt Serim is cooking meat balls for a cocktail for 500 people. The chief says that the banquet preparations were also made. He says; "We have a fast tempo in our kitchen." The chef is trying to organize all the students. Canapes made with olive pomace, humus

dünyanın en değerli mutfağını şimdiye kadar tanıtamamışız."

Akademi, Türk mutfağı ağırlıklı ama dünya mutfağından da örnekler pişiriliyor. İtalyan, Fransız, Meksika, Hint, Çin mutfağından örnekler yapıyor. Profesör Bostan'a göre Türk mutfağı dünyada bir numara. Türk mutfağının çok zengin olduğunu söylüyor. "Mesela Fransız veya İtalyan mutfağından kaç yemek çeşidi sunabilirsiniz? Bizde her ilimizin kendi mutfağı var. Bir Antep'in mutfağı çoğu dünya mutfağından daha zengin."

"Eğitim alanımız 640 metrekare. Burası özgün bir alan, bir benzeri yok. Çünkü burası akademisyenler tarafından hazırlanmış bir mutfak. Yani bunu gidip bir mutfakçı tasarlamadı. Aktif olan beş şefimiz var. Uygulama derslerine giren hocalarımızın dışında, teknik derslere giren hocalarımız da var."

Bölüm Başkanı'na "Evde yemek pişiriyor musunuz?" diye soruyoruz: "Evde her türlü yemeği yaparım. Ama okulda şefin olduğu yerde saygımdan dolayı yemek yapmam. Ama evde hanımdan bile daha iyi yemek yaparım. Elim iyidir her türlü yemeği yapabilirim."

Mutfaktan ayrılırken ikinci sınıf öğrencileri birazdan olacakları quizin son hazırlıklarını yapıyorlar, "Başka bölümler beraber ödev yapınca proje, biz yapınca ziyafet olur" diyorlar.

and muhammara paste are being prepared. There are also canapes with chicken with humus, gelatine, olive pomace, cheese and jambon. As savoury appetizer there are bosnian pie, fileto crispy chicken tenderloin, meat ballasts with pida, İnegöl meat balls.

According to Yıldırım Beyazıt Serim, in such organizations, the students are both practicing cooking and learning how the system works. So while they learn how fast they should be to their guests, they also understand the practice of doing their job. It is very useful. Ever since our department has been established, we are constantly involved in all kinds of activities in this or similar kind of events related to our school. Whether in fairs or in workshops in fairs, we organize all of our university-based food organizations. Our department has been in operation for three years and we have been working in this way for three years.

Istanbul Aydın University Gastronomy and Culinary Arts Academy, affiliated to Faculty of Fine Arts, was founded in 2015. Gastronomy department has 180 students in three classes. There are 50 in first grade, 60 in the second grade and 70 students in the third grade. We ask the head of the department Prof. Dr. We Kamil Bostan, what the purpose of this section is:

"We want this department to meet the needs of the target market for chef cook, and also to realize a gastronomic change in the world. There is no food here cooked with traditional methods. We need more educated, more innovative people, Turkey needs it too. Culinary education in Turkey is based on master-apprentice relation, the apprentice is doing what he sees from the master. Hence, there is no chance for self-improvement, doing innovative things. We have not been able to introduce the Turkish cuisine, the world's most precious cuisine to the world."

The Academy is predominantly Turkish cuisine, but examples are also cooked from the world cuisine. Examples are cooked from Italian, French, Mexican, Indian, Chinese cuisine. According to Professor Bostan, Turkish cuisine is the number one in the world. He says that Turkish cuisine is very rich. "How many dishes can you offer from French or Italian cuisine? In Turkey every city has its own cuisine. Only the cuisine of Antep is richer than most world cuisines."

"Our training area is 640 square meters. This is a unique area, it has no precedent. Because this is a kitchen prepared by academicians. I mean, this kitchen was not designed by a kitchen expert. We have five active chiefs. Some of them teach in application courses and some in technical courses."

We ask the head of the department: "Do you cook at home?" I cook every kind of meals at home but I do not cook anything at school because of my respect to the chef there. But I can cook even better than my wife at home. I'm good at cooking all kinds of food."

When leaving the kitchen, second-year students are making the final preparations for the quiz they will have soon by saying, "When the students of other departments do a homework it is a project, but the homework we do is a feast."

YEŞİLÇAM'A TUTKUN BİR YAŞAM... A LIFE DEVOTED TO YEŞİLÇAM...

İstanbul Aydın Üniversitesi'nde kat görevlisi olarak çalışıyor Yusuf Kukurik. Tabii onu röportajımıza konu eden işi ve mesleği değil; Türk sinemasına olan tutkusu.

Yusuf Kukurik, a floor attendant at Istanbul Aydın University. Of course, it is not his job or profession that is the subject of my interview; it is his passion for Turkish cinema.

İsa Örten (İAHA)

Yusuf Kukurik'in çocukluğu Bulgaristan'da geçmiş. Sinemayla tanışıklığı da burada başlamış. Sinemayı çok iyi biliyor. Özellikle de Türk Sineması tarihini. Sinemayla ilgili yazdığı birkaç tane kitabı da var.

Ama kitaplarını bastırıyor. Sadece hobi olarak yazıyor. Bugüne kadar kimseyle konuşmamış sinemayla ilgili. Heyecanı cümlelerine yansıyor: "Benim iki çocuğum var, üçüncü çocuğum ise sinema."

"Sinema tutkum Bulgaristan'a gelen ilk Türk filmi İzzet Günay'ın 'Ağaçlar Ayakta Ölür'ü izlemekle başladı. O günden beri sinema benim her şeyim" diyor ve Türk Sinema tarihine hızlı bir giriş yapıyor ve bize "Osmanlı'nın sinemayla tanışması ilk kez 1896 yılında gerçekleşmiştir. Lumiere Kardeşler'in filmi. 29 Aralık 1895'te, Paris'teki ilk gösteriminden yaklaşık bir yıl sonra Beyoğlu'nda bir birahane de gösterilmesiyle Osmanlı toplumu sinemayla tanışıyor" diyerek kısa bir özet geçiyor.

Yusuf Abi, gününün büyük bölümünü, İstanbul Aydın Üniversitesi B Blok birinci katta geçiriyor. Eve gittiği zaman da en çok yapmaktan zevk aldığı şey, Türk filmi izlemek. Bu hobisinin dışında bir şeyler karalamayı da seviyor. Özellikle sinemayla ilgili yazmaya çalıştığından söz ediyor. Hatta sinemayla ilgili yazdığı birkaç tane 'kitabı' dahi var. Ancak yazdığı bu metinleri henüz yayınlamış değil. "Ben sadece hobi olarak yazıyorum" diyor Yusuf Kukurik. İlkokul mezunu olduğunun ve internet kullanmayı bilmediğinin altını çiziyor: "İnternet kullanmayı bilmediğimden gazetelerden topladığım sinema haberlerini de kesip biriktiriyorum sonra da onlardan yararlanarak bir kitap yazıyorum. Kemal Sunal ve Fatma Girik'in hayatını da böyle yazdım."

Yusuf Abi, evinin gazete kupürleri ve film afişleriyle dolu olduğunu söylüyor. Sinema tarihiyle ilgili bütün kitapları alıp okumaya çalıştığını da ekliyor. Attila Dorsay ve Alin Taşçıyan'ı sürekli takip ettiğinden söz ediyor. Onu en çok etkileyen filmi soruyoruz: "Beni en çok etkileyen film, Raj Kapoor'un 'Avare' filmi" diyor ve film hakkında tüm bildiklerini bir çırpıda anlatıyor: "Raj Kapoor'un hem yönetmenliğini yaptığı hem de başrolünde oynadığı 1951 yapımı Hint filmi. Raj Kapoor, bu filmle dünya çapında üne kavuştu." Sonra bizi sorumlu olduğu kata götürüp Avare filminin başrol oyuncusu Nargis'in dolap kapağına astığı afişleri gösteriyor.

Yusuf Kukurik, sinemalara geldiği dönemde çok büyük yankı uyandıran Halit Refiğ'in 'Gurbet Kuşları' filmini, Yeşilçam sineması içindeki en sevdiği filmlerden biri olarak nitelendiriyor. Yusuf Abi'nin en büyük hayali ve en büyük isteği bir gün İzzet Günay ile tanışmak... Ne diyelim? Umarım bir gün bu hayalini gerçekleştirir...

Yusuf Kukurik lived his childhood in Bulgaria. His first acquaintance with the cinema started here. He knows cinema very well. Especially the history of Turkish cinema. There are several books he wrote about cinema. But he does not let his book suppressed. He writes them only as a hobby. He has not talked to anyone about cinema until today. His excitement is reflected in his words. "I have two children, my third child is a cinema."

"My passion for cinema began with watching 'Trees Die on Foot' featuring İzzet Günay which was the first film that came to Bulgaria. Since that day, cinema is my everything," he says, making a quick, summary introduction to the history of Turkish cinema, saying "Ottomans got acquainted with cinema in 1896 for the first time. Lumiere Brothers' film was shown in a brewery in Beyoğlu about a year after its first show in Paris and Ottoman society meets cinema in this way."

Brother Yusuf Abi spends most of his day on the first floor of Istanbul Aydın University B Block. When he goes home, he enjoys watching Turkish movies the most. Besides this hobby he also likes to scribble. He says that he is trying to write especially about cinema. He has even written several "books" about cinema. However, these texts have not yet been published. "I'm just writing as a hobby," says Yusuf Kukurik. He notes that he is a primary school graduate and does not know how to use the internet: "I do not know how to use the internet, so I cut and save the movie news that I gathered from the newspapers, and then I write a book by using them. I wrote the life of Kemal Sunal and Fatma Girik in this way."

Yusuf Abi says his house is full of newspaper clippings and movie posters. "Is your wife not saying anything?", He laughs and says, "If my wife intervenes in my posters, I dismiss her but do not throw away my posters".

He also adds that he is trying to read and read all books about cinema history. Attila Dorsay and Alin Taşçıyan. "What impresses me the most is the movie," Raj Kapoor's "Avare", and tells all about what he knows about the film: "Raj Kapoor is both a director and a leading 1951 Indian film starring him. Raj Kapoor got a worldwide reputation with this film. "Then he takes us to the blame he is responsible for, and he shows us banners of Avare Filminin, Nargis's closet door."

Yusuf Kukurik describes Halit Refiğ's "Gurbet Birds" film as one of the most popular films in Yeşilçam cinema. Yusuf Abi's biggest dream and the greatest wish is to meet with İzzet Günay one day ... What should we say? I hope that one day this dream.

BEŞİKTAŞ'TA MÜTEVAZİ BİR DURUŞ...

ERTUĞRUL TEKKE CAMİİ

A MODEST STANCE IN BESIKTAS... ERTUGRUL LODGE MOSQUE

 Yrd. Doç.Dr. / Asst. Associate Professor. Fatma Sedes

Ertuğrul Tekke Cami-i Şerifi İstanbul'da Beşiktaş ilçesi Cihannüma Mahallesi'nde yer alıyor. Kuzey yönünde Tekke'nin diğer yapıları, doğu ve güney yönlerinde ise Yıldız Sarayı arazisine dek uzanan Mehmet Ali Bey Sokak ve Yıldız Caddesi ile sınırlanan bölgede ana yapı bulunuyor. İlk yapıldığında, cami - tevhidhane ve selamlıktan oluşmakta idi. Daha sonra yapıya harem ve misafirhane bölümleri de eklenmiş. Camiye 1905 yılından önce bir minare eklenmiş. Minare ana yapıdan bağımsızdır. Batı yönüne Raimondo d' Aronco tarafından türbe, kitaplık ve çeşme yapıları da ilave edilmiş.

Ertugrul Lodge Mosque is located in Cihannüma quarter of Besiktas district of Istanbul. The main building is located in the region which is limited by the other structures of the lodge in the north Direction and by Mehmet Ali Bey and Yıldız streets stretching up to the land of Yıldız Palace in the east and south directions. When it was first built, it consisted of mosque - tevhidhanexxx and men's room. After that, harem and guest room sections were built. A minaret was added to the mosque before 1905. Minaret is independent from the main structure. Towards west, Raimondo d' Aronco added tombs, library and fountain structures.

Tekke - cami özelliği taşıyan bu yapı, Şazeli Tarikatı'nın ileri gelen şeyhlerinden Şeyh Hamza Zafir Efendi adına, II. Abdülhamit tarafından, Osmanlılar'ın atası olan Ertuğrul Gazi'nin adını yaşatmak amacı ile 1887 yılında yaptırılmış. Aynı zamanda, II. Abdülhamid'in bu camiyi, Domaniç Bölgesi Türkmenleri'nin meydana getirdiği Ertuğrul Alayı'nın ibadetine tahsis etmesinden ötürü bu isimle anıldığı ileri sürülmektedir.

Mülkiyeti önceleri Vakıflar İdaresi'nde olmakla birlikte, kullanımları İstanbul Belediyesi'ne, daha sonra Milli Eğitim Bakanlığı'na devredilmiş. Cami-tevhidhane haricindeki bölümlere okul işlevi verilerek, bu yapılar 1957 yılına dek Şair Nedim İlkokulu olarak eğitim vermiştir. Halen, ana bina cami olarak kullanılmaktadır. Cami yakınındaki Şeyh Zafir Türbesi, kitaplık ve çeşmesi de sağlam durumdadır.

Yapı, yer aldığı eğimli araziden ötürü, istinat duvarı özelliği taşıyan çevre duvarları ile kuşatılmıştır. Ayrıca alan, güney doğrultusunda uzanan duvar ile iki kademeye bölünmüştür. Doğru yönündeki kademeye cami-tevhidhane ile selamlık, bunun batısına ise türbe, kütüphane ve çeşme yapıları yerleştirilmiştir.

Avluya giriş dört adet kapı ile sağlanmaktadır. En gösterişli olanı güneyde yer alır. Bu kapı Sultan ile görevlilerin kullandığı Hünkâr Dairesi ve Hünkâr Mahfiline geçilen kapının tam karşısında bulunmaktadır.

Kuzey yönünde selamlık bölümünün altına rastlayan mekan, yarı bodrum olarak kullanılmaktadır. Yapı, üç ana bölümden oluşmaktadır. Orta kısımda kare planlı Cami-Tevhidhane ve bunun üzerinde kadınlar mahfili; güney yönünde T planlı Hünkâr Dairesi, kuzey yönünde ise Hünkâr Dairesi'nin simetriği şeklinde selamlık yer almaktadır. Giriş sofaları ve merdivenleri ile her bölüm birbirinden bağımsız inşa edilmiştir. Yapıya ait bu mekanlar zemin katta birbirlerine koridor ve hollerle bağlanmıştır. Camideki kafeslerin, usta bir marangoz olan II. Abdülhamid tarafından yapıldığı söylenegelmıştır. Caminin kuzeybatı köşesine inşa edilmiş olan kâgir minare ile ahşap yapı bağlantısız durumdadır.

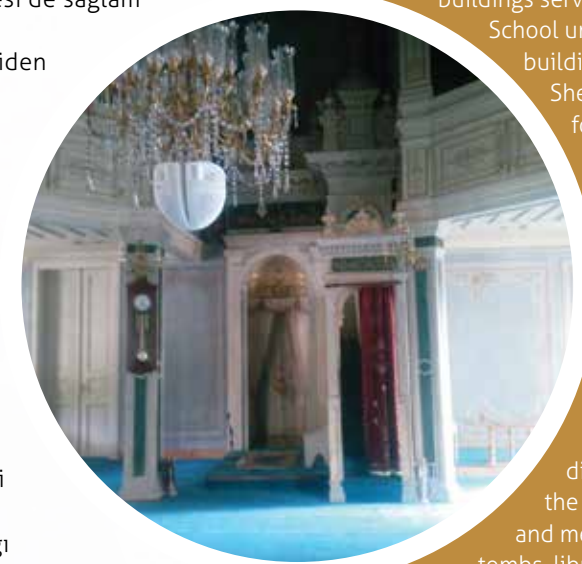
The construction of this structures which has a feature of dervish Lodge mosque was ordered by Sultan Abdulhamid II in the name of Shekh Hamza Zafir Efendi, one of the outstanding personalities of the Sazeli Sect in commemoration of Ertugrul Ghazi, the father of Ottomans in 1887. According to another view Abdulhamid II had ordered the construction of this mosque to allocate it for the worship of the Ertugrul Regiment, which was formed by the Turkmen of Domanic Region.

At the beginning its ownership belonged to the administration of Charity foundations but its usufruct was transferred to the Municipality of Istanbul and then to the Ministry of National Education. Those sections other than the mask Ministry where is structured as a school and these buildings served as Poet Nedim Primary School until 1957. Currently, the main building is used as a mosque.

Sheikh Zafir Tomb, library and fountain near the mosque are also in good condition. Because of the sloped land it occupies, the structure is encompassed by the surrounding walls which also serves as a retaining wall. In addition, the area is divided into two sections by a wall extending in the south direction. In the east direction, the mosque-tevhidhane xxx and men's room are placed while tombs, library and fountain structures are placed in the west direction.

The entrance to the courtyard is provided with four gates. The imposing one is located in the south. This gate is located directly opposite the gate used by the Sultan and his officers and through which access to Sultan's Chamber and Sultan's Gathering Place is provided.

The space under the men's room in the north direction is used as a semi-basement. The building consists of three main sections. In the middle, there is a square planned mosque-tevhidhanexxx and there is a women's gathering room above it while T-shaped Sultan's Chamber is in the south direction and there is the men's gathering room placed symmetrically to the Sultan's Chamber in the north. Entrance sofas and stairs and each section are constructed independently from each other. These

Taş ve ahşap üzerinde yükselen ahşap

Cami, iki katlı bir yapıdır. Moloz taş temeller üzerinde, ahşap karkas olarak inşaa edilmiştir. Moloz taş olan dış temel duvarları sıvanmıştır. Cepheler ahşap karkas üzeri ahşap kaplamadır.

Ahşap çatı, marsilya tipi kiremitlerle kaplanmıştır. Duvarlar ahşap karkastır. Duvarlarda bağdadi çıtalar üzerine kırıktı siva yapılmıştır. Kare kesitli ahşap sütunlar, mahfilleri ve kubbeyi taşımaktadır. Sekizgen planlı ana hacmin üstü ahşap konstrüksiyon, bağdadi çıta üzeri sıvalı, çatı altına yerleştirilen bir kubbe ile örtülmüştür. Zemin katta harim ve selamlık tavanları çitalı ahşap tavadır. Döşemeleri ise düz ahşap kaplamadır.

Cami bezemeleri

göz alıcıdır.

Ahşap kaplama

konstrüksiyon

üzerine gerilen

tuvallerin üstünde

geometrik

bezemeli tavanlar

ve klasik çitalı

ahşap döşeme

kaplaması

bulunmaktadır.

Hünkâr

mahfilindeki

odaların

tavanlarında

malakari ve varak

bezemeler, zeminde

de balıksırtı ve geometrik

desenli döşeme kaplamaları

bulunmaktadır.

Sonradan eklenen minarede tuğla

ve taş kullanılmıştır. Şerefe altı taş

konsolludur. Doğrudan kaideye oturan

sekizgen prizma biçimindeki gövdenin

yüzeyleri silmelerle çerçevelemiştir. Bu

silmeler sıva ile oluşturulmuştur.

Kalem işi süslemeler

Camide kalem işi tekniği ile uygulanmış

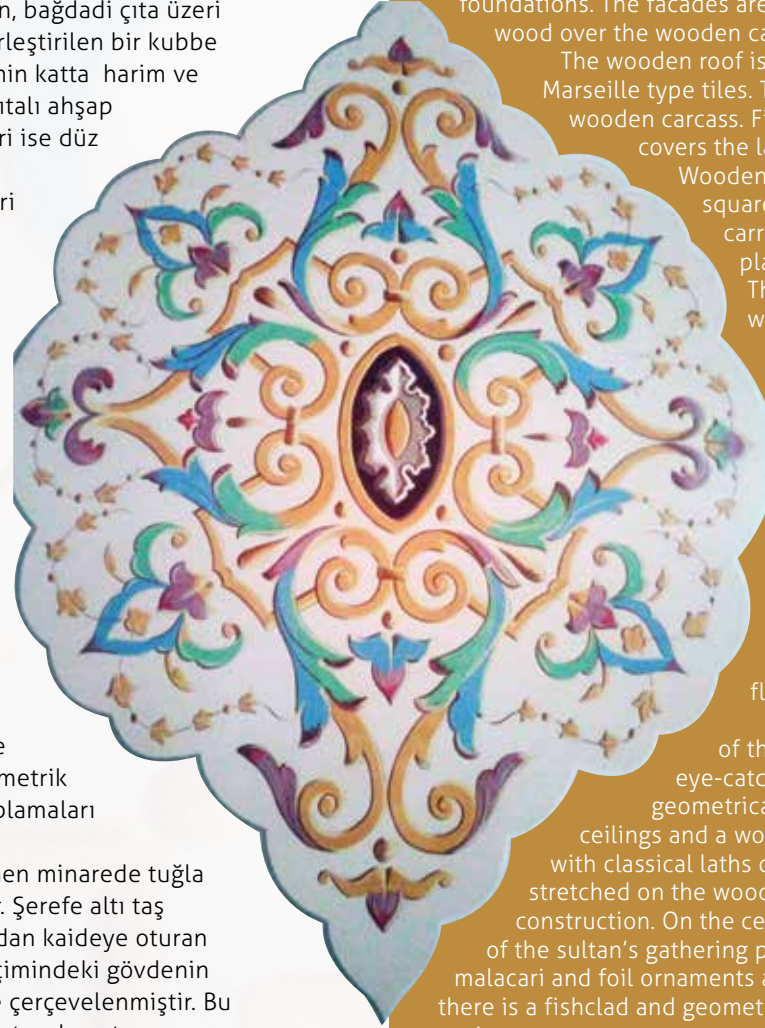
eklektik üslupta süslemeler görülmektedir.

Özellikle hünkâr dairesine ait olan mekânlardaki

duvar ve tavan süslemelerinin, Yıldız Sarayı'ndaki

bazı bezeme detaylarının görkemine ulaştığı

görülmektedir. Ayrıca, tavan göbekleri ve eteklerine

spaces belonging to the building are connected to each other on the ground floor with corridors and hallways. It is said that the cages in the mosque was made by Abdulhamid II who was a master carpenter. It is unconnected to the stone minaret and wooden structure built on the north-west corner of the mosque.

Wooden structure rising above stone and wood

The mosque is a two-storey building. It is built as a wooden carcass structure on rubble stone foundations. The facades are covered with wood over the wooden carcass.

The wooden roof is covered with Marseille type tiles. The walls are wooden carcass. Fibered plaster covers the laths on the walls.

Wooden columns with square cross-section carries the gathering places and dome.

The main volume with octagonal plan is covered with a wooden dome placed under the roof, plastered over the lath. On the ground floor, the ceilings of women's and men's gathering places are wooden ceilings with lath. The floor covering is flat wood.

The ornaments of the mosque are eye-catching. There are geometrically decorated

ceilings and a wooden floor covering with classical laths over the canvases stretched on the wooden covered construction. On the ceilings of the rooms of the sultan's gathering place there are malacari and foil ornaments and on the ground there is a fishclad and geometric patterned floor coverings..

Brick and stone were used in the minaret that was added later. Underside of the minaret balcony is equipped with stone console. The surfaces of the octagonal prism-shaped body directly sitting on the base are framed by fillets. These fillets were made with plaster.

Pen ornaments

In the mosque there are ornaments in the eclectic

altın varaklanmış kartonpiyerler yerleştirilmiştir. Kubbedeki sıvalı yüzeyler malakari tarzda alçı göbek ve profillerle sekiz dilime ayrılmış, üzerleri ise Barok üslupta çiçek motifli panolarla bezenmiştir.

Cami 1960'lı yılların sonunda çökme tehlikesiyle karşı karşıya kalmıştır.

Restorasyon çalışmalarına 2008

yılında, Vakıflar 1. Bölge

Müdürlüğü uzmanları

denetiminde dönemsel

araştırmalar ve onarıma

ihtiyaç gösteren bölümlerin

saptanması yapılarak

başlanmıştır. İnce, kaba

raspa ve sökülme sonrası

yapıda saptanan özgün

bölümler ve izlerle

karşılaştırma yapmak üzere

eş zamanlı arşiv çalışmaları

yine uzmanlarca yapılmıştır.

Çatıdaki gizli derelerin düzenli

olarak temizlenmemesi, kiremit

ve çinkoların yenilenmemesi

nedeniyle çatı, duvar karkası ve diğer

ahşap yapı elemanlarının büyük

bir kısmı çürümüş olduğu tespit

edilmiştir. Çatı, ana strüktür ve

konstrüksiyon restore edilmiş,

kalemişi ve malakari bezeme

unsurları özgün durumlarına uygun

biçimde onarılmıştır. Bu ilginç ve

sanat şaheseri olan külliyyeyi, bir fırsat

yaratıp ziyaret etmenizi öneririm.

KAYNAKLAR:

- Afife Batur, (1968), Yıldız Serencebey de Şeyh Zâfir Türbe, Kitaplık ve Çeşmesi, Anadolu Sanatı Araştırmaları, s.1,
- Hasan Rıza Ergezen,(1974), Beşiktaş Ertuğrul Tekke Camii, Rölöve ve Restorasyon, Yıl:1,Cilt:1,s.1,Vakıflar Genel Müdürlüğü Yayını, Ankara,
- H.Göktürk-H.E.Eraktan, Ertuğrul Cami ve Tekkesi, İSTA, S.10, s İstanbul Üniversitesi Nadir Eser Kütüphanesi Fotoğraf Arşivi Kültür ve Tabiat Varlıklarını Koruma Bölge Müdürlüğü Arşivi M.Baha Tanman, (1994),
- Ertuğrul Tekkesi, Dünden Bugüne İstanbul Ansiklopedisi, C.3, Kültür Bakanlığı Tarih Vakfı Yayınları, İstanbul,
- Oktay Aslanapa, (1986), Osmanlı Mimarisi, İnkılâp Kitabevi, İstanbul.
- Tahsin Öz,(1997),İstanbul Camileri, C.I-II, Türk Tarih Kurumu, Ankara Vakıflar Genel Müdürlüğü İstanbul I.Bölge Müdürlüğü Arşivi
- Utku Yücel, Serap Koçak, Ertuğrul Tekke Camii ve2008-2010 Restorasyon Çalışmaları, Vakıf Restorasyon s:1,2010
- Sözlü tarih: Prof. Dr. Selami Gözenç , İstanbul Aydın Üniversitesi ABMYO Müdür Yardımcısı, Turizm Rehberliği Program Başkanı

style made by applying pencil work technique. In particular, the walls and ceiling ornamentations in the rooms belonging to the sultan's chamber seem to have reached the splendor of some of the decoration details in the Yıldız Palace. In addition, plaster boards with golden foil are placed on ceiling roses and skirts Plaster surfaces on the dome are divided into eight slices by malacari style plaster roses and profiles, and decorated with Baroc style panels with flower motifs.

At the end of the 1960s, the mosque was in danger of collapse. Restoration works began in 2008, under the control of the experts of the 1st Regional Directorate of Charity Foundations by the identification of the sections in need of repair and periodic surveys and inspections were made. Simultaneously archival studies were carried out by specialists to make comparisons with the original sections and traces found in the building after fine, rough scraping and dismantling. It was determined that a great part of the roof, wall frame and other wooden construction elements were rotten as a result of the failure to clean regularly the gutters on the roof, and renewal of tiles and zinc. Roof, the main structure and construction has been restored, embroidery and malacari ornamentation elements were appropriately repaired. I suggest you to create an opportunity to visit this social-religious complex which is an interesting masterpiece of art.

BIBLIOGRAPHY:

- Afife Batur, (1968), Yıldız Serencebey de Şeyh Zâfir Turbe, Kitaplık ve Cesmesi, Anadolu Sanatı Araştırmaları, page 1,
- Hasan Rıza Ergezen,(1974), Besiktas Ertugrul Tekke Camii, Rolove ve Restorasyon, Yıl:1,Cilt:1,s.1,Vakıflar Genel Mudurlugu Yayini, Ankara,
- H.Gokturk-H.E.Eraktan, Ertugrul Cami ve Tekkesi, İSTA, Page.10, İstanbul University Nadir Eser Library Photograph Archive Archeive of Regional Directorate of Protection of Cultural and Natural Assets, M.Baha Tanman, (1994),
- Ertugrul Tekkesi, Dünden Bugüne İstanbul Ansiklopedisi, C.3, Ministry of Culture, Foundation of History Publications, İstanbul, Oktay Aslanapa,(1986), Osmanli Mimarisi, İnkılap Publications, İstanbul
- Tahsin Oz,(1997), İstanbul Camileri, C.I-II, Turkish History Institution, Ankara General Directorate of Foundations, Archeive of 1st Regional Directorate of İstanbul
- Utku YUCEL,Serap KOCAK, Ertugrul Tekke Camii ve2008-2010 Restorasyon Çalışmaları, Vakıf Restorasyon page:1,2010
- Sozlü tarih:Prof. Dr. Selami GOZENÇ , İstanbul Aydın Üniversitesi ABMYO Mudur Yardımcısı,Turizm Rehberliği Program Başkanı

ÖDEVLER KONUŞUYOR

HOMEWORKS ARE SPEAKING

Kayihan Güven, fotoğraf derslerinde öğrencilerin hayata tanıklık etmelerini ister.
Gelen fotoğraflar sanki Türkiye'nin küçük bir özetidir.

Kayihan Guven wants students to witness life in photography lessons.
The photographs given by them are a small summary of Turkey.

Kübra Şüheda Çiçek

Martısız bir İstanbul'u düşünen var mıdır?
Is there anyone thinking about Istanbul without seagulls?

Meltem Başaran

Damla Harman

Kapalıçarşı'nın gramofoncusu dillere destandır.
The gramophone players of the
Grand Bazaar is proverbial.

Türkiye'de her pazarın kendine özgü bir alış-veriş
ruhu vardır; burası Giresun.
Every market in Turkey has its own unique
shopping mood; This is Giresun.

Nurgül Sedefoğlu

Koca İstanbul'da ne çok insan birbirini bekler,
çoğu zaman bir çiçekle...

Many people in this great city of Istanbul are waiting
for each other, often with a flower ...

Yeşim Özcelik

Tahtakale'deki Şark Han, Uzak Doğu'dan tonlarca hediyelik eşyayı ziyaretçilerine sunar.
Sahkhan trade center in Tahtakale offers tons of souvenirs from the Far East.

Sultan Bengisu Batır

Her mahallenin kedisi farklı bir karakterle karşımıza çıkacaktır. ziyaretçilerine sunar.
The cat of each neighborhood will face us with a different character.

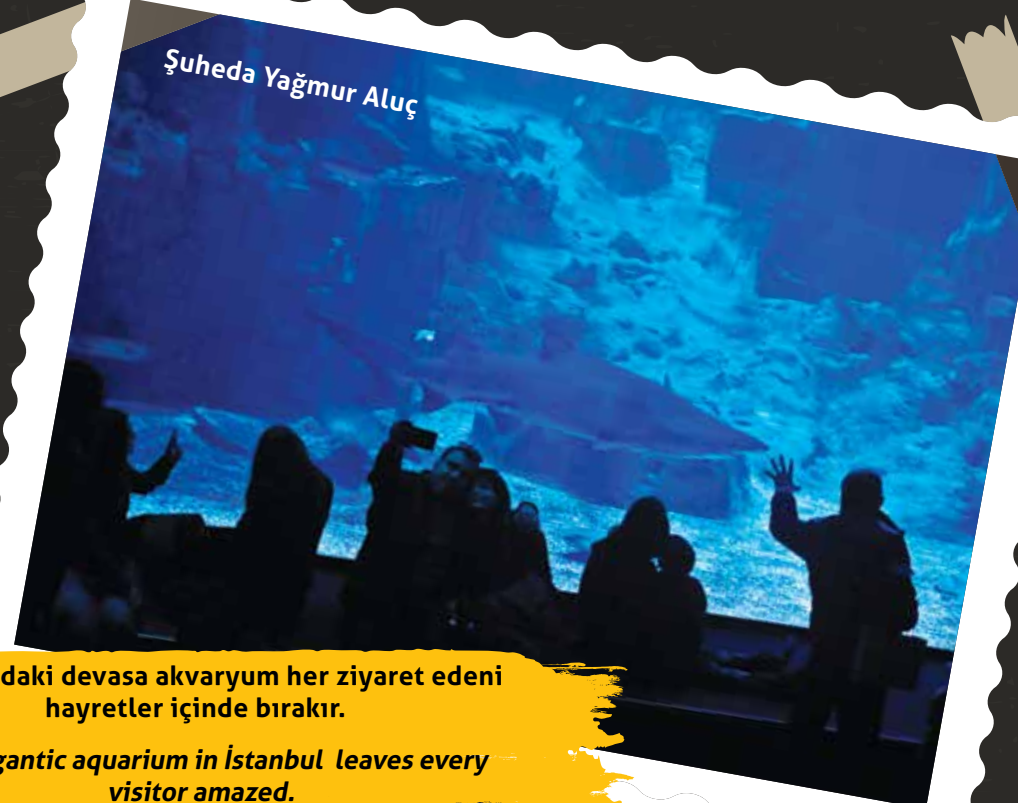
Balat'a neden gidiyor İstanbullular?
Tabii fotoğraf çekmek için.
Why do people of Istanbul go to Balat?
Of course to take pictures

Can Saran

Sokak lezzetleri hayatımızın vazgeçilmezleri arasındadır, işte "Gel beni ye!" diye çağıran lokmalar.
Street tastes are among the indispensable parts of our lives; they, so to speak, call us to eat themselves.

Şuheda Yağmur Aluç

İstanbul'daki devasa akvaryum her ziyaret edeni hayretler içinde bırakır.
The gigantic aquarium in Istanbul leaves every visitor amazed.

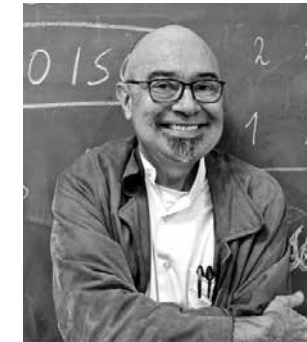
Yunus Deniz

NARMANLI YURDU KEDİSİ

CAT OF THE NARMANLI STUDENT HOSTEL

 Kayhan Güven

Fotoğrafı Narmanlı Yurdu'nda yaklaşık üç yıl önce çektim. Narmanlı, şimdilerde yeni bir çehreye kavuşacak. Kocaman avlusunda bir zamanlar büyük bir kediler imparatorluğu yaşardı. İlkbaharda eski binaların cepheleri mor salkımlarla kaplanırdı. Yurdun önemi, burada Ahmet Hamdi Tanpınar'ın, Aliye Berger'in yaşamış olmalarıydı. Sabahattin Eyüboğlu, Bedri Rahmi Eyüboğlu buralardan geçmişlerdi. Türkiye'nin en uzun süreli gündelik gazetesi Jamanak gazetesi burada yayımlanırdı.

John Berger diyor ki, "Bir fotoğrafın hakiki içeriği görünmezdir."

Neden çektim bu fotoğrafı?: "Fotoğraflar belirli durumda hayata geçirilen insansal bir seçimin tanığıdır. Fotoğrafçının tanık olduğu belirli bir hadiseyi ya da gözüne çarpan belirli bir nesneyi kaydedilmeye değer bulduğuna ilişkin kararının bir sonucudur fotoğraf."

Narmanlı Yurdu birçok kez gittiğim, içinde bir kafenin yer aldığı bir mekândı. Her oturuşumda Selim İleri'nin "Yağmur Akşamları" kitabının içindeki Tanpınar'ın hayatını didikleyen "Şark ve Garp, Ne Şark Ne Garp" öyküsü imgelemimde dolaşır dururdu. "Hiçbir şey hakiki değilmiş Beyoğlu'nda. Burada bulunan her şeyin daha iyisi, güzeli, daha yenisi, daha özgünü dışarıda, tabii Avrupa'da. Beyoğlu üçüncü sınıf, beşinci sınıf bir on dokuzuncu asır Avrupası. Tepeden tırnağa taklit."

Ne diyor John Berger: "Fotoğraf görülmüş olanı kaydederken, daima ve doğası gereği görünmeyene de işaret eder. Sürekliliği olan bir bütünün içinden aldığı bir ânı yalıtır, korumaya alır ve sunar."

Mor salkımlar ve kedi sonuçta hafızamı ateşlemişlerdi...

I photographed the picture in Narmanlı Hostel about three years ago. Narmanlı will have a new face. nowadays. Once upon a time a big empire of cats used to live in its backyard. In the spring, the façades of old buildings were covered with purple clusters. The prominence of the Hostel was that Ahmet Hamdi Tanpınar and Aliye Berger had lived here. Sabahattin Eyuboglu and Bedri Rahmi Eyuboglu had passed from here. The longest published daily newspaper in Turkey, Jamanak, was published here.

John Berger says, "The true content of a photo is invisible."

Why did I take this photo: "Photographs are a witness to a human selection that is passed on to life in a definite situation. A photograph is the result of a decision by the photographer that it is worthy to record a particular incident or a particular object that strikes the eye."

Narmanlı Hostel was a place where I went to many times, inside of which a cafe was located. In every sitting, Selim İleri's story of "East and West, neither East nor West" in his book "Rain Evenings" that delves into the life of Tanpınar used to move about in my imagination. "Nothing was true in Beyoğlu. Whatever you find here, you find a better, more beautiful and authentic versiyon of of the same thing abroad and of course in Europe. Beyoğlu reflects third-class, fifth-class nineteenth century Europe. It is an imitation from the top to the bottom".

What does John Berger say: "When the photograph records what has been seen, it always points out to the visible, as a matter of its nature. It isolates, protects and presents a moment taken out of a whole that has a continuity".

Purple clusters and cats have eventually triggered my memory...

DOSTLUĞA DAİR

ABOUT FRIENDSHIP

 Murat Birol

Dostluk, insanın yaşama amacını önemli kılan, özellikle kötü zamanlarda varlığıyla gücünü gösterip insanı ferahlatan, kolay kolay elde edilmeyen, temeli sevgi, saygı ve sadakate dayalı bir kavramdır. Kimi zaman ortak bir gözyaşına, kimi zaman mutluluğa karışan, her insanın olmazsa olmazı olabilecek bir edindir aslında dostluk.

Son zamanlarda, çevremize baktığımız zaman özel ilişkilerimizde dahi paylaşımın nadir görüldüğünü, belirli çıkarlar üzerine kurulu "dostlukların" çoğunlukta olduğunu rahatlıkla gözlemleyebiliriz. Ayrıca, dostluk sadece iki kişinin sabah birlikte kahve içmesi, daha sonra alışveriş yapmaları ve akşam olunca beraber konsere, sinemaya ya da maça gitmeleriyle sınırlı değildir. Dostlukta, her an kapısını çalabileceğin, arayıp bir konu hakkında danışabileceğin, sevincini veya sıkıntını paylaşabileceğin bir süreklilik söz konusudur. Sıklımadan dinleyebilen, gerektiğinde çözüm yolları arayan ama ne olursa olsun daima mutlu olmanı isteyendir dostluğun altında yatan düşünce. Günümüzdeki dostluk anlayışı ise, tüm bunlardan uzaklaşmış, ortaklaşacılıktan çok bireyselliğe

Friendship is a concept based on love, respect and loyalty that gives a purpose to man's life, relieves man by showing its strength in bad times and is not easy to attain. When we have a look at our environment we may easily observe that sharing between human beings has become rare and even our private relationships and the society is dominated by friendships established on definite interests. Furthermore friendship is not only drinking coffee with one's friends in the morning and then going shopping with him and then going to a concert, cinema or football match with him. Friendship is rather a permanent process during which an individual may knock the door of his friend, call him by phone and consulting him about any issue and share his joys or troubles with his friend. The underlying idea of friendship is to find an individual who can listen to you without getting bored, searches possibilities of solution if possible and wants you to be happy at any rate. However today's understanding of friendship has moved away from all these values and turned into individuality rather than solidarity. For example we have a friend who is a doctor with whom we had shared various life Experiences during the times when we were studying at the same school but we are now calling him only when we are sick; Whereas true friendship is refreshed throughout

dönüşmüş bir kavram olarak karşımıza çıkmaktadır. Örneğin, birlikte okuduğumuz zamanlarda bir şeyler paylaştığımız bir doktor arkadaşımızı, ileride sadece hasta olduğumuzda aramız gibi... Oysaki dostluk, hayat devam ettiği sürece tazelenen, olayların birlikte yaşanmasını, paylaşılmasını gerektirir. Dostlukta 'karşılık' önemli bir faktördür. Açıklamak gerekirse; devamlı senin aradığın, hep senin anlatıcı olduğun, kısacası 'sen'in merkezde olduğun bir ilişkiden ibaret değildir dostluk. Bu durum, bireysellikten öteye geçmediği gibi, bu tür karşılıksız ilgi ve sevgi insanı belirli bir zaman sonra usandırabilir. Senin aradığın kadar karşı tarafın da araması önem taşımaktadır ki dostluk ilişkisi dengeli bir şekilde yürüsün. Yoksa bir yere kadar. Bu yüzden, dostluk ilişkilerinde vefa-hakikât oldukça önemlidir. Bir o kadar karşılık beklemeden içinden gelerek hareket etmektir. İşte bu yüzden karşılıksız olması, içten gelmesi önemlidir. Sırayla da değildir, parayla da değildir anlayacağınız. Karşılık burada farklı bir boyut kazanır işte. İllaki bir karşılığın karşı taraftan beklenmeyeceğini bilerek hareket etmek burada kastettiğimiz şey aslında. Doğal hareket etmek. Tıpkı eve meyve suyu almak gibi, bir gün bir pastaneden simit alıp yoksul birine yardım etmek gibi; karşılık beklememek... Sonuç olarak, alabildiğine genişleyen ve çeşitli sevgileri karıştırmaksızın içinde barındıran, bölümlendiren muhteşem yaratı ve tasarı insan kalbinin bir bölümünü de dostlar, dostluk ilişkileri oluşturur. Onu bunu açma açma, sündüre genişlete asıl kavramları açmadığımızın farkındayım, farkında olalım da lütfen bundan sonra. Dostluğun açılımında; Dayanışma, ortaklık, sadakat, tevazu, lütfekârlık, uyum ve karşılık mevcuttur. Tüm bunlar bir araya geldiğinde dostluğun varlığından söz edilebilir. Kalp mi... O zaten muazzam, mükemmel ve muhteşem bir şaheser... Nereye, ne yönde hareket edeceğini gayet iyi bilen...

one's life and requires common life experiences and sharing those experiences. Reciprocity is an important factor in friendship, more clearly friendship is not a relationship where only you call your friends and are always the narrator party, shortly, where you are at the center of the relationship. this is something that doesn't go beyond individuality and one may be fed up with it as a result of this kind of unreciprocated love and interest. Your friend must call you as much as you call him so that the friendship relationship maybe maintained in a balanced manner. Otherwise friendship may continue only until a different point. Therefore, in friendship relations, fidelity and truth are very important. Friendship is to act from the heart without waiting for a return. That is why it is important to be sincere reciprocity. Friendship is shown in turn, nor in return for money. It's a different dimension here. The concept of return gains a different dimension here. What we really mean here is acting by knowing that you can not expect a return from the other side. Acting naturally. Just like taking fruit juice to the home or taking a pretzel from a pastry one day and giving it to a poor one; As a result, part of the magnificent creation and design, i.e. human heart which continuously expand and embraces and departmentalizes various forms of love without mixing them with each other is made of friends and friendship relationships. I am aware that we haven't dealt with the real issues by touching on this and that. Let's be aware from now on: Solidarity, Partnership, Loyalty, Modesty, Condencension, Concord and Response are the concepts inherent in the meaning of friendship... Only when these values come together we may talk about the existence of friendship. Heart?... It is already a enormous, perfect and magnificent structure... which knows very well where and in which direction it will proceed...

KENDİNİ GERÇEKLEŞTİRME ZAMANI

IT IS TIME TO REALIZE YOURSELF

Kendini gerçekleştirmiş kişi ruhunun ve bedeninin kendine sunduğu tüm imkanları en etkin ve yaratıcı şekilde kullanarak hem ruhsal doyuma ulaşır, hem de çevresindeki insanlara ve dünyaya pozitif katkılarda bulunur.

The self-realizing person uses all the possibilities of his/her soul and body in the most effective and creative way, achieving spiritual fulfillment, and positively contributing to the people around him and to the world.

 Yrd. Doç.Dr. / Asst. Associate Professor. Güliz Kolburan

Organizmayı dinamik bir sistem olarak kabul eden Carl Rogers'a göre, kişiliği motive eden en önemli güç, kendini gerçekleştirme güdüsüdür. Kendini

According to Carl Rogers, who regards organism as a dynamic system, the most important force motivating personality is the instinct of self-realization. This desire for self-realization is specific to human being and natural, but can be supported or prevented through experiences and

gerçekleştirmeye yönelik bu istek insana özgüdür, doğuştandır, ancak yaşantılar ve öğrenme yoluyla desteklenebilir veya engellenebilir. Birey, geliştirici ve geriletici davranış yollarını ayırt etmedikçe kendini gerçekleştiremez. İçten sevgi ve geliştirici kontrol ile nitelenen demokratik anne-baba tutumunun kendini gerçekleştirmeyi olumlu, sıkı disiplin ve şartlı sevgi ile nitelenen otoriter anne-baba tutumunun olumsuz yönde etkilediğini gösteren çok sayıda çalışma vardır. Rogers, kendini gerçekleştiren kimseye, 'kapasitesini tam olarak kullanan' kimse demektedir. Çevresel şartlar ve ortam elverişli olduğu zaman birey kendini gerçekleştirebilecek, ilerleyebilecek ve kendini aşabilecektir. İnsanların kendilerini kabul ederek yaşayabilmeleri, kendisi olarak algıladıkları kişi (benlik) ile, olmak istedikleri kişi (ideal benlik) arasındaki farklar azaldıkça gerçek benliği ile uyum içinde yaşayabilir. Rogers sevgi destek ve onay ihtiyaçlarının uyum bozucu şekilde ortaya çıkmasını zayıf benlik algısına bağlar. Ancak koşulsuz saygı gördüğümüzde, özdeğerimizi ve ideal benliğimizi oluşturabilmek için gereken yeteneğin varlığını keşfederiz. Kendini gerçekleştirmenin ön koşulu koşulsuz saygıdır. Rogers'a göre kendini gerçekleştirme sosyal evrimin son noktası, psikoterapinin en son amacıdır.

İhtiyaçlar Hiyerarşisi
Piramiti ile insan ihtiyaçlarını şematize eden Abraham Maslow'a göre kendini gerçekleştiren insan psikolojik sağlığı yerinde insandır. Ancak çok az sayıda insan, kendini

gerçekleştirmeye ilişkin özelliklerin tümünü kişiliğinde toplamaktadır. Ona göre kendini gerçekleştirme bir durum değil, bir süreçtir.

Piramit, aşağıdan yukarıya doğru hareket eder ve ancak alt düzeydeki ihtiyaçlar karşılandığında, bir üst basamaktaki ihtiyaçlar ortaya çıkar. Yani kişinin kendini gerçekleştirmek için güdülenebilmesi, daha alt basamaklarda yer alan fizyolojik, güvenlik, ait olma ve saygınlık sağlama ile ilgili temel gereksinimlerini yeterince sağlamasına bağlıdır.

Piramidin tabanında kişinin 'yemek, içmek ve uyumak' gibi fizyolojik ihtiyaçları, ikinci aşama kişinin kendini güvende hissettiği bir ortam, bir ev, bir yaşam bölgesine dair 'güvenlik' ihtiyacı ortaya çıkar. İlk iki basamak hayatta kalmaya dair temel ihtiyaçlardır. Üçüncü basamak 'sevgi ve ait olma' ihtiyacıdır ve temel ihtiyaçlardan biridir. Varoluşsal

learning. The individual can not realize himself unless he distinguishes between developmental and regressive forms of behavior. There are numerous studies showing that the democratic parental attitude, characterized by sincere love and developmental control, affects self-realization positively while the authoritarian parental attitude, which is characterized by tight discipline and conditional love affects it negatively. Rogers calls self-realizing individuals "an individual who uses his/her capacity fully". When environmental conditions and environment are suitable, the individual will be able to realize himself/herself, move forward and surpass his/her own self. People can live in harmony with their true selves as the differences between the person(actual self) they perceive to be themselves and the person they want to be (ideal self) decreases. Rogers explains the disconcerting emergence of the need for love, support and confirmation by weak self-awareness. But when we enjoy unconditional respect, we discover the value of our essence and the ability necessary to create our ideal self. Unconditional respect is the precondition of self-realization. According to Rogers, self-realization is the last point of social evolution and the final purpose of psychotherapy.

According to Abraham Maslow, who schematizes human needs with the Pyramid of Human Needs, a human being who realizes himself is the one whose psychological well-being is in place. However very few

people can have all of the characteristics necessary for self-realization. According to him, self-realization is not a situation but a process.

The pyramid moves from top to the bottom and only when the needs of the lower level are met, a higher level of needs arises. In other words, the ability to be motivated to achieve one's self depends on providing the basic needs at lower levels such as physiological needs, safety, sense of belonging and respectability sufficiently.

At the base of the pyramid, the physiological needs of an individual such as 'eating, drinking and sleeping' arises while the need for an environment where the person may feel safe, a home, and a living area arises at the second stage. The first two steps are the basic necessities of survival. The third stage is the need for love and belonging and is one of the

İhtiyaçlar tüm bu ihtiyaçlar giderildiğinde ortaya çıkar. Pek çok kişinin bu basamaktan yukarıya çıkamadığı bir gerçektir. Üst düzey, varoluşsal ihtiyaçlar sadece insana özgü, diğerlerine göre daha soyut ve daha az zorunludur. Bu tür ihtiyaçlar patojenik bir çevre tarafından kolayca bloke edilebilirler. 'Saygınlık', 'tanınma', 'başarılı olma', 'takdir edilme' gibi değerleri içeren varoluşsal ihtiyaçlar birey olma ve kendine saygı ile filizlenir. Piramidin en son ve çok az kişinin ulaşabildiği en son basamağı ise 'kendini gerçekleştirme' basamağıdır. Kendini gerçekleştirmiş kişi ruhunun ve bedeninin kendine sunduğu tüm imkanları en etkin ve yaratıcı şekilde kullanarak hem ruhsal doyuma ulaşır, hem de çevresindeki insanlara ve dünyaya pozitif katkılarda bulunur.

İçerik olarak benzer kavramları tanımladıkları halde; Rogers 'Potansiyelini Tam Kullanan Birey' ifadesini kullanırken, Maslow 'Kendini Gerçekleştiren Birey' ifadesini kullanmıştır.

Bir başka kuramcı Eric Fromm, kendini gerçekleştirme kavramını 'Kendini Aşmak' olarak adlandırır, üretken yönelmenin üç boyutunu çalışma, sevgi ve akıl olarak niteler. Bu kişiler diğer insanları güç kullanarak değil, sevgi akıl ve model olma yoluyla etkilemeye çalışırlar. Burada sözü edilen sevgi; ilgi, sorumluluk, saygı ve bilgi ile karakterizedir. Ona göre insan, karakter ve kültürel bütünlüğüyle doğrudan, toplumsal çevrenin ürünüdür.

Kendini gerçekleştirme insanın doğasında olan bir güdüdür. Ancak bu bakış açısını sosyal ve ekonomik gerçeklikten soyutlamak, insanın tüm gerçekleştirme gücünü, insan iradesine odaklamak ne kadar gerçekçidir? İnsanın kendini gerçekleştirme süreci, belirli bir üretim gücü olarak üretim süreci içinde yerini aldığı anda, yetenekler üretime dönüştürüldüğünde, insanın insanı sömürmesiyle ilgili yabancılaşmalardan kurtulduğunda, özgür ve yaratıcı nitelikleriyle fizyolojik ve psikolojik gereksinmelerini aştığında, kısacası kişisel ve toplumsal bütünlüğe ulaştığı zaman başlar.

Ekonomik ve sosyal gelişmişlik, aydınlanma bilinciyle beslendiğinde, kişilerin önlerinde yer alan her alandaki seçim olanakları çoğaldığında, insanları kendilerini gerçekleştirmeye yönelten yollar, olanaklar açıldığında, kısacası ülkelerin ve toplumların kendilerini gerçekleştirebilme koşulları sağlandığında bireysel boyutta kendini gerçekleştirme düzeyinin alt yapıları belirlenmiş olur. Günümüzde kendini gerçekleştirme toplumsal ve ekonomik bağlarından bağımsız düşünüldüğünde, salt bireysel irade ile yorumlandığında bir yanı ile eksik kalacaktır. Bu anlamda toplumların 'kendini gerçekleştirme' yolunda bireyleri bünyesinde çoğaltmak istedikleri oranda, bireye ve birey olmaya ilişkin ihtiyaçlara yatırım yapmaları vazgeçilmez gözükmektedir.

basic needs. Existential needs arise when all these needs are met. It is a fact that many people can not go up this stage. High-level, existential needs are specific to human beings, more abstract and less demanding than others. Such needs can easily be blocked by a pathogenic environment. Existential needs that include values such as "respectability, recognition, success, appreciation" sprout with individuality and self-esteem. The last stage of the pyramid to which only very few people can reach is the "self-realization" stage. The self-realizing person uses all the possibilities of the soul and body in the most effective and creative way, achieving spiritual fulfillment, and positively contributing to the people around him and the world.

Although describing similar concepts in terms of content, while Rogers used the phrase "Individual Who Uses His Potential Fully", Maslow used the phrase "Self-realizing Individual".

Another theoretician, Eric Fromm, defines the concept of self-realization as "Transcending One's Self" describing the three dimensions of productive orientation as work, love, and reason. These people try to influence other people not by using force but by way of love, reason and being a model. The love mentioned here is characterized by interest, responsibility, respect and knowledge. According to him, man is the direct product of social environment with his character and cultural integrity.

Self-realization is a motive that is inherent in man. But how realistic is it to abstract this perspective from the social and economic reality and to account for man's total self-realization power by reference to human will? The process of self-realization begins when human beings become involved in the process of production as a specific productive force, when talents are transformed into production, when human beings are freed from alienations related to exploitation and when they exceed the limits of their physiological and psychological necessities, in short, when they attain personal and social integrity.

When economic and social development is nourished with the consciousness of enlightenment, the possibilities of selection in front of the people increase in every area, ways are opened and means are provided for people to realize themselves, in short, the conditions for countries and societies to fulfill themselves are provided, the infrastructures of the level of self-realization at the individual dimension are determined. Today, when self-realization is thought of independently from its social and economic contexts and interpreted only in terms of individual will it will be incomplete to a certain extent. In this sense it is indispensable for societies to invest in individuals and their needs related to being an individual to the extent that they want to multiply the number of self-realizing individuals.

Kendini gerçekleştiren bireyler

- ✓ Nesnel bir gerçeklik algısına sahiptirler.
- ✓ Yaşadıkları her koşulu algılayabilirler.
- ✓ Kendi yeterlilik ve yetersizliklerinin bilincindedirler.
- ✓ Düşünce ve davranışlarında bağımsızdırlar.
- ✓ Yetenekleriyle çevreye katkıda bulunurlar.
- ✓ Kendilerini ve doğayı, insanın biyolojik doğasıyla ilgili özelliklerini kabul ederler.
- ✓ Davranışları içten, saydam, sade ve doğaldır.
- ✓ Davranışları amaca yöneliktir.
- ✓ Kendilerini insanlığın bir parçası kabul ederler.
- ✓ Takdir edebilirler.
- ✓ Demokratik anlayışa sahiptirler.
- ✓ Dostlukları; içten, derin ve saydamdır.
- ✓ Yaratıcı ve üretkendirler.
- ✓ Aşırı toplumsal kalıplaşmalara dirençlidirler.
- ✓ Özel yaşantılarının ve yalnız kalabilme gereksinmesinin farkındadırlar.
- ✓ Komformist yaşam biçimine dirençlidirler.
- ✓ Kendilerine olduğu kadar başka insanlara da saygıları vardır.
- ✓ Dostane bir mizah anlayışına sahiptirler.

Self-realizing individuals

- ✓ They have an objective perception of reality.
- ✓ They can perceive every condition that they experience.
- ✓ They are aware of their competences and inadequacies.
- ✓ They are independent in their thoughts and behaviors.
- ✓ They contribute to the environment with their abilities.
- ✓ They accept themselves and the nature as they are and acknowledge the characteristics of an individual determined by his/her biological nature.
- ✓ Their behavior is sincere, transparent, simple and natural.
- ✓ Their behavior is aimed at a purpose.
- ✓ They regard themselves as a part of mankind.
- ✓ They can appreciate it.
- ✓ They have a democratic understanding.
- ✓ Their friendship is sincere, deep, and transparent.
- ✓ They are creative and productive.
- ✓ They are resistant against extreme social stereotyping.
- ✓ They are aware of their private lives and the need to be alone.
- ✓ They are resistant against the conformist way of life.
- ✓ They respect other people as much as they respect themselves.
- ✓ They have a friendly sense of humor.

AYLA

Ayla, Kore Savaşı'nda yaşanan dramatik bir hikayeyi beyazperdeye taşıyor. 1950 yılında Kore savaşında yer alan Süleyman Astsubay savaş meydanında küçük bir kız bulur. 5 yaşındaki Koreli kızı yanına alır ve ona 'Ayla' ismini verir. Birliğin neşesi haline gelen Ayla ile astsubay kısa sürede baba-kız gibi olurlar. Ancak 15 ay sonunda birliğin Türkiye'ye geri dönme kararı çıkar. Ayla'yı bırakıp dönmek istemeyen Süleyman Astsubay her yolu denese de Kore kanunlarını aşamaz. Küçük kızı geride bırakmak zorunda kalan Süleyman ve yetimlere uygulanan sisteme dahil olarak yetimhaneye verilecek olan Ayla son vedalarında tekrar bir araya gelmeye söz verirler.

Ayla, takes a dramatic story from the Korean War on silver screen. During the Korean War, in 1950, Sergeant Süleyman finds a girl in the battlefield. He takes the Korean girl that he found and call her "Ayla". In a short time, Ayla, who became the joy of the troop, will soon become like father and daughter with Sergeant Süleyman. But at the end of the 15th months, the troop has to go back to Turkey. Sergeant Süleyman doesn't want to leave Ayla and just can't find a way to take her with him due to the Korean Laws. In their last goodbye, Süleyman who has to leave little girl behind and Ayla who has to go orphanage house, promise each other to reconvene.

Yöneten / Director: Can Ulkay
Oyuncular / Actors:
Çetin Tekindor, İsmail Hacıoğlu,
Lee Kyung-Jin

MERCAN DEDE FEAT. DENİZ TEKİN & DZAMBO AGUSHEV

Sufi müzik geleneğini ve dokusunu, çağdaş müziğin tınlarıyla adeta yeniden ören Mercan Dede, dünyanın dört bir yanında beğeniyle izlenen, önemli festival ve kültürel etkinliklerde yer alan projesi 'Secret Tribe' ile yeniden Borusan Müzik Evi'nde... Mercan Dede, eski ve yeni arasında özenle kurduğu bu müzik köprüsünde yanına, youtube'dan yayınladığı videolarıyla milyonlarca kişiye ulaşan genç sanatçı Deniz Tekin ve Makedonya'nın ünlü trompetçisi Dzambo Agushev'i de alıyor ve dinleyenlerine hafızalardan kolay kolay silinmeyecek bir konser gecesi vaat ediyor.

Tarih / Date: 20 Aralık / December 2017 **Yer / Place:** Borusan Müzik Evi **Saat / Date:** 21.00

Mercan Dede, who rebuilt Sufi music tradition with the sounds of contemporary music, is back in Borusan Music House with the project 'Secret Tribe' which takes place in important festivals and cultural events all around the World, with music bridge between old and new Mercan Dede, the young artist Deniz Tekin and Macedonia's famous trumpet player Dzambo Agushev who have reached millions of people with their videos on YouTube and promises a concert night that will not be easy to erase from their memories.

ANATHEMA

Bu yıl yayınladıkları onbirinci albümleri The Optimist ile isimlerinin ben beklenmedik, karanlık ve deneysel yönlerini açığa vuran çeyrek asırlık ambient rock topluluğu Anathema, aralık ayında İstanbul, Ankara ve İzmir'de sahne alıyor. Daniel ve Vincent kardeşler öncülüğünde, davulcu John Douglas, şarkıcı Lee Douglas, basçı Jamie Cavanagh ve davulcu / klavyeci Daniel Cardoso birlikteliğinden oluşan Anathema, klasiklerin yanı sıra yeni müzik çalışmalarını da seslendirecek.

Anathema, a quarter-century-old ambient rock band that launched its most unexpected, dark and experimental aspects with their 11th album "The Optimist" this year, will perform in İstanbul, Ankara and İzmir on December. Daniel and Vincent, drummer John Douglas, singer Lee Douglas, bassist Jamie Cavanagh and drummer / keyboardist Daniel Cardoso, will perform classical as well as new musical works.

Tarih / Date: 16-17-18 Aralık / December 2017
Yer / Place: İzmir Arena - İstanbul Volkswagen Arena
-Ankara Jolly Joker
Saat / Date: 21.30

KİBARLIK BUDALASI / A MIDDLE-CLASS GENTLEMAN

Türk tiyatrosunun usta oyuncusu Haldun Dormen'in yeniden sahnelere dönmesine vesilen olan Moliere'in ölümsüz eseri Kibarlık Budalası, dokuzuncu yılında seyircisiyle buluşmaya devam ediyor. 17'nci yüzyıl Fransa'sında, cahil, saf ama çok zengin bir adam olan Mösyo Jourdain'in bir tek amacı vardır: Asilzade olmak.. Bunu gerçekleştirebilmek için anlamlı-anlamsız, yararlı-yararsız ama mutlaka masraflı her çabayı gösterir. Gülünç duruma düşer, alay konusu olur ama hiç yılmaz. Hedefi bellidir: Soylu sınıfa girebilmek, soylu bir Markiz'i baştan çıkarabilmek için her şeyi yapmak ve biricik kızını da mutlaka bir "soylu" ile evlendirmek. Oysa kızı bir başka gence aşkırtır.

Yazan: / Author: Moliere
Yöneten / Director: Hakan Altınar
Oyuncular / Actors: Haldun Dormen, Göksel Kortay, Hakan Altınar, Damla Cercisoğlu, Efe Yeşilay, Anıl Yülek, Caner Tör, Reyhan Aydınşel ve Burcu Akyürek

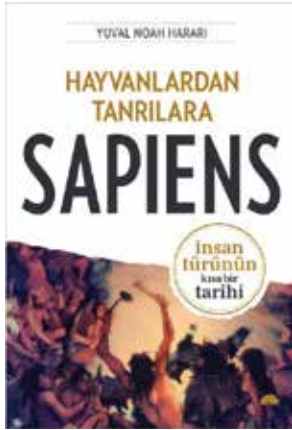
An immortal piece of Moliere "A Middle-class Gentleman" is proud to return to the stage of the Turkish theatrical master player Haldun Dormen, continues to meet with the audience in the ninth year. In 17th century France, Mr. Jourdain was illiterate, pure but wealthy man, has one purpose. That is, to become nobleman. He does useful-useless, meaningful-nonsense things to become a nobleman. He makes a fool of himself but never gives up. He knows his target. He wants to be member of aristocracy and marry his only girl with a nobleman. But she has already fell in love with another young men.

KÜLTÜR HAZİNESİ KİTAPLAR BOOKS OUR

Yazar: Sitem Ateş
Yayınevi: Chiviyazıları

Author: Sitem Ateş
Publishing House: Chiviyazıları

Yazar: Yuval Noah Harari
Çevirmen: Ertuğrul Genç
Yayınevi: Kolektif Kitap

Author: Yuval Noah Harari
Translator: Ertuğrul Genç
Publishing House: Kolektif Kitap

■ EL İNCESİ / HAULING LINE

El İncesi bir denizcilik terimidir. Hem el emeğini hem de ince işçiliği böylesine zarif bir şekilde ifade eden bu deyim, aslında çok sayıda gemici düğümlerinden birinin adıdır. Geminin sahile bağlanmasını sağlayan kalın halatı göndermeye yarayan kılavuz halatına el incesi, el incisini sahile atabilmek için bir ucuna yapılan ve içinde ağırlık bulunan bağa ceviz düğümü denir. Sitem Ateş, El İncesi'ni öyle ince eleyip sık dokudu ki sözleri, yüreklere dokunuyor. Elinde halatı, ucunda imkânsız bir âşkın çıkmazlarıyla düğümlendiği cevizi, çok uzaklardan duygularımızın dalgalı sularına attı. Dalga büyüklüğüne bakınca burası fırtınanın gözü!

Hauling Line is a marine term. This phrase, which expresses both handmade and elaborated so kindly, is the name of one of the many sailor's knot. Hauling line use for to moor ship. ceviz düğümü is kind of weight to throw hauling line to the coast. Sitem Ateş cherry-picked "Hauling Line" such that her words touch the hearts. She dropped from far away to choppy waters to the rope on his hands, the walnut knotting with the dilemma of a tainted love at the edge. When looking the greatness of the wave, that's the eye of gale!

■ HAYVANLARDAN TANRILARA SAPIENS / FROM ANIMALS TO GODS HOMO SAPIENS

100 bin yıl önce yeryüzünde en az altı farklı insan türü vardı. Günümüzdeyse sadece Homo Sapiens var. Diğerlerinin başına ne geldi ve bize ne olacak? Sapiens, insanların küresel ekosistemde oynadıkları rolden imparatorlukların yükselişine ve modern dünyaya kadar pek çok konuyu irdeliyor. Harari, 70 bin yıl önce gerçekleşen Bilişsel Devrim'le başlattığı bu kitabında gelenekleri yerle bir ediyor. Yakın zamanda insanlar, dört milyar yıldır yaşama hükmeden doğal seçim yasalarını esnetmeye başladılar. Artık sadece dünyayı değil, kendimizi ve diğer canlıları tasarlama becerisi de kazandık. Peki bu bizi nereye götürüyor, bizi neye dönüştürebilir? Harari, okuru geleceğe bakmaya da zorluyor.

100 thousands years ago there were at least 6 different kind of human species. Nowadays there is only Homo Sapiens. What happens to others and what will happens to us? Sapiens examines many issues like from people's role in global ecosystem to rising kingdoms and modern World. In his book, Harari, started with the Cognitive Revolution, which took place 70 thousand years ago, destroys traditions. In recent time people started to elasticated natural selection law which has been ruling since 4 billion years. We are able to design not only our World but also ourselves and other creatures. So where does this take us? Which can transform us? Harari, forced to the readers look at the future.

ANA KAMPÜS

Florya Yerleşkesi / Florya Campus

Beşyol Mahallesi İnönü Caddesi No: 38 Küçükçekmece / İstanbul
Tel / Phone: 0212 **444 1 428** Faks / Fax: 0212 **425 57 59**

Beşiktaş Yerleşkesi

Beşiktaş Campus

Barbaros Bulvarı No: 15
Beşiktaş / İstanbul
Tel / Phone: 0212 **236 20 37**
Faks / Fax : 0212 **236 20 38**

Bahçelievler Yerleşkesi

Bahçelievler Campus

Adnan Kahveci Bulvarı No: 78
Bahçelievler / İstanbul
Tel / Phone: 0212 **442 61 60**
Faks / Fax : 0212 **442 61 46**

Bahçelievler

Dış Hekimliği Fakültesi

İzzettin Çalışlar Cad. No: 31 / A
Bahçelievler / İstanbul
Tel / Phone: 0212 **411 30 00**
Faks / Fax : 0212 **411 62 40**

Bakırköy Yerleşkesi

Bakırköy Campus

Zeytinlik Mah. Halkçı Sok. No: 17
Bakırköy / İstanbul
Tel / Phone: 0212 **466 29 81**
Faks / Fax : 0212 **466 29 82**

Kadıköy Yerleşkesi

Kadıköy Campus

Kuşdili Caddesi, Misk-i Amber Sokak,
No: 14 Kadıköy / İstanbul
Tel / Phone: 0216 **348 66 54**
Faks / Fax : 0216 **411 62 23**

444 1 428

www.aydin.edu.tr